

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokolowskiego. Pasaż Hausmana 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 30 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszy 1 K. 50 h., drugi 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 3 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petiową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i kosztowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petiowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie Agencya dzienników Sokolowskiego we Lwowie Pasaż Hausmana 1. 9. i w biurze Ludwika Ploha ul. Karola Ludwika 1. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył nadać najmiłosiej wachmistrzowi krajowej komendy żandarmerji we Lwowie nr. 5 Szymonowi Bukszowanemu srebrny krzyż zasługi z koroną.

P. Minister skarbu zamianował sekretarza skarbowego dr. Rudolfa Fleckera i inspektorów skarbowych Jana Anczakowskiego, Juliana Żółtanieckiego i Włodzimierza Szankowskiego radcami skarbowymi w służbie pierwszej instancyi dla podatków bezpośrednich w okręgu krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Wyższy sąd krajowy w Krakowie zamianował auskultantami praktykantów sądowych: Stefana Szezańckiego, Ernesta Slepownę Truskolaskiego i Alfreda Tanińskiego.

Z WIEDNIA.

Artyści są niewdzięczni. Bez tej większej części publiczności, która nie ma żadnego zrozumienia sztuki, a z której nieraz tak gorzko szyczą zapoznani geniusze, nie byłoby wystaw ani koncertów. Bo któż „interesuje się“ sztuką, jeżeli nie właśnie ta część publiczności? Trzeba wierzyć w ich niewinną komedię jak w prawdę, bo oni tylko dla tej swojej zabawy kupują bilety wstępu, a bogatsi obrazy... a bez tego sztuka umarłaby z głodu.

Rozpoczęła się dwunasta wystawa wiedeńskich Secesjonistów. Ileż rzeczy zmieniło się od pierwszej! Można powiedzieć krótko: zmieniła się moda; to mówi najwięcej. Dawniej chodziło się do Künstlerhaus z uroczystym namaszczeniem a do Secesyi z ironicznym uśmiechem; teraz przeciwnie. Nie jest to powtarzanie raz jeszcze, ewolucja pojęć, ale zmiana mody. Moda dokazuje takich cudów, że n. p. przez jakiś czas przechodzą na świat tylko same szeszupłe kobiety, które mają rude włosy. Moda panuje więc nawet nad wszechmocną naturą. Jest nawet silniejsza niż natura Wiedeńczyka, która do niedawna znosiła tylko rodzajowe obrazki, w stylu ilustracji do Gartenlaube, pięknie umyte i uczesane Weneccjanki Blaase i inne piękne i umyte rzeczy.

Mam silne przekonanie, że i dziś jeszcze Wiedeńczyk w duszy woli Ninetty Blaasa, niż boginię Klingera albo „Medycyny“ i „Fizjologii“ Klimta, tak jak i kobiety nieraz mają właściwie czarne włosy i tylko dla mody malują je sobie na rudo. Dostyć, że moda jest, a publiczność wiedeńska godzi się z góry na wszystko, co jest rzeczywiście inne jak dotychczas i nowe.

Gdyby wiedeńska Secesya nie miała innej zasługi, jak tę, że zapoznaje nas z coraz to innymi ludźmi, że prowadzi nas przez coraz to inne krainy świata i duszy ludzkiej, to i ta jedna wystarczyłaby zupełnie. Oprócz artystycznych wielkich mocarstw europejskich, które wysyłają swych oficjalnych reprezentantów na wszystkie wystawy świata, nie brak

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 listopada.

Po orędziu, wystosowanem do wiernych archidiecezyi lwowskiej w dniu swej konsekracyi, po tem orędziu pełnem podniosłych myśli i niezapomnianych nauk, — Najprz. ks. Arcybiskup dr. Józef Bilczewski wystosował do swych diecezjan drugi z rzędu list pasterski, który jutro odczytają z ambon we wszystkich kościołach archidiecezyi naszej. Tym razem chodziło Arcypasterzowi o jedną tylko sprawę z zakresu życia etycznego i religijnego, ale o sprawę niewątpliwie zasadniczej doniosłości: oto dostajemy Auter listu pasterskiego pragnął wiernym swym przypomnieć i położyć na sercu sprawę wielką, publiczną, obchodzącą wszystkich, od której zależy wprost pomyslna przyszłość Kościoła i narodu, a jest nią: powszechniejsze i wydawniejsze nauczanie katechizmu działwy w ogóle i głębsza znajomość prawd naszej świętej wiary we wszystkich warstwach społeczeństwa.

Ks. Arcybiskup podnosi w swym liście, iż chociaż dzięki Bogu, wolno u nas kapłanom uczyć religji w Kościele i szkole, to mimo to, jak się przekonał z relacyi ks. arcybiskupa-sufragana i księży proboszczów, oraz osobiście podczas odbywania wizytacyi, nieznaną jest jeszcze bardzo wielką. Powodem tego brak kapłanów.

Brak regularnej służby Bożej i niedostateczna znajomość katechizmu u dzieci i do

rastającej młodzieży, i, co za tem idzie, coraz częstsze wybryki, swawole i zgorznięcia w naszych miastach i wioskach, były też powodem, że wielu przybywało w poselstwie od swoich braci-paraftan do ks. Arcybiskupa z prośbą, żeby im dać kapłana tam, gdzie go jeszcze wcale nie ma, mimo, że wierni już dom Boży wybudowali. Ale ks. Arcypasterz najęściej odpowiadał im ze zbolalą sercem, że z całej duszy radby im dać ojca i opiekuna duchownego, bo ich kocha, bo wie, z jaką to nieraz trudnością wystawili u siebie świątynię Pańską, od ust sobie prawie chleba odejmując, bo mu wiadomo, jak w niektórych miejscach małe dzieci znośły ce, gły i piasek, żeby tylko czempredziej zadzwonił wiernym dzwonek własnego kościołka na Anioł Pański — ale niestety, nie ma dośyć kapłanów.

Dzisiaj w większych parafiach i najgorliwszy pasterz nie zawsze jest w stanie bywać często i regularnie z nauką w każdej wsi, bo wioski liczne i nieraz znacznie oddalone od kościoła parafialnego, a szkół z każdym rokiem przybywa. Tem samem nie może, choćby z duszy chciał, poświęcić każdemu dziecku tyle czasu, ileby należało poświęcić, aby ono prawdę Bożą poznało, zrozumiało i całym sercem ukochało. Szkoda to ogromna, bo dziecko takie wyrosnie w niewiadomości rzeczy najpotrzebniejszej i zapewne już nigdy nie nauczy się i nie ukocha naszej wiary świętej.

Co począć? — píše ks. Arcybiskup. Czy czekać z założonymi rękami i patrzeć, jak wielka część dziatwy przepada i wyrasta jak dziczek bez znajomości katechizmu? Nie, pod grzechem dopuszczając tego niewolno. Po-

móżmy sobie, a Pan Bóg nam dopomoże. W czasie wojny każdy obywatel jest żołnierzem. Módlmy się nadal o liczniejsze powołania kapłańskie, ale równocześnie ucmy się i ucmy wszyscy katechizmul — Postanówmy sobie w myśl ślubów króla Jana Kazimierza, że uczynimy wszystko, co w naszej mocy i nie pozwolimy, aby w naszych miastach, w naszych wioskach, było choćby jedno dziecko polskie, któreby nie umiało i nie kochało polskiego pacierza, polskiego katechizmu. Niech nigdy nie będzie u nas takiego miejsca, gdzieby powtórzyć można skargę św. Hieronima: bydle chore, upadłe ratują, podnoszą, tłoczą się koło niego, a dusze giną i nikt o to nie dba.

Przypomnijmy do omówienia właściwego przedmiotu, najprzew. ks. Arcybiskup szeroko zastanawia się o wartości i potrzebie katechizmu. „Dziś wszystko się czyta — pisze. Czyta się takie dzienniki i takie pisma ilustrowane, które nigdy nie powinny przekroczyć progów domu chrześcijańskiego, czyta się powieści, zatruwające umysł i serce, czyta się tygodniki polityczne i społeczne i wszelkie możliwe dzieła zawodowe; jednej tylko książki nigdy nie widać w ręku ludzi wykształconych — katechizmu. Do nich więc i do całego społeczeństwa wołam dzisiaj: katechizm musi stać się najulubieńszą książką naszych rodzin! Każdy katolik, który kocha swą duszę, ma czytać katechizm choćby kwadrans co niedzieli i święto i przeczytać cały od początku do końca przynajmniej raz w roku, jak długo żyje i powinien spowiadać się z tego, jeśli nie czytał tak, chociaż katechizmu nie umie. Niech nikt sobie nie wyobraża, że za wysoko postawiony na świeczniku nauk świeckich, aby jeszcze miał czytać katechizm“

tu także innych mniej znanych w malarstwie, a nie mniej ciekawych narodów. Znajomość z nimi uczy nas, że wszędzie kwitnie wiosna, choć wszędzie innem kwieciami.

Teraz ma Secesya gości z dalekiej Północy, z krainy białej, z państwa śniegów i lodowców, gości z Norwegii i Szwecyi, z Rosyi i z Finlandyi. Oprócz tego kilku malarzy innych narodowości, zgadzających się harmonijnie z ogólnym tonem. Wystawa tak mała a bogata w niezwykle indywidualności od dziwnych aż do dziwacznych. Są tu malarze, z których wielu publiczność tutejsza nie znała nawet z nazwiska, są tu nowe motywy i myśli, jest tu cały świat nowy.

Choć wystawa otwarta zaledwie kilka dni, to już dziś można powiedzieć, o które obrazy będzie toczyła się walka. Walka, w której większość publiczności nie będzie brała udziału. Przedewszystkiem będzie się mówiło o Tooropie, jak zwykle, gdziekolwiek zjawia się dzieła, tego niezwykle samoistnego, wielkiego talentu. Ludzie nie mogą sobie dać z nim rady. Jedni chwalać bezwzględnie wszystko tak samo: „Trzy córki“ świeże jak wiosna, o naiwnej jasnej piękności ledwo co zbudzonych kwiatów, albo aniołów z czasów przed rafaelewskich, ten tryptyk młodości i życia, jak ciemną jego i mglistą alegoryę „Fatalizm“, tak ów dziwnie przykuwający widza przez swą prawie drażniącą prawdę „Portret“ młodego człowieka, jak nastrojowe, „Przed strejkami“, tak samo bezwzględnie naturalistyczną, a tak świetną w rysunku i w tonie „Matkę z dzieckiem“, jak krajobrazy w drobnej, jaskrawej manierze pointylijotycznej. Dradzy uznali go już d wno za „warjata“ i nie chcą o nim słyszeć nawet wówczas, kiedy jest tak normalnym, a mimo to tak ciekawym jak n. p. w rysunkach „Głowa Angielki“ albo „Głowa starca“ i t. d. Malajczyk Toorop, to istnie entant terrible w europejskiem malarstwie, zgadza się mimo wszystko wybornie ze swymi sąsiadami w Secesyi. Żeby użyć porównania z literatury, uważam go za podobną indywidualność, jak Norweżczyka Knuta Ham-suna. Szuka ze szczerą, bezwzględną namiętnością prawdy w życiu, a tak często wydobywa z życiowej toni na brzeg jakąś zdobycz która wydaje się pochodzić ze świata widziadeł i

duehów, a nie ze świata zwykłego. Co do doskonałości jego rysunku, co do ośniewającej pewności technicznej nie ma zdaje się i nie może być żadnej różnicy w zdaniach. Kto tak rysuje i maluje jak on, temu wolno malować wszystko.

Zdaje się jednak, że nieprzyjaciele „Secesyi“ napadną głównie na obraz wielki Szwajcara F. Hodlera w pierwszej sali środkowej, p. t. „Wybrany“. Sześć jasnych, wielkich aniołów tak nisko nad ziemią, że zdają się jej dotykać, a mimo to unoszących się jak srebrne mgły w powietrzu. Na ziemi kłęczy „wybrany“ dziecko. Postacie aniołów są sztywne, uroczyste, równe jak pasy dekoracyjne. Dalej „Wiosna“ tego samego malarza. Ciepłocie i dziewczycy na tle jasnej natury, pojętej tak niby to naiwnie, archaistycznie, jak temat religijny w „Wybranym“, a szeroko otwarte oczy dzieci, patrzą w świat z jakimś silnym wyrazem zdumienia, jakby się pytały: dlaczego przechodzimy po tyłu, tyłu latach znowu na ten świat, zamiast marzyć słodko w „bizantyńskiej szkole“ jakiej cichej galeryi florentyńskiej? Już w tej pierwszej sali, zajętej przeważnie przez malarzy szwedzkich, spotykamy się z niebem, morzem i śniegiem Północy, a ton lodowaty i biały ciągnie się przez całą wystawę nadając jej osobliwy nastrój zimowy, tak chłodny, że jeśli zobaczymy gdzieś akt — zdarza się to rzadko n. p. w oddziale fińskim, gdzie ciepły kolorystyczny „Bawiających się dzieci“ Jaernefelta z Helsingfors działa jak promyk ożywczy — to postacie te zdają się marznąć w północnem otoczeniu. Czysta symfonia białej barwy! O barwach śniegu nie ma się zresztą pojęcia, jeśli się nie widziało tych kilkunastu wariacji kolorystycznych na jeden i ten sam śnieżny temat. „Szron“ Fjaestada jest jak fantastyczna bajka o śniegu; co za cudze szklenie się na powierzchni wody, co za połysk, co za miękkość w tym puchu delikatnym, ścielącym się nad wodą! Jest śnieg w nocy („Księżyc w zimie“), śnieg szary o wszystkich tonach prócz — całkiem białego, albo śnieg żółtawy nad rzeką Inatną, Finlandczyka Galléna, albo mokry pierwszy śnieg Szweda Juussona i tak dalej bez końca.

Jeżeli w obrazach Hodlera „Wybrany“

i „Wiosna“, widzę tylko sztuczną naiwność. wzorującą się na religijnych obrazach zamierzchłych czasów, to za to prymitywna maniera Galléna w cyklu przedstawiającym sceny z epopei fińskiej „Kalewala“ zgadza się wybornie i naturalnie z tematem; obrazy robią wrażenie tak elementarne jak wiersze samej epopei. Trudno dać o nich najslabsze wyobrażenie tym, którzy ich nie widzieli. W swym stylu surowym, prostym a mimo to tak wdzięcznym działają jak ludowe melodie. Jest to niejako styl starych broni kamiennych, a i ludzie zdają się być jak z kamienia, jako trwałe, wiecznie w podaniu żyjące postacie; a barwy popielate i szare czasem iskrzą się fantastycznie, jak dziwy i barwy w bajce.

W oddziale rosyjskim robi dziwne i fascynujące wrażenie gipsowa „Fée Carabosse“, Auberta, która wprost straszny; nie można tu oglądać spokojnie obrazów, czuje się ciągle wzrok owej okropnej damy! Właściwy „nastrój“ rosyjski jest w syberyjskiem Panneau Korowina, w obrazach Ryloffa, a nie mniej także w „Panie“ Wrubla, malowanym świętnie, ale robiącym wrażenie rosyjskiego chłopca. Antypodem artystycznym Wrubla jest może Somoff, który z pewnością uczył się w Paryżu; jego obrazy letnie nie tylko tematem, ale i techniką są przeciwieństwem swego otoczenia. Jego „Sierpień“ byłby przecudnym, w swem subtelnym świetle i kolorystyce, gdyby nie dziwny pan w stroju z roku 1830, który trzyma w swych objęciach manekina wyobrażającego młodą dziewczynę. Ludzie stoją przed tym obrazem i śmieją się nie zważając na wyborną całość.

Jest na tej wystawie tylko jeden Polak — Szymanowski. Przykuwa do siebie widza grupa artysty z brązu „Matka i dziecko“, choć mała i umieszczona w wielkiej sali wstępnej, gdzie obrzymie i efektowne obrazy już zdaleka wabią do siebie i krzyczą. Jest w niej ten wyraz głębokiego uczucia, ta prawie namiętna siła w ekspresji, przez którą odznaczają się w tłumie innych tak często rzeźby polskie.

(Dokończenie nastąpi).

Tomasz Czaszka.

Nikt też nie jest tak stary, aby mu już nie wypadło uczyć się katechizmu“.

Zaznaczywszy ważność nauki i gruntownej znajomości katechizmu dla każdego człowieka z osobna, dla rodziny i społeczeństwa, pragnie dostojny Autor rozniecić wśród wszystkich stanów i klas społecznych ducha apostolstwa tak, żeby jak najwięcej osób oboje płci popieściło z pomocą kapłanów w nauczaniu religii dziatwy, która jest nadzieją narodu i podstawą lepszej przyszłości. Chce dla kapłanów znaleźć pomocniczych katechetów, tak, aby ani jednego dziecka, ani jednej sieroty, ani jednego sługi w dworach, we wsi nie było, którzy nie umiałby w swoim języku najważniejszych prawd wiary świętej.

W pierwszej linii zwraca się do rodziców, dalej do Polek po dworach. „Po rodzicach — pisze — którzy nie umieją, lub nie chcą wyuczyć swych dzieci katechizmu, na was przedewszystkiem spada ten obowiązek. Gdzieindziej niewiasty polskie cierpią przesławianie i więzienie za to, że chcą dzieci polskie uczyć polskiego pacierza, polskiego katechizmu. Wszak wy nie mniej szlachetne i nie mniej kochacie Kościół i Ojczyznę, a ta dziatwa opuszczona to cząstka Kościoła, cząstka Ojczyzny. Prawda, macie własne dzieci. Lękacie się nieraz słusznie zetknąć z tem biedactwem wiejskiem, aby nie wnieść w swój dom chorób zakaźnych. Nie dziwię się, żeście ostrożne, że boicie się o swoje największe skarby, o swoje maleństwa. Ale niech ta ostrożność nie idzie za daleko. Były Święte, które myły, czesały dzieci wiejskie i leczyły ich wrzody a swoim dzieciom nie zaszkodziły“. Litujemy się, mówi Arcypasterz, nad pogańskimi dziećmi w Chinach i w Aulitujemy się też nad naszą biedną młot. Przy tem nauczaniu spotkacie się z dziećmi na wspólnych wyżynach wiary, dziei i miłości i wedle życzenia Apostoła stąpi między tym „który bywa nauczanie, a tym który naucza“ (List do 6, 6) najzupełniejsze zjednoczenie myśli duchownych na życie i śmierć i wypełni wyrówna i zniknie też ówa przepaść, w wielu miejscach dzieli jeszcze dwie chaty wiejskiej, i stany więcej wykształcone od mniej oświeconych.

Podobną prośbę ma Arcypasterz do panów po dworach. Imiona szlachetnych mężów, którzy własnym lub przeważnie swoim kosztem przyczynili się do utworzenia nowych parafii i do wybudowania kościoła i kaplic wymawiają tysiące ust z wdzięcznością w całej archidiecezyi. Niechaj ich kład zapali i porwie za sobą wielu ino nieraz nawet od fundatorów bogatszych. to jeszcze nie koniec obowiązku; niechają się przyjść z pomocą równie ważnej wie nauki katechizmowej, niech pozwolą dzieci gromadzić się w ich domach i nuch, niechaj pozwolą i przykażą, aby nie oni sami, to ktoś z ich rodziny, córki lub ktoś więcej oświecony ze służby, ud nauki, niechaj zakładają jak najwięcej szkół, i starają się, żeby jak najwięcej z objęto szkółki wiejskie, niechaj u siebie lub szkole założą doborową biblioteczkę dla

niechaj nie urządzają wypraw w niedziele, niechaj baczą, aby nikt z domowników ich i służby nie dawał ludowi zgorszenia.

Ks. Arcybiskup wzywa także nauczycieli i nauczycielki, aby pomagali księżom w nauczaniu katechizmu, wzywa niewiasty chrześcijańskie w miastach i miasteczkach, wzywa osoby pobożne pod strzechą włościańską, które nie mają własnych dzieci, albo los ich już zabezpieczyły. Następnie daje ks. Arcypasterz wskazówki, jak należy postępować przy nauce i czego należy uczyć. Co miesiąc zaś odprawiać będzie ks. Arcybiskup Mszę św. na intencję tych, którzy uczą dziatwę katechizmu.

Zwraca się wreszcie do dzieci i prosi je, aby nie tylko same dobrze uczyły się katechizmu i żyły według jego przykazań, ale, żeby każde z nich nauczyło także, choćby jedno dziecko katechizmu. Dzieci w dworach i rodziców majątniejszych, mają przecież dużo czasu wolnego, a i dzieci wiejskie mogą sobie same powtarzać katechizm przy paszeniu bydła i nauczyć jeszcze drugie.

„Będzie to dla mnie największą pociechą — pisze ks. Arcybiskup — jeśli podczas moich odwiedzin w waszej parafii, przeprowadzicie mi takiego chłopca lub dziewczynkę, których nauczyłyście znać i kochać lepiej Pana Boga i Matkę Najświętszą“.

„Mam, ukochani moi — kończy Arcypasterz — wielką ufność, że prośba moja nie będzie bezskuteczną, lecz znajdzie u was głośny, serdeczny oddźwięk. Ufam, że liczni zelatorzy i zelatorki katechizmowe zgłoszą się niezadługo u księży proboszczów, a będzie was tak wiele, iż stanowić będziecie prawdziwojsko posiłkujące Kościoła“.

Fiat lux — mówi natchniony Autor — się stanie światło! Zakładajmy jak najszkół, aby w naszych miastach i wiośniakli jak najrychlej ludzie nie umielytać, ale wrzód a przynajmniej różnie nauczmy całą naszą dziatwę kanu i uczynmy wszystko, co w naszej aby ze wzrostem oświaty, wzrastało ludu głębsze poznanie i rozumne pojęcie religii katolickiej, aby jego służba była rozumną służbą Bożą. Póki wiary, pacierza polskiego i polskiego katechistoty narodu! Kto w tej pracy nie spiepomocą albo jej nawet przeszkadza, spełnia grzech przeciw ludowi, przeciw wi.

Jeśli zaś tak jest, jeśli czynna religia naszym zbawieniem i największą siłą, tylko na jej gruncie wyrasta sumiennosc ięcenie się dla obowiązku, to niech każde apostołem w swoim domu, w swoosce, w swoim powiecie! Niech kiedyś za o naszych czasach, co Pismo święzi o narodzie żydowskim, że w chwili pieczeństwa, kiedy zagrożone były jego kszę świętości, dźwignął się jak jeden . Pan go wyswobodził.

Jest kończy się udzieleniem błogosławstwa wszystkim wiernym archidiecezyi dzieciom.

* * *

Do listu dołączona jest kurenda konsystorza, która poleca kapłanom, aby powyższy list pasterski odczytali z ambon, aby proboszczowie na pomocników do nauczania katechizmu wybierali tylko te osoby, które odznaczają się pobożnością, życiem przykładem a znajomością prawd wiary. W pierwszym rzędzie należy zwrócić się do osób zakonnych, a ze świeckich do pań po dworach, do nauczycieli i nauczycielek, do braci siostr różańcowych i w razie potrzeby poprosić ich, aby się podjęli nauczania katechizmu. Imiona i nazwiska katechistów i katechistek należy ogłosić z ambony i zarazem wskazać czas i miejsce, gdzie się mają katechizacje odbywać.

Dalej poleca, aby księża proboszczowie pilnie czuwali nad tem, by katechizacje odbywały się w sposób należyty, a jako odręcznie do nauki zaleca Katechizm Mały i dziełko ks. Chełmickiego wydane w r. 1901 w Warszawie p. t.: „Ojców naszych święta wiara“.

Rada Państwa.

(Telegram.)

Wiedeń, 30 listopada. W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia Izby deputowanych, po dłuższej dyskusji nad wnioskami nagłymi w przedmiocie zniesienia handlu terminowego zbożem, przyjęto w imiennem głosowaniu większością 230 głosów przeciw 7 nagłośno wniosku Hagenhoffer'a, na który wszyscy inni wnioskodawcy się zgodzili. — Wniosek ten wzywa Rząd do cofnięcia przedłożonego projektu ustawy o reformie giełdy i poleca komisji ekonomicznej wypracowanie nowego projektu ustawy, podług którego handel terminowy zbożem i produktami młynarskimi na giełdzie i po za giełdą ma być zupełnie wzbroniony, a przekroczenia tego zakazu mają być ostro karane. Wniosek przyjęto także *in merito* z tem, że nowy projekt ustawy w przeciągu sześciu tygodni ma być przedłożony Izbie do nagłego traktowania.

W rozprawie zabrał głos także P. Minister handlu i wskazując na dawniejsze swoje wywody w tym przedmiocie, oświadczył, że Rząd jest w pełnej mierze świadom wielkiej doniosłości sprawy i chętnie współdziałać będzie z komisją przy wypracowaniu nowego projektu reformy giełdowej, nie ma w zakże na razie żadnego powodu do oświadczenia się za nagłośno wniosku i nie może przyspieszać spełnienia zamierzonego celu. Mowę P. Ministra handlu kilkakrotnie przerywano głośnymi protestami.

Wśród spraw, które wniesiono do Prezydium Izby znajduje się jeszcze interpelacja p. Breitera i tow. w sprawie rzekomych nadużyć dyrekeyi galicyjskiego funduszu propinacyjnego przy wydzierżawianiu prawa propinacyi. dalej interpelacja tego samego posła co do zachowania się starostów w Żydaczowie, Łańcucie i Bochni w sprawach przemysłowych.

P. Schalk i tow. interpelowali P. Ministra kolei żelaznych — wskazując na zamianowanie komisarza kolejowego krakowskiej dyrekeyi kolei państw. dr. Hertenza wicesekretarzem ministerjalnym w Ministerstwie kolei żelaznych — w jaki sposób może P. Minister uprawdliwić to ponowne faworyzowanie Polaków ze szkodą Niemców i czy świadom jest, że narodowy odłam Niemców nie myśli znieść dalszych upokorzeń.

P. Minister wyznań i oświaty dr. Hartel odpowiedział na interpelację p. Breitera i tow. w sprawie dr. Lutosławskiego. Pan Minister wywozi, że nie chodzi tu o „zasuspendowanie profesora Uniwersytetu w urzędzie profesorskim“ (*Suspendierung Universitäts-professors vom Lehramt*), lecz, że dr. Lutosławski, którego w roku 1900 dopuszczono do wykładów na wydziale filozoficznym w Krakowie w charakterze docenta prywatnego psychologii, logiki i historii greckiej filozofii, musiał być zwolniony (*dispensiert*) od wygłaszania aż do dalszego zarządzenia, ze względu na dający do myślenia sposób, jaki on swoją *venia legendi* wykonywał. Dalej powiada P. Minister, że lekarskie orzeczenie o stanie zdrowia dr. Lutosławskiego bynajmniej nie było niesprawiedliwym co najdowodniej ztąd się okazuje, że dr. Lutosławski bezpośrednio przedtem sam wniósł był do władz uniwersyteckich o uwolnienie go od wykładów, a mianowicie starał się być w środku półroczu o urlop, aby — jak mówił — za poradą swych krewnych udać się do zagranicznego zakładu leczniczego.

Następne posiedzenie Izby odbędzie się w poniedziałek.

Odpowiedź P. Ministra wyznań i oświaty dr. Hartla.

na interpelację posła Romaniczuka i towarzyszy brzmi w dosłownym przekładzie:

Posłowie Romaniczuk, Barwiński i tow. wystosowali do mnie na dzisiejszym posiedzeniu Izby posłów z powodu wykroczeń na lwowskim Uniwersytecie zapytanie:

1) czy zamyslam dokładnie i wszechstronnie poinformować się o zajęciach na tym Uniwersytecie i dopiero na podstawie takich informacyj wydać ostateczną decyzję?

2) czy zamierzam dokładnie zbadać także zażalenia studentów ruskich i wogóle stosunki panujące na Uniwersytecie lwowskim, mianowicie o ile dotyczą praw narodowościowych Rusinów oraz postępowanie władz uniwersyteckich względem ruskich studentów i profesorów? — i

3) co myślę zarządzić, aby usunąć niewłaściwości panujące na lwowskim Uniwersytecie i aby zabezpieczyć równouprawnienie w nim języka ruskiego, poręczone ustawami zasadniczymi?

Na te pytania mam zaszczyt odpowiedzieć:

Ad 1. Nietylko za sprawozdań rektora Uniwersytetu lwowskiego, ale także ze zgody z niemi relacyj Namiestnika i dyrekeyi policyi we Lwowie dowiedziałem się o tych pożałowania godnych zajęciach, które wydarzyły się na Uniwersytecie lwowskim

3)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„Historja fermy afrykańskiej“ z angielskiego).

I.

(Ciąg dalszy).

Pochylił się, dotykając czołem spalonej ziemi, pod palącymi promieniami słońca, z rękami zaciśniętymi pomiędzy pukle brunatnych włosów.

Gdy podniósł głowę, miał niepłoną nadzieję, niewzruszone przekonanie, że wkrótce ujrzy Cwałę Boga.

Oczekał, z sercem bijącym, ze czcią w duszy, zdyszany, prawie temu pozbawiony z powodu gorąca. Wzrok jego stawał się błędny. A jednak nie mógł wytrzymać i podniósł się całkowicie.

Po nad nim błyszczało błękitne i spokojne niebo; w około roztaczała się czerwona płaszczyna; obok niego drzemały milczące owce; a przed nim stał zaimprovizowany ołtarz; i oto wszystko. Zdziwiony nieco, badał horyzont; nie nie zakłócało niewzruszonego spokoju kopuły niebieskiej. Po raz drugi skupił się w sobie i dłużej niż pierwej, klęczał pochylony do ziemi.

Gdy otworzył oczy, taksamo nie się nie zmieniło, tylko słońce stopiło tłuściość z kołteta i spływała ona po kamykach.

Rzucił się więc po raz trzeci twarzą do ziemi i pozostał tak bardzo długo. Przy końcu swojej modlitwy, zobaczył, że mrówki zeszły się do mięsa. Skoczył na nogi i rozpedził je.

Potem nałożył kapelusz na rozpaloną głowę i usiadł w cieniu z rękami skrzyżowanymi na kolanach, spodziewając się ciągle że ujrzy Cwałę Boga Wszchemoeno.

Gorąca wiara wzrok mu rozpromieniała. — Pan Bóg chce mnie doświadczyć — myślał.

Siedział nieruchomy pod żarem upalnego południa czuwając, modląc się, czekając...

Czekał jeszcze, gdy słońce zniżyło się na horyzoncie, gdy ukośne jego promienie rzucały na ziemię wydłużone cienie owiec pasących się, gdy zmrok roztoczył w około liliową zasłonę... Czekał, dopóki tarcza złota wzgórzy nie dotknęła, dopóki noc nie otuliła cieniem istoty i rzeczy w około. Wtedy zwołał trzodę, rozrucił ołtarz i wyrzucił mięso daleko. Wrócił do domu z owcami. Serce jego było smutne. Mówił sobie niespokojny i wzruszony:

— Bóg zawieść nie może. Modliłem się całą duszą. Ogień nie przyszedł. Jestem więc jak Kain: jestem przeklęty! Bóg nie chce wystuchać mojej modlitwy. Bóg mnie nienawidzi.

Skoro przybył do kraalu, dwie dziewczynki zbliżyły się do niego.

— Chodź bawić się w chowanego z nami — rzekła Em. — Mam jeszcze czas, zanim się ściemni. Ty, Waldo, idź schowaj się w kopje. Lyndal i ja zostaniemy tutaj z zamkniętymi oczami. Nie będziemy się patrzeć na ciebie.

Dziewczynki usunęły się za murek kraalu, a pastuszek wdrapował się na kopje.

Wśliznął się pomiędzy dwa odłamy skały i zawołał.

W tym samym czasie Kafr z chorowitą twarzą przeszedł z dwoma konewkami w rękę, wydoiwszy krowy.

— Ach! — pomyślał Waldo — może ten człowiek umrze tej nocy i pójdzie do piekła. Trzeba, żebym się pomodlił za niego, trzeba...

I natychmiast pomyślał:

— A ja, kiedy ja umrę?

Upadł na kolana.

— Ach! to całkiem nie tak jak potrzeba! — zawołała Em speszczając Waldo w tej dziwnej pozycyi. — Co ty tu robisz? To nie należy do zabawy, czy nie wiesz? Powinieneś uciekać, jak ciebie znajdujemy... Nie umiesz dobrze się bawić...

— Będę... się dobrze... bawić, teraz... — odrzekł pastuszek stając, jak zwierzę, na czterech nogach przed dziewczynką — Ja... ja... zapomniałem... Będę się bawić... teraz...

— On spał... — rzekła Em nadasana.

— Nie — odrzekła Lyndal, która uważnie badała oblicze małego chłopca. — On płakał.

A Lyndal nie myliła się nigdy.

W dwa lata później mały pastuszek siedział sam jeden w nocy, na kopje. Wsunął się cicho z izby ojcowskiej; często mu się to zdarzało. Chciał płakać i modlić się głośno, bez świadków. Nikt nie wiedział o bezmiernej boleści przepelniającej duszę tego dziecka.

Kręcił w palcach brzeg swego starego kapelusza i patrzył kolejno na księżyc i na dziką gruszę, której liście połyskiwały przy czystym świetle z metalicznymi błyskami. Serce małego Walda cierpiało tak, jak gdyby w nie nasypało niezliczoną ilość odłamków szkła.

Był tu już od pół godziny, nie śmiejąc wrócić do zamkniętego domu, a czując się okrutnie opuszczonym. Brzemie jego win go przygniatało, czuł się złym i pogardy godnym i zaczął szlochać cicho; gorące łzy padały na jego opalone ręce.

Nie mógł się już modlić, on, który wzywał Boga dniami i nocami od tak dawna: niestety! nie mógł się już modlić.

Przestał płakać i uczynił rękami ruch zniechęcenia. Gdyby kto był zbliżył się do niego w tej chwili, gdyby go dotknął, biedne

jego serduszek byłoby pękło, jak rzecz bardzo krucha.

Z zapuchniętymi oczami i zbolą głową siedział nieruchomy na płaskim kamieniu na samym wierzchu kopje, a dzikie grusze ze spiczastymi liśćmi błyszczały ciągle wśród nocy. Zaczął znowu płakać i znowu się zatrzymał, aby patrzeć na małe, karłowate drzewka. Przez chwilę siedział spokojnie, a potem znowu załamał ręce z rozpaczą.

Bo też od roku już krył w sobie straszną tajemnicę.

Nie śmiał o tem myśleć, nie śmiał tego powierzyć nawet ciemnej nocy: od dwunastu miesięcy ciągnął to wszędzie za sobą, jak śmiertelną kulę u nogi.

Powstał zdecydowany nagle:

— Nie lubię Boga — oświadczył.

Wiatr porwał te słowa i uniósł je pomiędzy kamienie, pomiędzy spiczaste liście dzikich gruszy. Waldo miał nadzieję, że słowa jego nie wyjdą po nad wysokość kopje. — Nie lubię Boga, ale kocham Jezusa — dodał.

Wiatr uniósł te słowa tak samo, jak poprzednie.

Dziecko otuliło się w swój stary płaszcz, rozumiejąc wybornie, że jest stracony, niepowrotnie stracony; ale nie troszczył się o to wcale. Jeżeli większa połowa świata ma być skazana na najgorsze męczarnie, to czemu on ma być wyłączony? Nie chciał już się modlić, nigdy, nigdy... Nie chciał prosić o łaskę, nigdy, nigdy... Lepiej było zbuntować się raz na zawsze, lepiej było wiedzieć czego się trzymać, lepiej skończyć ze wszystkim...

Zeszedł z kopje, aby wrócić do domu.

— Tak, wszystko już teraz skończone... szeptał, zabierając smutek i zwątpienie w swoją nieoświeconą i samotną duszyczkę...

(Ciąg dalszy nastąpi).

dnia 19 listopada, co następuje, a z czem zgadzają się w głównych punktach relacje dzienników polskich, jak ruskich. Oto dnia 15 listopada wystosowało kilku studentów ruskich podanie do senatu akademickiego Uniwersytetu lwowskiego o udzielenie jednej z sal wykładowych na wiec studentów ruskich, który miał być zwołany na dzień 19 listopada godz. 12 w południe celem omówienia kwestyj narodowościowych. Prośbę tę rektorat uwzględnił, pod warunkiem, żeby odłożono wiec do godz. 7 wieczorem w dniu wymienionym. Żądania, ażeby wiec odbył się w południe, niepodobna było uwzględnić z powodu, że o tej porze odbywały się wykłady, któreby w skutek tego doznały przeszkody, lub wcale nie mogłyby się odbyć. Rektor był tedy zniewolony obrać tę późną godzinę wieczorną. Decyzja ta skłoniła studentów ruskich, między którymi przeważyła większość stanowiącą alumnów gr. kat. seminarium duchownego, do tego, że uciekli się do samopomocy, mianowicie w dniu oznaczonym w południe zajęli oni po skończonym wykładzie salę wykładową jednego z profesorów wydziału teologicznego, usadowili się w niej i przystąpili natychmiast do otwarcia wiecu.

Prorektor powiadomiony o tej samowoli przybył natychmiast w towarzystwie dziekana fakultetu teologicznego i prodziekana fakultetu filozoficznego, tudzież sekretarza uniwersyteckiego, i chciał wejść do sali, ażeby w imieniu senatu akademickiego rozwiązać wiec, jako nielegalny. Studenci ruscy przyjęli tych funkcjonariuszy akademickich okrzykami *percat*, wyciem, tupaniem, gwizdaniem i obelgami, a prodziekana fakultetu filozoficznego, tudzież sekretarza uniwersyteckiego, i chciał wejść do sali, ażeby w imieniu senatu akademickiego rozwiązać wiec, jako nielegalny. Studenci ruscy przyjęli tych funkcjonariuszy akademickich okrzykami *percat*, wyciem, tupaniem, gwizdaniem i obelgami, a prodziekana fakultetu filozoficznego, gdy chciał zbliżyć się do katedry, nawet gwałtownie odparli. Drugą próbę rektora dostania się w asystency wymienionych profesorów do sali, udaremnił opór i groźna postawa studentów, którzy z hałasem i obelżywymi okrzykami bronili wejścia reprezentantom senatu akademickiego i jego wybranemu naczelnikowi, a służącym uniwersytetu, którzy chcieli im utworzyć drogę do sali, bili laskami. W obec oczywistej bezowocności wszelkich usiłowań, aby skłonić ekscedentów do usłuchania zarządzeń władzy, rektor musiał na tem się ograniczyć, że głośno obwieścił, iż rozwiązuje ten wiec nielegalny i że wszystkich uczestników jego pociągnie do odpowiedzialności w drodze dyscyplinarnej.

Świadomi zupełnie nielegalności swego postępowania i w jawnej sprzeczności z przyrzeczeniem, jakie złożyli przy przyjęciu ich do grona obywateli akademickich, że zachowywać się będą ściśle wedle ustaw akademickich i okazywać posłuszeństwo i uszanowanie władzom akademickim, ośmielili się studenci ruscy wbrew stanowczym protestom ze strony przełożonej swej władzy akademickiej, dokończyć wiec i powziąć uchwały, w których oprócz żądań utworzenia osobnego Uniwersytetu ruskiego i zaprowadzenia paralelnych katedr z ruskim językiem wykładowym na wszystkich wydziałach Uniwersytetu lwowskiego, odważyli się wyrazić „swoją pogardę“ władzy przełożonej, mianowicie senatowi akademickiemu, dziekanowi fakultetu teologicznego i prodiekanowi fakultetu filozoficznego, zapowiedzieć jak najdalej idącą obstrukcję tym dwóm profesorom i wyrazić „najwyższą pogardę“ posłowi do Rady państwa radcy Dworu prof. dr. Cwiklińskiemu z powodu ostatniej jego mowy w parlamencie, przyczem odważyli się przesłać telegraficznie tę rezolucję Prezydium Izby posłów z prośbą, aby ją odczytano w pełnej Izbie. Nie dość więc, że słuchacze ruscy bezprawnie zajęli lokal na zgromadzenie, że wymusili gwałtem odbyte nielegalne wiec, że w sposób haniebny obrazili godność urzędową rektora i senatu akademickiego, że jednego członka tej władzy akademickiej osobiście znieważyli i pobili pedeli, spełniających swój obowiązek służbowy, to jeszcze w myśl uchwał zamierzali użyć gwałtów przeciw dziekanowi wydziału teologicznego i prodiekanowi wydziału filozoficznego.

Te nadzwyczajne ekscesy, które głównie odnieść należy do alumnów gr. kat. seminarium, a które poprzedzone zostały zgromadzeniami odbytymi w samym seminarium w dniach 12 i 13 listopada b. r. przyczem użyto ich do rzucania obelg na władze akademickie Uniwersytetu lwowskiego, wymagały oczywiście także nadzwyczajnych zarządzeń. To też senat akademicki uchwalił, celem zapobieżenia dalszym projektowanym wykreśleniom, zawiesić wykłady na wszystkich fakultetach i tę uchwałę przedłożyć mnie do zatwierdzenia. Na podstawie tych informacji wydałem ów przytoczony przez pp. interpellantów i w istotnej swej treści przez nich wiernie powtórzony reskrypt z d. 20 listopada, którym zatwierdziłem uchwałę senatu akademickiego, oraz poleciłem jak najsurowze i najrychlejsze przeprowadzenie śledztwa dyscyplinarnego przeciw winnym studentom ruskim — do czego zresztą w obec ciężkiego przewinienia tych studentów nie potrzeba było osobnego wezwania. Zażądałem jak najrychlejszego i najsurowzego przeprowadzenia śledztwa już dlatego, ażeby nmo-

żliwić rychłe podjęcie wykładów i odbywanie ich bez przeszkód.

Na podstawie tego, com przytoczył, nie widzę obecnie powodu do wydania jakiegokolwiek innych zarządzeń. O ile jednak pp. interpellanci będą mogli przeciwstawić nadesłanym mi informacjom inne, z przytoczeniem faktów, które według ich zdania byłyby tego rodzaju, że mogłyby zmodyfikować w głównych punktach powyższe przedstawienie rzeczy lub je uzupełnić, to znajdą mnie zawsze gotowym wysłuchać ich, a mogą być pewni, że zbadam dokładnie ich argumenty i stosownie do wyników tego zbadania uwzględnię je.

Ad 2. O jakichś żądaniach ogółu studentów ruskich nie mi nie wiadomo, z jednym jedynym wyjątkiem. Odnosi się to mianowicie do zażalenia słuchaczy wydziału teologicznego gr. kat. o którym wspomina interpellacja pp. Barwińskiego i tow. z dnia 22 października b. r., że obecny dziekan wydziału teologicznego nie przyjmował od tych słuchaczy indeksów i rodowodów, wystylizowanych wyłącznie w języku ruskim. Także o tem zażaleniu, które tymczasem w skutek ustępstwa ze strony senatu akademickiego Uniwersytetu lwowskiego stało się bezprzedmiotowym, dowiedziałem się dopiero z interpelacji. Tak samo nie wiem o tem, jakoby profesorzy lub docenci Uniwersytetu lwowskiego, wykładający po rusku, podnosili jakiegokolwiek skargi na władze uniwersyteckie. A zatem w braku wszelkiej podstawy faktycznej (*Anhaltspunkt*) niemożliwym mi jest wdronienie żądanego przez interpellantów dokładnego dochodzenia.

O ile chodzi tu o słuchaczy teologii obrządku grecko-katolickiego którzy według do tyfczasowych relacji mieli główny udział w wybrykach — co jest tem bardziej pożałowania godnym, że właśnie od kandydatów stanu duchownego powinno się wymagać w wyższym niż od innych stopniu nienaganego zachowywania się i uszanowania dla przełożonych — to władza kościelna została już wezwana do zdania relacji o udziale tych alumnów w owych ekscesach i o tem, co władza kościelna z tego powodu zarządziła; przytem ci studenci będą mieli sposobność wyjawić swe żale, jeżeli jakie mają.

Ad 3. O ileby w samej rzeczy istniały jakieś niewłaściwości na Uniwersytecie lwowskim i doszły do mojej wiadomości, nie o mieszkam ich zbadać i po sumiennem ocenieniu zarządzić, co odpowiadać będzie uprawnionym żądaniom w zakresie istniejących ustaw.

Reskrypt Ministra spraw wewnętrznych w kwestyi zarządzenia brakowi pracy.

(Telegram).

Wiedeń, 30 listopada. Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało reskrypt, w którym zwraca uwagę naczelników rządów krajowych na pozostający w związku z ogólnym położeniem ekonomicznym, brak pracy którego wpływ z nastaniem przykrew pory roku zapewne jeszcze się zaostrzy. Dalej wskazuje reskrypt na to że Rząd stara się skorzystać o ile możliwości z kredytu objętego programem inwestycyjnym, aby przysięść z pomocą przemysłowi przez obszerne zamówienia i dostawy. Reskrypt poleca politycznym władzom zwrócić uwagę na to, aby z jak największym pospiechem przeprowadzone były wszystkie czynności urzędowe, które w swym ostatecznym rezultacie mogą zapewnić i dać nową sposobność do pracy i zarobku, — aby projekty, podlegające zatwierdzeniu władzy, najusilniej popierane, by szczególnie rokowania o pozwolenie na budowę i na otwarcie ruchu w zakładach przemysłowych były bez żadnej zwłoki wykonane. Reskrypt zaznacza z naciskiem, że gminy powinny, nie wiążąc się oznaczonymi terminami, roboty odkładać na te miesiące, w których — jak wiadomo z doświadczenia — daje się uczuwać nadoitkliwość brak sposobności do roboty. Reskrypt poleca wreszcie naczelnikom urzędów krajowych, aby także zwracali uwagę Wydziałów krajowych na rzeczoną sprawę i aby przytem w tym kierunku wpływali, by ze strony autonomicznych instytucyj (po uzyskaniu opinii powołanych organów technicznych) podjęte były natychmiast te także prace, których wykonywanie dopiero w późniejszym terminie miało nastąpić, — a co ma stać się ze względu na obecne położenie na „targu pracy“.

KOESPONDENCYE

Wiedeń, 28 listopada.

(Pogadanka ekonomiczna.)

Motywy niemieckiego projektu taryfy cłowej, które w tych dniach ujrzały światło dzienne w parlamencie Rzeszy, nie wzbudziły wcale żywego zajęcia.

Można było bowiem z góry przewidzieć, że będą one wyrazem ciągłych kolizyj, w

których rząd niemiecki znalazł się co do najważniejszych pozycji taryfy wobec szeregu sprzecznych a ważnych i silnie reprezentowanych interesów, wchodzących tu w grę.

Z jednej strony musiano w motywach wykażać, że niemieckie rolnictwo potrzebuje silnej ochrony cłowej nie na to, by wykluczyć przywóz obcego zboża, co motywy same uważają za niemożliwe, lecz by podnieść cenę zbijaną obcą, zwłaszcza zamorską konkurencją, która produkuje taniej i dziś dyktuje ceny. Z drugiej strony zachodziła konieczność zakreślenia tej ochrony cłowej dla zboża i innych środków żywności takich granic, by obciążenie konsumpcyj wewnętrznym ciężarem ludności, z którym motywy każą się przeciw częściowo liczyć, nie przybrało zbyt wielkich dla rozwoju przemysłu uształtanych ciężarów dalej by dla agrarne nie uniemożliwiły zawarcia traktatów handlowych i nie zabiły w ten sposób eksportu przemysłowego.

Z jednej strony trzeba było w motywach przyznać, że w obecnym okresie traktatów handlowych i niskich ceł ochronnych gospodarstwo społeczne Niemiec dzięki przemysłowi i handlowi potężnie się rozwinęło; trzeba było między wierszami wziąć obecne przesilenie za objaw tylko chwilowy. Z drugiej strony nie mogły motywa pominąć względów ogólnopństwowych, które żądają zapobieżenia upadkowi gospodarstwa wiejskiego. W tym punkcie, jak zresztą i w wielu innych motywach odznaczają się pewną tajemniczością.

Energicznej, obfitym materiałem popartej argumentacji, próżno szukać w ich ogólnej części. Biję z motywów jakaś połowiczność i troska o przyszłość, która wskazuje na to, że rząd niemiecki sam nie jest silnie przekonany o korzystności przedsięwziętego kroku i że pewne ustępstwa na rzecz agraryuszów czyni widocznie tylko pod presją.

Jakie będą losy przedłożenia, trudno dziś przewidzieć, mimo, że ma ono za sobą silną większość, — gdyż partie opozycyjne zamierzają techniczną obstrukcją przewlec obrady tak, by tymczasem musiało nastąpić przedłużenie niektórych traktatów handlowych na dalsze dwa lata, poczem przyjdą nowe wybory do parlamentu, przy których opozycja rozwine za sobą silną agitację pod sztandarem walki z protekcyjnalizmem agrarnym. Czy się jednak sytuacja już przedtem nie zmieni na korzyść tego ostatniego kierunku, nie wiadzieć; jest bowiem rzeczą prawdopodobną, że partie większości mają w zanadrzu cały szereg koncesyj innego rodzaju, które imi będą chciały pozyskać i opozycjonistów dla przedłożenia taryfowego.

W każdym razie rząd niemiecki zawarował sobie ważną furtkę, która wskazuje na liczenie się z koniecznością zawarcia traktatów handlowych. Projekt stanowi bowiem, że nowa taryfa wejdzie w życie w czasie, którego oznaczenie będzie zależało od rozporządzenia cesarskiego, wydanego za zgodą Rady związkowej. Motywa też wyraźnie wskazują na to, że niemożliwą będzie rzeczą wprowadzić nową taryfę w życie — co by zresztą miało nastąpić dnia 1 stycznia 1904 — zanim zostaną ukończone rokowania traktatowe.

W życiu gospodarczym Monarchii wysunęły się znów na pierwszy plan kwestyje organizacyj dwu ważnych gałęzi produkcyjnych, kartelu żelaznego i kartelu cukrowego. Odnowienie kartelu żelaznego austriackiego, który gaśnie 1 stycznia 1902, będzie zależało od możliwości porozumienia się z Węgrami i utworzenia kartelu wspólnego, austriacko-węgierskiego, gdyż w czasach zastoju takich, jak obecne, przy rosnącej konkurencji węgierskiej sam kartel austriacki nie może się utrzymać i nie ma racji bytu.

Mimo rozwiązania kartelu największe austriackie przedsiębiorstwa będą działały zgodnie i nie będą się nawzajem zwalczały. Są także objawy, że podłona zgodność wytwarza się między przedsiębiorstwami węgierskimi. Ułatwi to bezsprzecznie rokowania kartelowe. Głównym punktem spornym między Austrią a pierwszym przedsiębiorstwem węgierskim, Rima-Muranyi, jest żądanie tego ostatniego, by znacznie podwyższono kwotę eksportu węgierskiego żelaza do Austrii.

Kartel cukrowy kończy się dopiero za rok. Prace nad jego odnowieniem toczą się jednak już teraz, a rezultat dodani zdaje się być zapewnionym. Refinerzy uwzględniają prawdopodobnie najpoważniejsze żądania fabryk cukru surowego, zmierzające do większego udziału w zysku kartelowym, — gdyż w razie wojny między fabrykami surowca a rafineriami szanse zwycięstwa, mimo przewagi kapitałowej tych ostatnich, byłyby wcale niepewne. W każdym razie przesilenie byłoby bardzo znaczne, gdyż wówczas fabryki cukru surowego rzuciłyby na targ z łatwością cukier gorszej jakości, zdalny jednak do bezpośredniej konsumpcyj a tem samem zbliżyłyby bardzo poziom cen.

Dnia 16 grudnia ma się zebrać konferencja brukselska dla zniesienia premii eksportowych na cukier. Wiadomo, że dotąd usiłowania wznowienia obrad międzynarodowych na ten temat stałe się rozbiły — głównie o opór Rosyji. Obecnie zaś mimo, że Rosyja nadal wstrzymuje się od udziału, szan-

se powodzenia mają być wcale znaczne. Nie ulega kwestyj, że ogólne zniesienie tych premii usunie jedną z poważniejszych komplikacyj dzisiejszego ustroju ekonomicznego.

Wielkie debaty toczą się w kołach interesowanych na temat upaństwowienia reży koleji prywatnych w Austrii. Sama zasada nie ma już dziś poważnych przeciwników: za upaństwowieniem są prawie wszyscy. Chodzi teraz głównie o to, czy po upaństwowieniu nie obniżą się gwałtownie dochody ogólne z całej sieci w skutek jednolitości taryfy i przez zniesienie t. zw. „Durchrechnung“, które polega na tem że dziś towar przechodzący n. p. z linii państwowych na linię kolei Ferdynanda, rozpoczyna tam na nowo opłacać taryfę wyższą pierwszej strefy, gdy na linii państwowej był już n. p. w strefie trzeciej, w której taryfa zasadnicza jest niższa, niż w drugiej i pi-rwszej. Dalej nie wiadomo dziś na pewne, jaki wpływ wywarą drogi wodne na dochody linii kolejowych, w szczególności czy w razie ich obniżenia w skutek konkurencyj kanałów nie będzie można ich wówczas nabyć taniej, niż obecnie. Ponieważ dalej państwo z ogólnego budżetu już teraz dopłaca do kolei państwowych około 60 milionów koron rocznie, chodzi o to, czy finanse państwowe zniosą dalszą jeszcze wyżkę tej dopłaty, któraby była konieczną w razie upaństwowienia wszystkich obecnych kolei prywatnych, lub przynajmniej przeważnej ich części.

Import złota do Austrii, który ustał był przez jakiś czas, znowu przybrał większe rozmiary. Fakt ten łączy się z rozwikłaniem wielkich zobowiązań, które Stany Zje ineczne wskutek olbrzymich operacyj giełdowych i grynderskich zaciągnęły zeszłej zimy w Europie. Obecnie zatem napływa ztamtąd do Europy złoto, gdyż rozmiary zobowiązań są takie, że nie może ich na razie pokryć import cerasiów i innych towarów z Ameryki do Europy. Gdy równocześnie bilans handlowy monarchii wskutek ożywionego eksportu cukru znów się poprawił, kurs dewiz zagranicznych — z wyjątkiem londyńskiej — na targu wiedeńskim jest niski, co naturalnie ułatwia import złota.

Nie bez wartości dla regulacji waluty jest decyzja obu rządów monarchii, która powierzyła bankowi austriacko-węgierskiemu całą „służbę złota“ dla obu państw. Wszystkie zakupna złota na potrzeby państwowe odbywają się obecnie przez ten bank; podobnie też w nim lokuje się wszystkie skarbowe zapasy złota. Koncentracja obrotu złota w banku, stanowiąca racjonalną zasadę regulacji, zrobiła w ten sposób nowy krok naprzód.

Na uwagę zasługuje także nowe zarządzenie, obniżające pierwszą wkładkę na rachunek czekowy pocztowych kas oszczędności do 100 K. i zaprowadzające w tym obrocie czekowym inne jeszcze ułatwienia. Ideałem obrotu bowiem jest, by przy ciągłym wzroście tranzakcyj używać do ich rozwikłania coraz mniej gotówki. Do tego służy między innymi obrót czekowy, u nas dotąd tak słabo rozwinięty.

R. B.

Sprawa wrześnieńska.

Jak donoszą z Berlina, sprawa wrześnieńska żywo jest dyskutowaną w tamtejszych parlamentarnych kołach poselskich. Wielu posłów niemieckich wyraża się z wielkim oburzeniem o zajściach i nie ulega wątpliwości, że interpellacja Kofa polskiego wielostronnie znajduje poparcie. Wobec powszechnego zainteresowania się tą sprawą uznano za rzecz właściwą, ażeby ją jak najwcześniej w parlamencie poruszyć i wystąpić z interpellacją.

Jeden z wybitniejszych posłów do parlamentu niemieckiego, Niemiec z krwi i kości odezwał się w rozmowie z pewnym korespondentem polskim w te słowa:

„Jestem z urodzenia, tradycy rodowej i z przekonania pruskim patriotą i wiernym sługą mego króla. Kości przodków moich bieją na wszystkich polach bitew, gdzie chodziło o honor i całość mojej ukochanej ojczyzny pruskiej, i ja, dawny żołnierz, mówię pauc, że truchleję na widok tego co się na Wschodzie dzieje. Wolalby widzieć przed sobą linję bagnetów nieprzyjacielskich, jak te opuchnięte rączki polski-h dzieci...“

Inny zaś poseł, również „twardy“ Niemiec powiedział, że „jeszcze parę lat takiego systemu we wschodnich prowincjach, a programy z kretesem tę wielką partję, którą gramy od lat, a która się nazywa sprawą polską. Każdy, kto rozumnie dba o dobro państwa, powinienaby wpływać na zmianę stosunków.“

Sprawa wrześnieńska pobudziła nawet pewną część wrogiej Polakom prasy do zastanowienia. Kilka dzienników w słowach bardzo dosadnych krytykują wyrok sądu gnieźnieńskiego a przedewszystkiem system szkolny, nakazujący dzieci polskie nawet prawd wiary uczyć w języku niemieckim i różną wpajając zamiowanie do tego języka.

Dramat wrześnieński odbił się głośnym echem we Francyji, Anglii, Włoszech, Holan-

dy, w ogóle daleko za granicami Niemiec. Po ulicach Paryża rozbrzmiewa już piosenka ludowa, powstała nagle, przez noc, z rozbudzonego uczucia ludowego. Tytuł jej brzmi „L'enfant polonais“.

Młodość p. Holansky, odbiera za swoje gorące przemówienie w wiedeńskim parlamencie telegramy i adresy z podziękowaniem z Poznania i Galicyi. Od krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń otrzymał wczoraj telegram z bardzo licznymi podpisami.

Według korespondencji z Wrześni, nadesłanej do hakatystycznej *Posener Zeitung*. Polacy tamtejsi mają być rzekomo przygnębieni; wyrok gnieźnieński ich przeraził, — i na razie będą zapewne spokojni, — dodaje korespondent. W szkole w wyższym oddziale wykład nauki religii od czasu wydania znane rozporządzenia jest zawsze niemiecki i teraz również, ale dzieci w większej części nie dają odpowiedzi, dlatego nauka musi się ograniczyć jedynie na wykładaniu przedmiotu. Kary obecnie nie bywają wymierzane, ponieważ regencya prędzej czy później wyda zapewne osobne rozporządzenie. Ponieważ dzieci względnie rodzice stawiają władzy szkolnej ciągle otwarty opór, przeto, — zdaniem korespondenta, — jedynie właściwą rzeczą byłoby oddać odporne dzieci na wychowanie przymusowe.

Drugi korespondent z Wrześni donosi temuż piśmie: Kilku obywateli polskich, którzy dzieci nie posyłali do szkoły, rzekomo z powodu zbyt surowej chłosty, otrzymało za to mandaty karne. Odwołali się do sądu, — który ich skazał na 7, 5 i 3 marki kary, oraz nałożył im kosztą.

Z prasy rossyjskiej.

Prasa rossyjska zajmuje się bardzo gorliwie obecnymi polsko-pruskimi stosunkami.

Znany korespondent *Now. Wr.* M. K. Sibirak, zamieszcza w tem piśmie obszerną korespondencję z Berlina, w której rozwodzi się głównie o świeżym procesie wrześnińskim. Korespondent charakteryzuje ten proces, podaje szereg jaskrawszych szczegółów i kończy zaznaczeniem, że „sąd postąpił względem podsądnych jeszcze surowiej, niż nawet żądał sam prokurator, a wszystko dla tego, że sprawa ta odnosi się do niemieckiej państwowości oraz germanizacji żywiołu polskiego“.

W dzienniku *Rossya* p. Uralskij w artykule „Polskie niebezpieczeństwo“ w następujący sposób charakteryzuje położenie Polaków w Prusach: „Polskie niebezpieczeństwo odbiera Niemcom sen. Mysł o niem ściga ich nieustannie. Upatrują i wyszukują je wszędzie. Najniebezpieczniejsze postępy nieszczęsnej ludności polskiej urastają do rozmiarów zbrodni politycznych“.

Autor mówi w dalszym ciągu o tak częstych w ostatnich czasach w Ks. Poznańskim procesach politycznych, poświęcając dłuższe uwagi procesowi studentów w Poznaniu, który poprzedził proces gnieźnieński. Zdaniem korespondenta, proces ten okazał się bardzo przesadzonym. W czasie rozpraw nie stwierdzono niebezpiecznego i bezprawnego w działalności związków studenckich. Proces ten rzucił jednak z drugiej strony bardzo jaskrawe światło na stosunek profesorów i studentów niemieckich do polskiej uczącej się młodzieży.

„Nienawiść i szyderstwo oto zasadnicze cechy postępowania profesorów i studentów niemieckich. Oskarżenia przytoczyli na to w sądzie cały szereg wymownych dowodów. Tak n. p. jeden z profesorów na pewnym zebraniu studenckim nakreślił następujący program życia dla Polaków niemieckich: „Płacić podatki, odbywać służbę wojskową i trzymać język za zębami“.

W końcu stwierdza korespondent, że procesy te zaostrzają kwestję polską w Niemczech. Niemiecka prasa narodowa bije głośno na trwogę i domaga się energicznie od rządu jeszcze surowszych środków przeciw znienawidzonemu przez nią Polakom, doradzając mu, ażeby ich z prowincji zachodnich przymusowo wydalą, a we wschodnich otoczył ciasnym łańcuchem Niemców.

Nowoje Wremia w przeglądzie prasy zwraca uwagę na dziwne zjawisko, że od pewnego czasu nie ma dnia, aby *Mosk. Wied.* nie wystawiała Warszawy za przykład wszystkim miastom cesarstwa. Ostatni artykuł p. Liprandego — to nie artykuł, to oda do bruków warszawskich, chodników, parków, kanałów i t. p. Warszawa, według p. Liprandego, jest wyjątkiem, a to dlatego, że inne miasta rossyjskie mają samorząd, a Warszawa jest zarządzana administracyjnie. *Nowoje Wremia* przypomina, że przeciw wszystkim miastom kiedyś taki zarząd, jak Warszawa i musiało być w tem niedogodnego, jeżeli dążono do zmiany systemu.

Nowosti donoszą, że komitet naukowy ministerstwa oświaty ukończył już pracę nad ustawą normalną szkół prywatnych. Ustawa ma na celu rozwój tego rodzaju szkolnictwa; założycielami szkół mogą być według niej

nie tylko jednostki prywatne ale i stowarzyszenia, instytucje miejskie i wiejskie. Ustawa dzieli szkoły prywatne na trzy kategorie: elementarne, początkowe typu wyższego i średnie, tudzież uwzględni kursy tymczasowe i stałe oraz ogródki dla dzieci.

Oficyalna *Finl. Gazeta* zamieszcza następujący komunikat:

„Dostało do wiadomości redakcyi, że między ludnością szerzona jest uporzędkowana pogłoska, jakoby wkrótce w instytucjach społecznych i administracyjnych oraz w szkołach język fiński miał być zastąpiony językami szwedzkim i rosyjskim. Wobec tego redakcyja, dążąc wyłącznie do zbadania prawdy, uważała za swój obowiązek zasięgnąć dokładnych wiadomości, o ile pogłoska o usunięciu języka fińskiego z użycia jest uzasadniona. Obecnie redakcyja dowiaduje się ze źródła zupełnie konfidentnego, że pogłoski te są czemś wynysłem i nie zasługują na uwagę, język bowiem fiński, jako język ludu, będzie zawsze w Finlandy odgrywał należną mu rolę.“

KRONIKA

Lwów, 30 listopada.

— **Ks. Arcybiskup Hryniewiecki** w towarzystwie dr. Józefa Gostyńskiego i ks. Tomaszewskiego, którzy nim się opiekowali w podróży, powrócił do Lwowa.

Stan zdrowia dostojnego pacjenta nie zmieniło się zbytnio na lepsze. Dzisiaj wieczorem odbędzie się konsylium, w którym wezmą udział dr. Rydygier, Glużyński i Gostyński.

— **Ks. Arcybiskup Simon** był wczoraj u prof. Antoniego Małeckiego, celem złożenia znakomitemu uczonemu życzeń z okazji 80 rocznicy jego urodzin.

— **Senat akademicki** Uniwersytetu lwowskiego wywiesił dzisiaj u wejścia go gmachu Uniwersytetu następujące pismo!

„Do młodzieży akademickiej Uniwersytetu lwowskiego!

„Mury naszego Uniwersytetu były dnia 19 b. m. widownią smutnych zaburzeń i wstrętnego bezprawia. Wiadomo bowiem, że pewna liczba słuchaczy, narodowości ruskiej, nie czekając na dozwolony na godzinę 7-mą wieczorną termin, odbyła tego dnia wbrew wyraźnemu zakazowi rektora wiec w godzinie południowej, to jest w porze przeznaczony na wykłady. Na tym zaś nielegalnym wiecu, oprócz powzięcia rezolucyj w sprawach, które rektorat pozwolił umieścić na porządku dziennym, uchwalamo ponadto jeszcze inne, które w najwyższym stopniu uwłaczają władzom akademickim. Gdy rektor, spełniając obowiązek swojego urzędu, zamierzał wejść do kilku profesorami do sali, w której zebrał się pomieniony wiec i ogłaszał rozwiązanie tego bezprawnego zgromadzenia, wtedy przyjęto jego i towarzyszących mu profesorów świstem, dzikim krzykiem, stukaniem i obelżywymi wyrazami, asystującą zaś służbę uniwersytecką uderzono kilkakrotnie laskami.“

Senat akademicki przekonał się niebawem, że ten objaw dzikości nie był wybuchem młodzieńczej nierozwagi lecz przeciwnie stwierdził, że to wszystko co na tym samowolnym wiecu zdziałano t. j. nie tylko uchwalone rezolucyje, ale także popełnione ekscesy były naprzód z góry obmyślane i zuchwale wykonane. Rozumie się samo przez się, że za tego rodzaju ciężkie i niebawem w naszych Uniwersytetach wykroczenia będą przeciw ustawom i porządkowi akademickiemu pięć wymierzonych winnym słusne i sprawiedliwe kary.

Dotychczas ogłosił je senat akademicki pięciu sprawcom rozruchów z dnia 19 b. m.

„Inne śledztwa są w toku.“

„Po tych smutnych zajściach wzywamy teraz młodzież akademicką, aby w łączności z władzami akademickimi strzegła powagi i honoru Wszechnicy, która za wolę Miłocińskiego Monarchy podaje naukę w obu językach ojczystych, a jest — o czem niech pamięta młodzież ruskiej narodowości — jedyną na świecie szkołą, w której katedry ruskie istnieją i coraz to rosną w liczbę.“

„Zachowanie się wasze — panowie — spokojne i poważne, ale zarazem nacechowane stanowczą gotowością do obrony powagi i przywilejów naszej *Almae Matris* w duchu uroczystych ślubów, złożonych w chwili, gdyście otrzymali godność akademickiego obywatelstwa, wzbudzi pamięć o obowiązkach posłuszeństwa ustawom akademickim w sumieniu tych waszych kolegów, którzy o nich zapomnieli.“

„Wykłady rozpoczyna się z dniem 3 grudnia 1901, ale jedynie na wydziałach świeckich; wykłady bowiem na wydziale teologicznym pozostają nadal w zawieszaniu aż do dalszego rozporządzenia.“

Z Senatu akademickiego Uniwersytetu lwowskiego. *Rydygier*, rektor Uniwersytetu.

— **Echa awantur akademików** ruskiej narodowości na tutejszym Uniwersytecie. Dzisiaj przed południem doręczono pęciemu słuchaczom tutejszego Uniwersytetu orzeczenie senatu aka-

demickiego, wydalające ich z Uniwersytetu lwowskiego. Dwoch z nich zostało relegowanych na zawsze, jeden na cztery półroczia, a dwaj na dwa półroczia.

Dalsze śledztwo w toku.

— **Wiadomości kościelne.** Dyecezya krakowska. Instytucyę kanoniczną otrzymali: ks. Ludwik Konopiński na nowoutworzone probostwo w Izdebniku, ks. Michał Góra na probostwo w Tenczynku, ks. Feliks Mikuszewski na nowoutworzone probostwo w Wiśniowej, ks. Kazimierz Rzeszódka na probostwo w Chochołowie.

Odnaczony *expos. canon.* ks. Franciszek Pietrzykowski, proboszcz w Libiążu.

Przeniesieni: ks. Józef Mamak, ekspozyt w Izdebniku do Harbutowic, ks. Michał Brzeźniak z Rajczy do Koszarawy jako administrator, ks. Antoni Kudasik przeznaczony do Rajczy, ks. dr. Józef Caputa, wik. przy kościele N. M. P. w Krakowie do Makowa, ks. Zygmunt Kulig, wik. przy parafii św. Szczepana w Krakowie przeniesiony na posadę wik. przy kościele N. M. P. i zarazem mianowany zastępcą katechety przy wyższej Szkole realnej, ks. Jan Madej z Nowego Targu przeniesiony do par. św. Szczepana w Krakowie, ks. Jakób Morajko z Makowa do Nowego Targu, ks. Karol Gęłata z Tenczynka do Trzebini, ks. Ludwik Pogudek z Podgórza na kapelana i katechetę do Sierszy, ks. Stanisław Ochalski z Wieliczki do Podgórza; posada jednego wikaryusza w Wieliczce nieobsadzona.

Uwolniony ks. Józef Wojciechowski z posady wikarego przy kościele N. Maryi Panny w Krakowie — mianowany spowiednikiem nowej fundacyi i Mansyonarzem przy tymże kościele. Mianowany dziekanem dekanatu nowogórskiego ks. Stefan Skoczynski, proboszcz w Jaworzniu, w miejsce ks. Borowieckiego, którego na własne prośby z tego urzędu uwolniono.

— **Z armii.** W stan spoczynku przeniesiony pułkownik Karol Scherch z 95 p. p., pozostający obecnie na urlopie. Oficyał rachunkowy I. kl. Michał Banić z intendentury XI. korpusu, otrzymał, z okazji przesiesienia na własną prośbę w stan spoczynku, złoty Krzyż zasługi z koroną.

Starszy rachunkowy radca budownictwa wojskowego II. klasy Leopold Höbbling, z wojskowego oddziału budownictwa we Lwowie, otrzymał z okazji przeniesienia na własną prośbę w stan spoczynku Krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Podpułkownik Adolf Haczek przeniesiony z 18 p. p. obr. kraj. w Przemyślu do 8 p. p. obr. kraj. w Pradze. Podpułkownik Alojzy Altman z 16 p. p. obr. kraj. w Krakowie przeniesiony w stan spoczynku.

Akcesystą aptekarskim w nieczynnej służbie obr. kraj. mianowany jednoroczny ochotnik farmaceuta Izak Kohn w 35 p. p. obr. kraj. w Złoczowie. Porucznik Gabriel Gliga z 22 p. p. obr. kraj. przeniesiony w nieczynny stan tegoż pułku. W końcu przeniesieni: podporucznicy „w ewidencji“: Kazimierz Kostkiewicz z 16 p. p. obr. kraj. w Krakowie do 33 p. p. obr. kraj. w Stryju, dr. Tadeusz Smoluchowski z 36 p. p. obr. kraj. w Kołomyi do 33 p. p. obr. kraj. w Stryju, oraz akcesysta prowiantowy w stosunku ewidencji: dr. Joachim Rosenthal z 1 p. p. obr. kraj. we Wiedniu do 19 p. p. obr. kraj. we Lwowie. Porucznik 18 p. p. obr. kraj. w Przemyślu, Paweł Nöstlberger przydzielony jako adiutant do kursu oficerskiego obrony krajowej.

— **Wybór uzupełniający.** Prezydum Namiestnictwa rozpięło wybór uzupełniający jednego członka Rady powiatowej w Chrzanowie z grupy najwyżej opodatkowanych z kategorii przemysłu i handlu na dzień 2 stycznia 1892 roku.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym w godzinach i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom starostwo.

— **Obwieszczenie** w sprawie uzupełniających wyborów asesorów i ich zastępców do c. k. sądu przemysłowego we Lwowie i w Krakowie, tudzież asesorów sądu apelacyjnego dla przedsiębiorstw przemysłowych położonych w obrębie miast Lwowa i Krakowa, jak również w obrębie sądu powiatowego S. II. we Lwowie i sądów powiatowych w Krakowie i Podgórzu, znajduje się w dzienniku urzędowym dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie.** W niedzielę, dnia 1 grudnia, w szkole im. Mickiewicza, ul. Teatralna 15, o godzinie 5 po południu prof. Uniw. dr. Stanisław Głubiński „Podatki w teorii i praktyce“ (Podatki zarobkowe);

w Szkole realnej, ul. Kamienna 2, o godzinie 5 po południu doceat Uniw. dr. St. Witkowski „Sztuka grecka w dobie świetności“.

W poniedziałek, dnia 2 grudnia, o godzinie 7 wieczorem w szkole im. Mickiewicza, ul. Teatralna 15, profesor Politechniki Tadeusz Fiedler „Niektóre wiadomości z mechaniki w zastosowaniu do życia codziennego“.

— **Nowe składnice pocztowe.** Dyrekcya poczt i telegrafów donosi, że z dniem 1 grudnia b. r. wejdą w życie nowe składnice pocztowe w następujących miejscowościach: Hańszczyńskich (powiat skałacki), Bolechowcach (p. drohobycki), Darachowie (p. trembowelski), Krzczewowie (p. bocheński), Zelerynie (p. podgórski), Zagórzcu (p. chrzanowski), Tyńcu (p.

podgórski), Tłuczani Górnej (p. wadowicki), Szówsku (p. jarosławski), Myszynie (p. kołomyjski), Mokrzyzowie (p. tarnobrzeski), Bereżowicy Wielkiej (p. tarnopolski), Dobrowodach (powiat podhajecki) i Pustkowie (powiat ropczycki).

— **Na budowę kościoła św. Elżbiety** we Lwowie urządza w niedzielę, dnia 1 grudnia b. r., tutejsze Stowarzyszenie Czytelników i wzajemnej pomocy funkcyonaryuszy kolei państwowych, przedstawienie amatorskie w lokalu przy ulicy Gródeckiej (gmach byłego dworca kolei czerniowieckiej). Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Dla dzieci ofiar** procesu wrześnińskiego nadesłają do administracyi *Gazety Lwowskiej* panie Róża Potworowska i Włodzimierzowa Garapichowa z Czerteża kwotę 20 K.

— **Podziękowanie.** Komitet Polek, związany w celu niesienia pomocy ofiarom gwałtów hakaty, składa księgarni firmy Altenberga serdeczne podziękowanie za hojny dar 2000 kart korespondencyjnych, których rozsprzedaż ma powiększyć fundusz na rzecz dzieci wrześnińskich. Za ten dowód prawdziwie po obywatelsku pojętego obowiązku, składamy serdeczne „Bóg zapłać!“

W imieniu komitetu: *Zofia Odrzywołska, Antonina Gawrońska, Stefania Wechslerowa.*

— **Rada miasta Rzeszowa** uchwaliła na ofiary procesu wrześnińskiego uchwał w kwocie 100 K.

— **Z „Gwiazdy“.** Doroczny pamiątkowy wieczór odbędzie się w „Gwieździe“ w niedzielę, 1 grudnia. Wezmą w nim udział: p. Juliusz Starkel, oraz artyści pp. Władysław Woleński i Ludwig.

Wieczór św. Mikołaja odbędzie się we czwartek, 5 grudnia.

— **Otwarcie herbaciarni** dla ubogich w lokalu przy ul. Gródeckiej 19, odbędzie się we wtorek, 3 grudnia b. r., o godzinie 11 przed południem.

— **P. Wanda Siemaszkowa**, znakomita artystka teatru krakowskiego, ciesząca się i we Lwowie niezwykłą sympatją i uznaniem, przybywa we wtorek do naszego miasta, by na zaproszenie Koła literacko-artystycznego wziąć udział w koncercie na dzieci wrześnińskie i studentów toruńskich.

Program wieczoru uwieńczy prześlizna „Warszawianka“ A. Wyspiańskiego, w której p. Siemaszkowa objęła rolę tytułową. Znakoomite dzieło dramatyczne zjawiało się tylko przelotnie na lwowskiej scenie w czasie pobytu H. Modrzejewskiej; we środę wraca na nią ponownie w najlepszej obsadzie, reżyserowani przez dyr. Pawlikowskiego i L. Solskiego, a współudział p. Siemaszkowej doda „Warszawiance“ nowego blasku.

Pozostałą resztę biletów sprzedaje od jutra kasa teatralna. Ani na chwilę nie wątpimy, że ich zabraknie.

— **Teatr ludowy miłośników sceny.** Dzisiaj, w sobotę po raz pierwszy „Chata za wsią“, sztuka w 6 odsłonach ze śpiewami i tańcami i powieści J. Kraszewskiego w przeróbce G. Zapolskiej.

Jutro, w niedzielę po południu „U wylomu“, sztuka w 4 aktach L. hr. Starzeńskiego; wieczorem po raz drugi „Chata za wsią“.

— **Wydział gal. Towarzystwa** ochrony zwierząt odbył dnia 27 b. m. posiedzenie, na którym uchwalono udać się do magistratu z prośbą, by w uzupełnieniu rozporządzenia ostatniego o kagańcach, zechciał publiczności wskazać lub opisać modele kagańców, których używać można, względnie by zechciał Towarzystwu przysłać także modele, a to aby tak niekompetentne osoby jak parobcy oprawy miejskiego, nie rozstrzygały tej kwestyi.

Dalej zamianowano delegatami Towarzystwa pp.: Adolfa Henzgo, c. k. notaryusza w Gródku, i Zygmunta Karwowskiego, urzędnika kolejowego w Kopyczyńcach.

Uchwalono: udać się *in gremio* do Pana Marszałka krajowego z prośbą o popieranie celów Towarzystwa, również wysłać delegatów do p. dyrektora policyi; poprosić biuro weterynarskie c. k. Namiestnictwa o wyjaśnienie, jakie przepisy istnieją co do załadowywania wołów na kolejach, a Towarzystwo wiedeńskie o powiadomienie nas, jak tam sprawa z szachyżymem stoi; zawiadomić c. k. policyę o nadzyciach, które dzieją się przy przesyłkach transitowych ptaków śpiewających. Przyjęto do wiadomości sprawozdanie o stanie kasy Towarzystwa.

Uchwalono odbywać posiedzenia raz na miesiąc.

— **Wydział Towarzystwa** oszczędności kobiet uchwalił na posiedzeniu, odbytem dnia 28 b. m., wyasygnować dla ofiar hakatyżmu 500 koron.

— **Ofiara.** Henryk hr. Tyszkiewicz złożył wczoraj, jako w rocznicę szczęśliwie dokonanej operacyi swego syna kwotę 200 koron, przeznaczając ją na zapomogę dla rekonwalescentów oddziału chirurgicznego szpitala św. Łazarza.

— **Turniej szachowy** urządził lwowski klub szachistów. Uczestniczyć w nim mogą także nieczłonkowie. Wkładka 10 koron. Pierwsza nagroda 100 koron, prócz tego jeszcze trzy nagrody, których wysokość zostanie później oznaczona. Zgłaszać się można do dnia 5 grudnia pisemnie lub ustnie u gospodarza klubu.

Notatki literacko-artystyczne.

— Zmarli w ostatnich dniach: We Lwowie, Olga Marya Krysta, córka komisarza policyjnego, w 13 roku życia; Emilia Grafi, matka s. p. pastora Grafa, w 81 roku życia.

W Krakowie, Izabella z Baczyńskich Knolowa, w 44 roku życia.

W Arłamowskiej Woli, ks. Jan Kormosz, tamtejszy proboszcz gr. kat.

△ Wielką awanturę wywołał wczoraj w biurze naczelnika kahału dr. Bunda 21 letni Samuel Strul, któremu odmówiono ponownej pomocy na koszt podróży do Rumunii. Awanturnika który przebywając we Lwowie pod rozmaitymi pozorami wyłudzał od rozmaitych osób pieniądze, oddano do aresztów policyjnych.

△ Kronika policyjna. Z ganku I piętra domu przy ul. Śnieżnej 4, skradziono wczoraj na szkodę p. J. T., oficyała pocztowego, duży dywan perski 4 1/2 m. długi i 3 m. szeroki, wartości 240 K.

Na placu św. Jura znaleziono wczoraj po południu czarny zegarek z krótkim łańcuszkiem złotym i dwoma złotymi brelokami.

Przytrzymano notowanego złodzieja Michała Raka w chwili, gdy z wystawy sklepowej Sary Bernard, przy ul. Gródeckiej 52, skradł 2 bluzki kolorowe i chustkę zimową.

Woznica dorozki nr. 54 jadąc wczoraj po południu szybko i nieostrożnie nlecia Batorego, najechał na skraję w ulicę Fredry na terminatora ślusarskiego, Kazimierza Jaworskiego, który dostawczy się pod konie, odniósł znaczne sińce na całym ciele.

Złoty damski zegarek znaleziony na chodniku w ulicy Karola Ludwika, może odebrać właściciel w policyi.

Zgubiono wczoraj w ul. Karola Ludwika zarękałek futrzany.

Sploszono konie kolonisty Rudolfa Bredi z Unterbergen koło Winnik, najechały na ulicy Zamarstynowskiej na zarobnika Mechla Kimla i zadały mu kopytami znaczną ranę na głowie, którą musiał opatrzyć pogotowie staacy ratunkowej.

Z szynku Józefa Felera, przy placu Strzeleckim 1, skradziono dzisiejszej nocy po rozbiściu drzwi, kilkanaście flaszek wódki i blaszany zegar ścienny.

Na ul. Bernsteina przytrzymał dziś około godziny 5 rano żołnierz policyjny średniego wzrostu męzozynę, blondyna, niosącego kufer. Złodziej porzuciwszy jednak kufer, w którym znajdowało się 7 kur, zdołał zbiec.

— Zwyczajne posiedzenie wydziału wielkiego Kasy oszczędności miasta Krakowa odbędzie się w poniedziałek, 2 grudnia b. r. o godzinie 5 po południu.

— Z wydziału Tow. tatrzańkiego. Na posiedzeniu wydziału Tow. tatrzańkiego odbytem w dniu 26 b m przewodniczący dr. Ponikło oznajmił, że jako prezes komisji dla sprawy Morskiego Oka otrzymał pewną wiadomość, że Koło polskie w najbliższych dniach wniesie wyczerpującą interpelację w Izbie w sprawie Morskiego Oka, oraz że wniosł podanie do P. Ministra oświaty o subwencję na cele naukowe Towarzystwa i poczynił odpowiednie kroki dla poparcia petycji.

Następnie rozpatrywano szczegóły planu domu klubowego Tow. w Zakopanem i delegowano członków wydziału dr. Bednarskiego i dr. Beringera do pertraktacji z delegatami Towarz. Muzeum tatrzańkiego. Po wyborze komisji dla wypracowania programu budowy schroniska przy Morskiem Oku, załatwiono jeszcze kilka spraw administracyjnych i finansowych.

— Śmierć pod kołami pociągu. Z Tarnowa donoszą do dzienników krakowskich: Omgdaj wydarzył się na szlaku Tarnów-Kraków, między stacją Bogumiłowie a Białolin straszny wypadek. Kmieć z Białolin, chcąc sobie oszczędzić 13 ct. za bilet jazdy z Tarnowa do Białolin, wsiadł do wagonu III klasy bez biletu, sądząc, że z powodu ogromnego ruchu, nim konduktor z innymi podróżnymi się załatwi, przejdzie się do domu do Białolin bez biletu, o który nie będzie wcale pytany, jak to nieraz się zdarza. Na nieszczęście jednak przyszedł do jego przedziału konduktor wcześniej i zapytał go bilet, a gdy go okazał nie mógł, groził mu konduktor, że na najbliższej stacji Białolin zaprowadzi go do naczelnika stacyi i będzie musiał zapłacić prócz ceny biletu 13 ct., jeszcze nadto przepisana karę. Biedny kmieć, obawiając się kary, na kilka kilometrów przed stacją Białolin zeskończył z pociągu tak nieszczęśliwie, że wpadł pod koła pociągu, które go tak zmiażdżyły, że od razu ducha wyzionął.

— Śmiertelny wypadek. Ze Strzyna donoszą nam: Podczas demolowania starego domu przy ul. Młynarskiej w realności do p. Bazylego Bieleckiego, oficyała tamtejszego sądu obwodowego należącej, zabity został onegdaj wskutek zaważenia się ściany Michał Kochańczyk.

Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że w chwili gdy trzej robotnicy rezebrali dach, sufit i ściany boczne, zajęci byli rozbiieraniem ściany frontowej, Kochańczyk bez ich wiedzy zbierał pod tą ścianą trzaski z przeciwnej strony.

— Morderstwo. W Niżankowicach zamordował Władysław Katyński dnia 25 b. m. swoją kochankę, zadając jej 9 pchnięć nożem. Katyńskiego przyaresztowała żandarmerya spiącego w stodole swego ojca.

Władysław Bełza „Ojczyzna w pieśniach poetów polskich. Głosy poetów o Polsce, zebrał Władysław Bełza“. Lwów, księgarnia H. Altenberga.

Spora książka o 384 str. — to nowa zaśluga naszego pieśniarza, twórcy „Katechizmu polskiego dziecka“, w którego pierś miłość Boga i Ojczyzny tak ściśle się zespoliła, że nie poprzestając na własnej pieśni z tej miłości płynącej, słyszy wybornie i chwytła wszystkie pokrewne tony innych pieśniarzy. Znać je powinien każdy, ale nie każdy tak, jak Bełza złożył je potrafi w całość, w jeden potężny akord, który od Niemcewicza, Woronicza, Wężyka, Morawskiego, Koźmiana, brzmi rozgłośnie na lutni poetów naszych aż do ostatniej doby. Pieśni stu czterech poetów, i największych i wielkich i znanych i mniej znanych a nawet bezimiennych, złożył się na tę książkę, która tworzy jakby jeden hymn najczystszych i najpiękniejszych uczuć. A zarazem to dzieje tych uczuć w rozmaitych epokach: więc część I. to Legiony — czasy Napoleońskie; część II. to czasy w. ks. Konstantego i Kongresowego Królestwa; część III to rok 1831; część IV i V to lata 1846—1848, 1861 i 1863; część VI niejako ogólna: *Pro Deo et Patria*

Sliczna forma zewnętrzna odpowiada treści. Książka ta znaleźć się winna w każdym polskim domu i niewątpliwie się znajdzie.

„Ilustracyi polskiej“ nr. 11 podaje dwa rysunki z wnętrza redakcyi naszej; osobna notka kreśli po krótko a ciepło historję *Gazety*.

Opera. („Lohengrin“. — „Trubadur“). Wagner ma szczęście. Udało mu się przemycić w śród „Lohengrina“ bez debiutu. Nie choć przez to występować przeciw debiutom, — jest to przecież instytucya konieczna, że się tak wyrażę, ze względów arytmetycznych, bo wreszcie wszystko musi być najprzód po raz pierwszy. Ale zawsze to i bezpieczniej dla kompozytora, gdy go śpiewa stara, pewna gwardya, i przyjemniej dla słuchacza, choćby z tego prostego powodu, że od czasu do czasu przynajmniej chciałby usłyszeć, nie, jak coś będzie za lat dwa albo trzy, ale jak powinno być teraz. Zastrzegam się: od czasu do czasu, tak dla wytęchnienia tylko.

Ten bezdebiutowy „Lohengrin“ pozwala mi sprawić się krótko. Przez to „sprawić się“ nie rozumiem zresztą jakiegoś postępowania egzekucyjnego, w żadnym rodzaju. Chcę tylko powiedzieć, że wszyscy słyszeliśmy, a my sprawodawcy muzyczni pisaliśmy już tyle razy o p. Bandrowskim, p. Kasprowiczowej, pp. Szymańskim, Jerominie i Ludwigu w „Lohengrinie“, że doprawdy trudnoby napisać o nich coś nowego i p. Bohussówna znana już jest w partyi Elsy, chociaż śpiewała ją dotychczas u nas dopiero raz lub dwa. Ładnym swym, w pierwszych dwu aktach i pod względem siły wystarczającym głosem, szlachetnym traktowaniem partyi, śpiewem wszędzie pewnym i muzykalnym zdoła p. Bohussówna zawsze zyskać sympatyę dla nieszczęśliwej córy Brabanta a oklask dla wdzięcznej jej przedstawicielki.

Obserwując nieco pomówić muszę o wczorajszym „Trubadurze“. Nowy teatr wystawiał go po raz pierwszy. Nie mógłbym twierdzić z czystym sumieniem, że pobit nim dawniejsze swe premery i wznowienia, owszem, z łałem wprawdzie, ale zgodnie z prawdą musiałbym wyznaczyć mu miejsce już gdzieś z końca. Chyba, że uważać go będziemy za pole popisu dla debiutantek. To w każdym razie złagodzi nieco sprawę.

A więc zacznę od debiutantek. Leonora p. Ottówniej nie dorównała jej Racheli z zeszłego tygodnia. Jest to zresztą u początkującej śpiewaczki zupełnie zrozumiałem. Verdi wymaga zupełnie innej sztuki śpiewaczki, aniżeli Halevy, zwłaszcza ten młody Verdi, tkwiący jeszcze całą swą istotą wyłącznie w melodi, powiedziałbym w śpiewie absolutnym. Nie jedno, dosyć wiele nawet musiało wobec tego zawieść. Ale były i rzeczy dobre, bardzo dobre nawet, przedewszystkiem cała scena przed więzieniem. I dla tego sądzę, że pomimo wszelkich braków, możemy być spokojni o p. Ottównę, a i ona również może być o siebie spokojną. Kto śpiewając drugi raz w życiu, potrafi tak odśpiewać tę scenę, z tego będzie śpiewak z pewnością. Nie wątpię ani chwili, że i z p. Ottówniej będzie śpiewaczka.

Azucnę, typowo kontraltową partyę, śpiewała p. Lipińska. Głos to też typowo altowy, przynajmniej pod względem rozległości. Należy on do rzadkich, zjawiskowych prawie dzisiaj głosów, sięgających najniższych granic skali kobiecej. Zdaje mi się, że i pod względem brzmienia należałoby do piękniejszych gdyby był przedewszystkiem równiejszym i gdyby emisya była spokojniejszą. Głos płynął powinien na tchu, jak u skrzyпка ton po smyczku, forsowne wyrzucanie go powinno być tylko wyjątkiem w miejscach bardzo namiętnych, gwałtownych. U p. Lipińskiej zaś ton nie płynie, lecz wybucha i to nawet w pianach, a forsując go prócz tego ciągle pod względem siły, traci artystka nie tylko piękność kontrastu (a spora część piękno-

ści polega w muzyce na kontrastach dynamiki, tempa i t. p.), ale ryzykuje także samo brzmienie. U p. Lipińskiej brzmienie to jest zbyt nierównem, tu i owdzie błysnie ton jasny, potem znów cały szereg tonów głuchych, zmatowanych. Najwięcej blasku posiada jeszcze góra, o ile nie przekracza pewnej granicy.

I grę także forsuje p. Lipińska zdaniem mojem zanadto. Miara, szlachetna miara we wszystkim, oto jedna z zagadek mistrzostwa. Tylko geniuszem twórczym wolno się wyłamywać z niej bezkarnie, jeżeli tem samem tworzą nowy, wyższy poziom dla całości.

Z p. Guszalewiczem również nie na wszystko zgodziłbym się we wczorajszym przedstawieniu Mauricio jego podobał mi się o wiele mniej, aniżeli kiedyś Eleazar, a to głównie z tego samego powodu, o którym mówiłem wyżej. Choć to artysta zupełnie już gotowy, i artysta bardzo dobry, to i on zdaje się nie zawsze dochowywać miary. A jeżeli kto, to p. Guszalewicz przy swych środkach głosowych nie ma wcale potrzeby forsować i przesadzać. Rzecz na tem tylko traci. Dowodem tego choćby słynna stretta, którą może trudno odśpiewać z większą brawurą, ale którą śpiewać można z pewnością piękniej. O ileż szlachetniej i artystyczniej, o ile po prostu piękniej brzmiało „Miserere“, w którym p. Guszalewicz mniej dawał siły, a więcej za to szlachetnego śpiewu!

Z ważniejszych partyi wspomnieć należy jeszcze p. Szymańskiego, który zbierał zasłużone oklaski za aryę w III akcie. Ansamble — „ze spody“, jak chcą młodzi — nie wszędzie były staranne; w ansambli w obozie zacierano melodyę do tego stopnia, że można ją było zaledwie wysłuchać z orkiestry.

Seweryn Berson.

P. Józef Chodakowski, utalentowany artysta i długoletni reżyser opery warszawskiej, przybył w dniu wczorajszym z polecenia dyrekcji teatrów rządowych do Lwowa, a to celem scenizacyi „Manru“ w teatrze naszym, jak wiadomo, pod każdym względem świetnej, sławionej szeroko nawet poza granicami kraju. Bandrowski odpoczął już po trudach podróży, dzisiejsze zatem przedstawienie „Manru“ zapowiada się doskonale.

— Ze sztuki. Nową wiadomością dzieliły się z naszymi czytelnikami. W najbliższym bowiem czasie — jak się dowiadujemy — nadejdzie do Lwowa obraz prof. Józefa Brandta z Monachium „Kulig Sobieskiego“, który pozyskał dla naszej wystawy przez Towarzystwa prof. dr. Bożo Antoniewicz. Obraz ten będzie prawdopodobnie wystawiony później także w Przemysłu, Stanisławowie i Kołomyi.

— Wystawa zbiorów p. Feliksa Jasińskiego potrwa tylko jeszcze do bieżącej niedzieli włącznie, na co zwracamy uwagę naszych miłośników sztuki. Dla ułatwienia zwiedzenia tej tak interesującej wystawy, obniżono cenę wstępu na niedzielę od godziny 2 po południu do 8 wieczorem na 20 h. od osoby.

Od poniedziałku wystawa nasza obrazów będzie zamkniętą dla publiczności przez kilka dni z powodu rozmieszczania całego szeregu nowości, które pozyskano na wystawę.

P. Bandrowski wyjeżdża wkrótce do Ameryki, gdzie go wzywa zawarty kontrakt Geniony i ulubiony artysta wystąpi trzy tylko jeszcze razy na naszej scenie. Najbliższym jego występem będzie wtorkowy „Lohengrin“.

Baśń Grillparzera „Biada kłamecy!“, przełożona przez Kasprowicza okaże się na naszej scenie, jak donosiliśmy, w poniedziałek. W efektywnej tej sztuce, która nie schodzi z repertoaru Burgu wiedeńskiego wykonają główne role: p. Arkawin, której talent deklamatorski znajdzie tu rozległe pole popisu, p. Nowacki w wielkiej roli Leona, p. Roman, Feldman, Wysocki i inni.

Z teatru Bel Sorel, słynna włoska śpiewaczka, występująca obecnie gościnnie w operze warszawskiej z niebawem powrotem, przybędzie w poniedziałek do Lwowa tylko na trzy występy. Pierwszy jej występ odbędzie się w czwartek w operze Masseneta „Manon“ w partyi tytułowej. — Ze względu na wysokie honorarium, jakie ta artystka pobiera, ceny miejsc, wyjątkowo na te trzy przedstawienia, będą podwyższone tak, jak na pierwszym przedstawieniu „Manru“.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie

Dziś w sobotę, po zwykłych cenach operowych — „Manru“ opera w 3 aktach I. J. Paderewskiego. Gościnnie występ Aleksandra Bandrowskiego i Ireny Bohussówniej.

Jutro, w niedzielę o godzinie pół do 4 po południu „Salamandra“, sztuka w 4 aktach St. Graybnera.

W niedzielę o godzinie pół do 8 wieczo-

rem „Trubadur“, opera w 5 aktach Verdiego. Gościnnie występ Eugeniusza Guszalewicza.

W poniedziałek po raz pierwszy „Biada kłamecy“, komedia w 5 aktach Fr. Grillparzera, przekład J. Kasprowicza.

We wtorek po raz drugi „Lohengrin“, opera w 3 aktach R. Wagnera. Gościnnie występ p. Aleksandra Bandrowskiego i występ p. Ireny Bohuss.

We środę — na chleb dla ofiar procesu wrześnieńskiego: „Wielki koncert“ z udziałem pierwszorzędnych sił artystycznych. Szczegółowy program podasz ańsze.

We czwartek, po cenach podwyższonych, „Manon“, opera w 4 aktach Masseneta. Pierwszy gościnnie występ pny Bel Sorel, słynnej śpiewaczki włoskiej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Wiedeń, 30 listopada. (Kursa giełdy wiedeńskiej). Losy: a) procentowe: Austriackie zakładu krajowego z obl. pr. z r. 1880 3-prc. 254 75, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-prc. 250—, Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4-prc. 500—, Uregul. Dunaju z 1870 r. 100 zł. 5-prc. 266—, Węg. Banku hip. po 100 zł. 4-prc. 244—, Pożyczka serb. prem. po 100 fr. 2-prc. 80-70, Turckie oblig. prem. kolej. po 400 fr. 99-75, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 15-70, Zakł. kredyt. dla h. i p. po 100 zł. 407—, Clary 40 zł. m. k. 154—, Pożyczka m. Insbrodu 20 zł. 84—, Losy m. Krakowa 20 zł. 79—, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 73—, Ofen 40 zł. 164—, Palfy 40 zł. m. k. 163—, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 49-75, Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 24—, Losy fund. Arcyksięcia Rudolfa 10 zł. 64—, Salma 40 zł. m. k. 224—, Pożyczka Salzburga 20 zł. 82—, Pożyczka St. Genois 40 zł. m. k. 257—, Losy komunalne m. Wiednia z 1874 r. 395—.

Wiedeń, 30go listopada. Cukier (mdły) 19-45. Spirytus (niezmieniony) 37-20. Nafta niezmienniona.

Wiedeń, 30 listopada. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na jesień — do —. Pszenica na wiosnę 8-90 do 8-91. Pszenica na maj-czerwiec — do —. Zyto na jesień — do —. Zyto na wiosnę 7-69 do 7-75. Kukurudza na lipiec-sierpień — do —. Kukurudza na sierpień-wrzesień — do —. Kukurudza na listopad — do —. Kukurudza na maj-czerwiec 5-90 do 5-91. Owies na wiosnę 7-97 do 7-98. Owies na maj-czerwiec — do —. Owies na jesień — do —. Rzepak na sierpień-wrzesień — do —. Rzepak wrzesień-październik — do —. Rzepak na stycz-n-luty — do —. Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień — do —.

Usposobienie: ustalone. — Pogoda: pada śnieg.

Budapeszt, 30 listopada. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na maj — do —. Pszenica na październik — do —. Pszenica na kwiecień 8-71 do 8-72. Zyto na kwiecień 7-37 do 7-38. Zyto na październik — do —. Owies na kwiecień 7-65 do 7-66. Owies na październik — do —. Kukurudza na sierpień — do —. Kukurudza na październik — do —. Kukurudza na maj 5-59 do 5-60. Rzepak na sierpień 11-80 do 11-90.

Oferty na pszenicę: dostateczne. Chęć kupna: przyjemna. — Usposobienie: silniejsze. Pogoda: pada śnieg.

Targ zbożowy.

Lwów, 30 listopada. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. loco Lwów. Pszenica gotowa 7-60 do 7-80. pszenica na termina 7-40 do 7-50, żyto gotowe 6-50 do 6-80, żyto na termina 6-30 do 6-50, owies obrocny 6-40 do 6-70, owies na termina nowy 6-25 do 6-50, jęczmień pastewny 5-30 do 5-50, jęczmień browarniczy 6-50 do 7—, rzepak 13-50 do 14—, lnianka 10-50 do 11—, groch pastewny 6-75 do 7-50, groch do gotowania 7-60 do 12—, wyka 6— do 6-50, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 5-30 do 5-50, hreczka 6-20 do 6-50, konieczna czerwona galicyjska 42— do 58—, biała 45— do 70—, szwedzka 40— do 60—, tymotka 24— do 27—, kukurudza gotowa — do —, nowa 5-30 do 5-50, chmiel stary gotowy 60— do 70—.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy paritas Tarnopol 16-50 do 16-75, za 50 litr. paritas Tarnopol na termin 16-25 do 16-50, warranty — do —.

Usposobienie: słabe. trwa dalej.

Najj. Pan przyjął onegdaj na osobnych posłuchaniach PP. Ministrów hr. Gołuchowskiego, dr. Hartla i węgierskiego ministra honwedów generała Fejervaryego oraz szefa sztabu generalnego barona Becka, a we czwartek Prezydenta Ministrów dr. Koerbera.

Z Wiednia donoszą, że na jednym z najbliższych posiedzeń obradować będzie Izba dep. nad nagłym wnioskiem Wszechniemców „na rzecz Boerów”. Jak zapewniają z kół parlamentarnych, wśród członków prawicy rozwinięto żywą agitację, aby z powodu tych obrad sprowadzić *contra votum*. Szczególnie grupy słowiańskie oświadczają, że nie mogą popierać tego wniosku i pomagać do zwycięstwa Wszechniemcom, których uważają za największych wrogów każdej narodowej, wolnej myśli.

Klub młodoczeski uchwalił na wczorajszym posiedzeniu, złożyć oświadczenie, że klub wprawdzie żywi wielką sympatię dla Boerów, ale w obec okoliczności, że wniosek ten pochodzi od Wszechniemców, a więc od stronnictwa, które odmawia słowiańskim narodom bezwzględnie równouprawnienia. Czesi głosować muszą przeciw temu wnioskowi.

Przewodniczący komisji budżetowej dr. Kathrein zwołał wczoraj na konferencję kilku członków tejże komisji, celem prywatnej narady co do traktowania prowizoryum budżetowego.

Wszyscy oświadczyli gotowość załatwienia prowizoryum budżetowego, a tylko Czesi złożyli deklarację, że nie mogą się wiązać i nie mogą dać żadnych stanowczych przyrzeczeń.

U niemieckich stronnictw — jak stwierdza *Neue fr. Presse* — natrafia na poważne trudności zamiar przekazania komisji szkolnej, bez przeprowadzenia poprzednio obrad w pełnej Izbie, nagłych wniosków w sprawie założenia słoweńskiego i ruskiego komitetu.

W Wiedniu żywo zajmują się faktem złożenia przez jednego z założycieli stronnictwa wszechniemieckiego Wolfa mandatów do Rady państwa i sejmku praskiego. Powodem tego niespodziewanego kroku są, wedle zapewnienia dzienników, wyłącznie względy charakteru prywatnego. W najbliższych dniach miały wejść do Izby posłów dwa podania sądowe, żądające wydania Wolfa sądom z powodu złamania wiary małżeńskiej. Sprawa pojedynku z prof. Seidlem, szwagrem posła Tschana, należącego do klubu Szenererowców, wywołała również żywe oburzenie w samym klubie Wszechniemców. Opowiadają, że fakta, które spowodowały ten pojedynek, kompromitują Wolfa w wysokim stopniu.

Z Moskwy i Charkowa donoszą prywatnie o zaburzeniach studenckich wynikłych rzekomo z powodu, iż minister oświaty generał Wannowski wbrew przyrzeczeniom niezaprowadził dotychczas żadnych zmian w regulaminie uniwersyteckim.

Bułgarski minister spraw zewnętrznych wystosował do konsula amerykańskiego w Konstantynopolu notę, w której usuwa od siebie wszelką odpowiedzialność za możliwą śmierć misjonarki Stone. Jeżeliby sprawdziła się wiadomość o jej śmierci, wina za to spadłaby na pośrednika amerykańskiego, który zbyt długo przewlekał rokowania z rozbójnikami.

W mowie tronowej, którą król Karol zagałi nową sesję parlamentu rumuńskiego znajduje się następujący ustęp o zagranicznych stosunkach Rumunii: „Prace parlamentu ułatwione będą dzięki pokojowi europejskiemu, o którego utrzymanie starają się wielkie mocarstwa. Rumunia jak dotąd tak i nadal trzyma się polityki pokojowej i rozważnej. Stosunki jej do wszystkich państw są jak najprzyjaźniejsze i zupełnie normalne”.

W kołach dworskich w Belgradzie bardzo niemiło wywarła wrażenie zapowiedź grupy t. zw. niezawisłych radykałów wniesienia w skucyźnie interpelacji w sprawie omyłki jaką popełnili w swoim czasie lekarze głosząc, że królowa Draga znajduje się w stanie błogosławionym. Król i prezes gabinetu Wucic czynią starania, aby nakłonić ową grupę do zaniechania tak drażliwej interpelacji.

Dzienniki brukselskie donoszą, że reprezentant Boerów generał Pierson przyjęty będzie w poniedziałek przez prezydenta Sta-

nów Zjednoczonych, Roosevelta i wręczy mu formalną prośbę Krügera o interwencję.

Biuro Boerów „Nederland“ zaprzecza kategorycznie z najlepszego źródła pogłoskom, rozsywanym przez prasę angielską, jakoby prezydent Krüger po odmowie, otrzymanej ze strony rady administracyjnej trybunału rozjemczego, zamierzał zwrócić się wprost z odezwą do Anglii o pokój.

Paryski *Temps* ogłasza rozmowę z byłym posłem francuskim w Pekinie, Pichonem. Tenże utrzymuje, że wiadomość dziennika *Matin*, jakoby kilka dam, należących do poselstw europejskich w Pekinie, uczestniczyło w plądrowaniu, jest absolutnie fałszywą. — Prawdą jest tylko, że damy europejskie, nie należące do żadnego poselstwa, plądrowały. P. Pichon oświadczył, iż sprawa ta zainteresowała go do tego stopnia, że przy odjeździe osób, należących do poselstwa francuskiego, kazał pootwierać wszystkie kufry, aby się przekonać, czy nie ma tam przedmiotów zrabowanych. Poselstwo francuskie było jedynem, które zrobiło ten krok ostrożności. Faktycznie w jednym tylko poselstwie odbywały się licytacje zrabowanych przedmiotów. Ze sposobu wyrażania się Pichona wnosić można, że jest tu mowa o poselstwie niemieckim. Licytacje trwały tam w ciągu trzech miesięcy po kilka godzin dziennie pod kierunkiem oficerów i urzędników poselstwa.

Lord Kitchener w liście pisanym do swojej siostry oznajmia, że czuje nieodzowną potrzebę wypoczynku. Wnosząc żąd, że lord Kitchener niebawem ustąpi. Domniemany zastępca jego, lord Hamilton, przybył tu już do Kapstadu i objął na razie obowiązki pomocnika Kitchenera.

Rząd wenezuelski zadokumentował swą niechęć przeciw Niemcom, uwolniony z więzienia Ludwika Filipa Lopeza, który strzałem z rewolweru położył trupem Niemca Jerzego Schlütra. Lopez bezpośrednio po tym czynie uwolniony został na rozkaz prezydenta Castro uwolniony. Konsul niemiecki wiadomiony o postępkach rządu wenezuelskiego, zwrócił się do niego z zażaleniem; na to odpowiedziano, że Lopez uwolniono, ponieważ sądy uznały go niewinnym.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 30 listopada. (Tel. pryw.) Sekcja szkolna Rady miejskiej uchwaliła przedłożyć p. Inej Radzie wniosek o wyasygnowanie kwoty 1000 koron na ofiary wrzesińskie. Dalej uchwaliła sekcja przedłożyć Radzie wniosek, o podwyższenie subwenyi dla gimnazjum żeńskiego oraz o przyznanie stałej subwenyi prywatnemu seminarjum nauczycielskiemu żeńskiemu. Zatwierdzono wreszcie p. Emila Kurowskiego na nauczyciela towaroznawstwa w szkole przemysłowej imienia Rzewuskiej.

Kraków, 30 listopada. (Tel. prywatny.) Z powodu rocznicy listopadowej młodzieży szkół średnich złożyła na cmentarzu na grobie weteranów wi-nie.

Kraków, 30 listopada. (Tel. pryw.). Dłis rano rozpoczęła się rozprawa przeciw Józefowi Scherbaumowi o zbrodnię gwałtu publicznego i obrazę religii. Jako dwaj współwinni zasiadają na ławie oskarżonych Franciszek Ochmaliski i Jan Baran. Scherbaum napadł na swą 92 letnią babkę w nocy i żądał od niej pieniędzy, a gdy ona zasłoniła się obrazkiem Matki Boskiej, napastnik wyrwał jej z rąk obrazek i rzucił na ziemię wśród obelżywych wyrazów. Ostatecznie wy dobył 4 korony. Drugi raz napadł tak samo na babkę o 12 w nocy i groził jej nożem jeżeli nie da mu pieniędzy; trzeci raz napadł na nią o 4 rano, razem wy dostał od babki tej nocy 16 koron. Dziś wypiera się winy, twierdząc, że był w stanie pijanym i nie wiedział zupełnie co robi. Wyrok zapadnie około 1 po południu.

Wiedeń, 30 listopada. P. Minister wyznał i oświaty zamianował profesora państwowej szkoły przemysłowej w Krakowie, Karola Stadtmüllera fachowym kierownikiem oddziału mechaniczno-technicznego tego zakładu.

Wiedeń, 30 listopada. Koło polskie odbyło wczoraj w ciągu posiedzenia Izby krótkie posiedzenie, na którym uchwalono głosować za zmienionym wnioskiem o zniesienie handlu terminowego.

Wiedeń, 30 listopada. Potwierdza się wiadomość, że pierwszy szef sekcji w Ministerstwie spraw zagranicznych, hr. Mikołaj Szeesen zamianowany został ambasadorem austro-węgierskim przy Watykanie.

(Hr. Szeesen wstąpił do służby dyplomatycznej w roku 1881. Był przy ambasadach w Konstantynopolu, Rzymie, Paryżu,

Petersburgu, Bukareszcie, Dreźnie i po raz wtóry w Rzymie. Od sześciu lat pracuje w Ministerstwie spraw zagranicznych.)

Pierwszym szefem sekcji mianowany dotychczasowy drugi szef sekcji w Ministerstwie spraw zagranicznych hrabia Lützow, drugim zaś szefem sekcji nadzwyczajny poseł i upełnomocniony Minister Mery.

Wiedeń, 30 listopada. Z powodu zapowiedzianego zwołania konferencji cukrowej w Brukseli odbyła się w Ministerstwie skarbu na zaproszenie obu Ministrów skarbu a pod przewodnictwem szefa sekcji barona Jorkascha-Kocha poufna konferencja z reprezentantami przemysłu cukrowniczego w Austrii i na Węgrzech. Osiągnięto w ogólności porozumienie wszystkich członków konferencji.

Wiedeń, 30 listopada. Poseł Wolf złożył także mandat do sejmku czeskiego.

Wiedeń, 30 listopada. Koło polskie odbyło dziś posiedzenie. P. Merunowicz referował o kwestyi Uniwersytetu ruskiego we Lwowie. Po przemówieniu p. W. Dzieduszyckiego uchwalono dyskusję nad tym przedmiotem przeprowadzić w poniedziałek. Nastędnie obradowano w dalszym ciągu nad budżetem.

Budapeszt, 30 listopada. Pierwszorzędna fabryka maszyn rolniczych spaliła się wczoraj wieczorem. Szkoda jest znaczna.

Budapeszt, 30 listopada. Policja podniosła premię, wyznaczoną za schwytanie defraudanta Keczemetygo, na 20.000 koron.

Warszawa, 30 listopada. (Tel. pryw.) Zmarł tu po dłuższej chorobie w 57 r. życia Juliusz Stattler, znakomity muzyk był profesor konserwatorium warszawskiego.

Poznań, 30 listopada. (Tel. pryw.) W sprawie wrzesińskiej zamieszcza dzisiejszy *Dziennik Poznański* następujący artykuł: „W sprawie pomocy dla rodzin zasądzonych we Wrzesni, skutkiem wielu zapytań odpowiadamy: 1. Wszystkie datki powinny być przysyłane do komitetu miejscowego, złożonego z księdza Łabędzkiego, księdza Łaskowskiego, hrabiego Ponińskiego i J. Kościelskiego we Wrzesni, ponieważ byłoby niepożądane, aby fundusze te były złożone w ręce osób, nieznających stosunków dotyczących się rodzin i nie mogących z daleka dojeżdżać. 2. Pieniądze zebrane nie powinny być użyte na żaden inny cel, jak tylko na rodziny wrzesińskie. 3. Pomocy nie należy ograniczać do jednorazowego datku, lecz rozłożyć na cały czas wychowania i doprowadzenia owych dzieci do stanowiska. Takie jest nasze zapatrywanie, którego nikomu nie narzucamy”.

Gniezno, 30 listopada. (Tel. pryw.). Na wniosek mecenasa Wolińskiego sąd gnieźnieński wypuścił na wolną stopę z tymczasowego więzienia skazanego na dwa lata Dzieciuchowicza i również na 2 lata skazanego Chojnackiego, za kaucją 3000 marek od każdego.

Monachium, 30 listopada. Izba posłów przyjęła 77 głosami przeciw 51 wniosek posła Heima z centrum o wystosowanie prośby do rządu, ażeby żydów przyjmowano do sądownictwa tylko w stosunku liczby mieszkańców żydowskich do ogółu ludności. W dyskusyi oświadczył minister sprawiedliwości, że z powodów konstytucyjnych nie uwzględni tego wniosku, jednakowoż będzie się starał o ile możliwości liczyć się z uczuciami ludności.

Berlin, 30 listopada. Budżet ekspedycji do Azji wschodniej za rok 1902 wykazuje w dochodach 11.504.824 marek. Jest to pierwsza rata kontrybucyi, jaką mają zapłacić Chiny w dniu 1 stycznia 1902. Wydatki mniejsze są w zarządzie armii lądowej o 75.490.000 marek, a w zarządzie marynarynarki o 18.000.000 marek mniejsze, niż w roku zeszłym;

Kolonia, 30 listopada. Na kolei Kolonia-Düren w pobliżu wioski Buir wykołcił się pociąg osobowy, przyczem lokomotywa i dwa wozy pakunkowe oraz dwa wozy osobowe wpadły jedne na drugie. Trzy wagony runęły z nasypu. Cztery osoby zginęły a kilka jest rannych.

Bukareszt, 30 listopada. *Agencja Rumuńska* ogłasza, że wiadomość pism zagranicznych o zamierzonej zmianie następstwa tronu jest wyszana z palca.

Medyolan, 30 listopada. (Tel. pr.) Opera „Chopin“ skomponowana przez muzyka Orefice z librettem tutejszego literata d'Orvietto a przedstawiona tu od 23 b. m. w teatrze Lyrico, ma olbrzymie i coraz wzrastające powodzenie. (Treść tej opery podał nasz korespondent rzymski w nr. 269. *Przyp. Red.*)

Zurych, 30 listopada. Bibliotekarz miejski Biedermann z Winterthur, prawdopodobnie w przystępie obłądu, zastrzelił w pociągu kolejowym żonę i dziecko, a potem sam odebrał sobie życie.

Konstantynopol, 30 listopada. Poselstwo amerykańskie otrzymało wiadomość, że miss Stone, uprowadzona przez rozbójników, zmarła. W poselstwie jednak temu nie wierzą, przypuszczają raczej, że jest to presya ze strony rozbójników.

Konstantynopol, 30 listopada. Sultán przyjął wczoraj ambasadora francuskiego Constansa na osobnej audyencji.

Londyn, 30 listopada. Książę Teck doznał wczoraj nieszczęśliwego wypadku. Podczas

polowania na lisy, koń księcia zawisł na ogrodzeniu z kolczastego drutu, książę upadł na głowę i doznał ciężkich skaleczeń. Na wpół nieprzytomnego odniesiono do pobliskiej chaty wieśniaczej.

Nowy Jork, 30 listopada. Z Colonu donoszą, że generał Castro, drugi komendant wojsk rządowych w bitwie pod Barbacoa dnia 25 listopada, poległ onegdaj w potyczce pod Bahiasoldado. Według depezy agenta kolei panamskiej pokój w Colonie przywrócono.

Nowy Jork, 30 listopada. Według depezy z Colon liberali zostali pobici. Rząd objął napowrót w posiadanie miasto Colon.

Nowy Jork, 30 listopada. We czwartek wieczorem wybuchł w ulicy „10“ pożar i zniszczył wielką dzielnicę magazynów. Kilkopiętrowy przytem mur zwałił się na rezerwuar nafty Towarzystwa „Standard Oil Company“ i rozbił go, a strumień nafty poleł się na płonące budynki. Szkoda jest bardzo znaczna.

Nowy Jork, 30 listopada. Telegram z miasta Colon donosi; Na pokładzie kanonierki amerykańskiej „Maryetta“ odbyła się wczoraj konferencja przedstawicieli stronnictwa liberalnego i konserwatywnego. Rezultat obrad dotychczas niewiadomy, ale słychać, że liberalni oddadzą dziś miasto Colon w ręce rządu.

Podbój Transwaalu.

Londyn, 30 listopada. Minister spraw wewnętrznych Ritchie wygłosił w Croydon mowę, w której zaznaczył, że oświadczenie Salisburygo zawarte w jego mowie w Guildhall, że Boerom nie można pozostawić żadnego rodzaju niezawisłości, przekreślono zupełnie. Salisbury chciał powiedzieć, że republiki te nie mogą w przyszłości mieć takiego jak dawniej, bytu niezależnego. Rząd nie może zaproponować Boerom ponownie warunków, które oni już raz odrzucili. Gdyby jednak który z generałów boerskich uczynił propozycje, odpowiadające w czemkolwiek owym odrzuconym warunkom i dające rękojmię, że Boerzy zgadzają się na rząd reprezentacyjny — to mowca sądzi, że propozycje takie mogłyby tworzyć podstawę do zawarcia pokoju

Linia telefoniczna Lwów-Wiedeń prze-rwana dziś pomiędzy Bielskiem a Wiedniem — w skutek czego nie otrzymaliśmy depezy telefonicznych.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 30 listopada 1901. — Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 117-20, Renta majowa 98-85, Węgierska renta koronowa 93-70. Akcje austr. Zakładu kredytowego 610-25, Akcje węg. Zakładu kredytowego 644-—, Akcje Anglobanku 261-—, Akcje Unionbanku 518-—, Akcje Bankverein 430-—, Akcje Länderbanku 402-—, Akcje Kolei państw. 636-—, Lombardy 61-—, Akcje kolei Elbethal 475-—, Akcje Fabryki broni ——, Akcje tytoniowe ——, Akcje Alpiny 374-—, Akcje Rima Muranyi 447-—, Akcje Praskiego Towarzystwa żel. 1385-—, Losy tureckie 100-—.

Wiedeń, 30 listopada 1901 — Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 3 min. 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 644-25, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 652-—, Akcje Anglobanku 260-50, Akcje Unionbanku 521-—, Akcje Länderbanku 403-—, Akcje Bankverein 432-50, Akcje Badencredit 871-—, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego ——, Akcje Kolei państwowych 639-50, Akcje Kolei Południowej 60-50, Akcje Tramway A) 264-50, Akcje Tramway B) 259-50, Akcje Kolei Elbethal 475-—, Akcje Kolei Północnej 55-80, Akcje Kolei Czarniwieckiej 529-—, Akcje Alpiny 382-—, Akcje Rima Muranyi 455-—, Akcje Praskiego Towarzystwa żel. 1405-—, Akcje Fabryki broni 278-—, Akcje Turckie tytoniowe 283-—, Obligacje węgierskiej indemnizacji 92-90, Renta majowa 98-90, Austriacka Renta koronowa 95-60, Węgierska Renta koron 93-75, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 90-40, 4 prc. Listy Banku krajowego 92-—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99-—, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 89-50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97-15, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109-50, 4-prc. Galic. Obligacje propinacyjne 96-35. — 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 93-—, 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 87-50, Losy tureckie 101-—, Marki 117-12, Ruble 253-—.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krochowiecki.

Licytacje.

L. cz. E. 437/1 (5) [9991 3-3]

Na żądanie firmy Clayton et Schuttlerworth, zastąpiona przez adw. dra Piodera we Lwowie, odbędzie się dnia 20. grudnia 1901 o godz. 10 przed południem, w biurze Nr. 9 w Mikołajowie, licytacja 15/24 części realności lwh. 894 ks. gr. ga. Rozdol.

Przynależności nie ma.
Części nieruchomości powyższej, wystawione na licytację, są ocenione na 1375 kor. Najniższa cena wynosi 688 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mikołajów, dnia 20. października 1901

L. cz. E. 210/00 (19) [9967 3-3]

Na żądanie Salomona Seliga dw. im. Koflera, kupca w Zaleszczykach, odbędzie się dnia 18. grudnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15, licytacja niewydziałonej połowy majątności Lesiecznika masy spadkowej po s. p. Antonim Krzczunowiczu własnej objętej wyk. hip. l. 509 ks. gr. gm. kat. Kasperowce, a składającej się z par. gr. l. kat. 1311, 1318 i 1334 role.

Połowa nieruchomości, wystawiona na licytację, jest oceniona na 6700 kor. 75 hal. Najniższa cena wynosi 4467 kor. 16 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnopol, dnia 9. listopada 1901.

L. cz. E. 1790/00 (23) [10.22 2-3]

Na żądanie p. Samuela Reissa, odbędzie się dnia 27. grudnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacja realności wyk. hip. l. 1135 ks. gr. gm. kat. Maryampol objętej. Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 508 kor.

Najniższa cena wynosi 254 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej

wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Halicz, dnia 12. listopada 1901.

L. 26.469/901. [10.038 2-3]

Obwieszczenie.
C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Tarnopolu rozpisała niniejszem licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w osregu poborowym Mikulinieckim na czas trzech lat 1902, 1903 i 1904 bezwarunkowo, albo na jeden rok 1902 z milczącym przedłużeniem dzierżawy na dalsze dwa lata 1903 i 1904 lub też tylko na rok 1902.

Podatek konsumcyjny od mięsa pobiera się według taryfy, dołączonej do ustawy z dnia 16. czerwca 1877 (dz. u. p. Nr. 60).

Cenę wywołania stanowi roczny czynsz dzierżawny w kwocie 6690 kor.

Licytacja ustna odbędzie się w e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu dnia 12. grudnia 1901 o godzinie 9 przed południem.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykaz miejscowości, należących do wymienionego okręgu dzierżawnego, można przeglądać przed licytacją w e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu, tudzież w dotyczących e. k. Nadzorach straży skarbowej.

Oferty pisemne w kopertach opieczętowanych i należyście zaadresowanych z podaniem przedmiotu dzierżawy, należy wnieść najpóźniej do godziny 1-szej po południu dnia poprzedzającego ustną licytację do rąk Dyrektora okręgu skarbowego w Tarnopolu.

Wadyum we wysokości 10%, ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach do ofert dołączone, zaś przy licytacji ustnej do rąk komisarza licytacyjnego złożone.

Kwitki kasowe, opiewające na kaucję dzierżawy niewygasłej jak wadyum, nie będą przyjmowane.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.
Tarnopol, dnia 24. listopada 1901.

L. 22.547/1901. [10.043]

OBWIESZCZENIE
Nowo kreowana składownia tytoniu we Lwowie Nr. II. będzie obsadzona w drodze publicznej konkurencji. Składownia ta umieszczona być może tylko w lokalu w domach na placu Krakowskim, składającym się z trzech lub czterech pokoi z dwoma wchodami, jednym z frontu a drugim od dziedzińca.

Składownia ta przydzieloną będzie z poborem materiałów tytoniowych do e. k. g. Magazynu tytoniowego we Lwowie i będzie na razie zaopatrywać w potrzebne materiały tytoniowe około 250 trafikantów tytoniowych w miejscu i okolicy; składownia połączona jest z trafiką składową. Składownik jest obowiązany do sprzedaży znaczków stemplowych, blankietów wekslowych i listów przewozowych, udzielić znaczków pocztowych.

W ciągu roku 1900 dla powyższych trafik pobrano materiał tytoniowy w wartości 1,366.391 K.

Od sprzedaży znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych przyznana będzie składownikowi prowizja w wysokości 1 1/2 procentu od ich wartości. Znaczki stemplowe, blankiety wekslowe i listy przewozowe mają być pobierane w e. k. g. Urzędzie cłowym we Lwowie.

Składownik ma ponosić z własnych funduszy koszt przewozu materiałów tytoniowych, jakoteż wszelkie inne wydatki połączone z prowadzeniem składowni.

Celem zaopatrzenia się w pierwsze zapasy wyda się temuż na kredyt materiał tytoniowy w wartości 20.000 kor. za zupełnym zabezpieczeniem tejże wartości.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia dotyczącego się tworzenia i obsadzania składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla składowników tytoniu, względnie co do trafiki składowej w myśl przepisu dla trafikantów.

Przepisy te mogą być przejrzane u władz skarbowych I. instancji i w nadzorach straży skarbowej i u tych pierwszych nabyte za zwrotem kosztów. Drukowane formularze ofert można otrzymać bezpłatnie u władz skarbowych I. instancji i w nadzorach straży skarbowej.

W razie żądania prowizji od składowni należy wyrazić to przez podanie rocznej kwoty żadanego ryczałtu prowizyjnego.

Oferta ma być wystawioną na przepisany druk i wniesioną opieczętowaną najdalej do 10. grudnia 1901 do godziny 12-tej w południe u Naczelnika e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego we Lwowie (plac Cłowy l. 1).

Wadyum wynosi 6.000 kor. i ma być złożone w e. k. g. Urzędzie cłowym we Lwowie.

Oferty nie zawierające zobowiązania się do prowadzenia składowni bez połączenia z innym przedsiębiorstwem nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.
Lwów, dnia 20. listopada 1901.

L. cz. E. 557/1 (7) [10.104]

Na żądanie Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Gwoźdzu rozpisała na dzień 5. grudnia 1901, licytacja realności lwh. 896 ks. gr. gm. Kułaczkowce się nie odbędzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gwoździec, dnia 25. listopada 1901.

Do E. III. 2606/00 (46)

Sprostowanie.
Edykt licytacyjny realności pod l. k. 78 2/4 ogłoszony w Nr. 267, 268 i 269 „Gazety Lwowskiej“ prostuje się o tyle, że licytacja odbędzie się dnia 3. grudnia 1901 o godzinie 10 przed południem, a nie jak ogłoszono o 9 przed południem.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział III.
Lwów, 30. listopada 1901.

L. 23.547/901. [10.042 1-2]

Obwieszczenie.
Nowa kreowana składownia tytoniu we Lwowie Nr. I. będzie obsadzona w drodze publicznej konkurencji. Składownia ta umieszczona być może tylko w lokalu na placu Halickim składającym się z 4 pokoi z dwoma wchodami, jednym z frontu a drugim od dziedzińca gdzieby mogły zajeżdżać fury.

Składownia ta będzie na razie zaopatrywać w potrzebne materiały tytoniowe około 250 trafikantów tytoniowych we Lwowie i okolicy, składownia połączona jest z trafiką składową.

W ciągu roku 1900 dla powyższych trafik pobrano materiał tytoniowy wartości 1,359.549 kor.

Od sprzedaży znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych przyznana będzie składownikowi prowizja od ich wartości.

W razie żądania prowizji od składowni należy wyrazić to przez podanie rocznej kwoty żadanego ryczałtu prowizyjnego.

Oferta ma być wystawioną na przepisany druk i wniesioną opieczętowaną najdalej do 10. grudnia 1901 do godziny 12 w południe u Naczelnika e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego we Lwowie (plac Cłowy).

Wadyum wynosi 6.000 koron i ma być złożone w e. k. g. Urzędzie cłowym we Lwowie.

Lwów, dnia 20. listopada 1901.

L. cz. E. 1206/1 (4) [10.061]

Na żądanie Salomona Amstera, kupca w Radowiu, odbędzie się dnia 17. grudnia 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 w Jarosławiu, licytacja połowy realności objętej lwh. 2718 ks. gr. gm. kat. Jarosław położonej pod l. k. 878 na Leżajskim przedmieściu.

Połowa nieruchomości, wystawionej na licytację, jest oceniona na 640 kor.

Najniższa cena wynosi 320 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Jarosław dnia 31. października 1901.

L. cz. E. 1090/1 (3) [10.071]

Na żądanie N. A. Sesslera w Mszanie dolnej odbędzie się dnia 19. grudnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Mszanie dolnej, licytacja realności lwh. 188 ks. gr. gm. Słomka.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 310 kor.

Najniższa cena wynosi 206 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mszana dolna, dnia 5. październ. 1901.

L. cz. E. 491/1 (7) [10.059]

Dnia 17. grudnia 1901 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Głogowie licytacja realności lwh. 112 ks. gr. gm. Mrowia Tomasza Jastrzębskiego własnej wraz z przynależnościami, składającymi się z domu.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 140 kor., przynależności zaś na 400 kor.

Najniższa cena wynosi na 293 kor. 20 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Głogów, dnia 10. listopada 1901.

L. cz. E. VIII. 1995/1 (4) [10.095]

Na żądanie p. Julii Siekierzyńskiej w Tarnobrzegu, zastąpionej przez dra Romana Sulnura adw. Kraków, odbędzie się dnia 27. grudnia 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 ul. św. Jana 13, licytacja nieruchomości w Polwisku Zwierzynieckim pod l. k. 54 lwh. 187 ks. gr. gm. Zwierzyniec objętej, składającej się z domu parterowego, stodoły i kawałku gruntu wraz z przynależnościami, składającymi się ze sztachet i kółek granicznych.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 18757 kor. 92 hal., przynależności zaś na 494 kor.

Najniższa cena wynosi 11525 kor. 96 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w kancelarii Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Kraków, dnia 15. listopada 1901.

L. cz. E. 653/1 (4) [9980]

W sądzie niżej wymienionym biuro 1c odbędzie się dnia 31. grudnia 1901 o 9 godzinie przed południem przymusowa licytacja a) realności lwh. 216 i b) połowy realności lwh. 128 ks. gr. gm. Winograd.

Cena szacunkowa całej realności 300 kor. połowy realności 450 kor.

Najniższa oferta co do realności a) 200 kor. co do realności b) 300 kor.

Zakłada co do realności a) 30 kor. co do realności b) 45 kor.

Warunki i odnoszące dokumenta do przejrzania w sądzie biuro 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gwoździec, dnia 6. listopada 1901.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Tarnopolu rozpisuje niniejszem trzecią licytację, w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa, tudzież wina, moszczu winnego i owocowego w niżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na czas trzech lat: 1902, 1903 i 1904 bezwarunkowo, albo na jeden rok 1902 z milczącym przedłużeniem dzierżawy na dalsze dwa lata 1903 i 1904, lub też tylko na rok 1902.

Podatek konsumcyjny od mięsa pobiera się według taryfy dołączonej do ustawy z dnia 16. czerwca 1877 (Dz. u. p. Nr. 60), a podatek konsumcyjny od wina, moszczu winnego i owocowego według taryfy C) ustawy z dnia 18. maja 1875 (Dz. u. p. Nr. 84).

Warunki licytacyjne, jakoteż wykazy miejscowości, należących do każdego okręgu dzierżawnego, można przeglądać przed licytacją w e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu, tudzież w dotyczących e. k. Nadzorach straży skarbowej.

Oferty pisemne w kopertach opieczetowanych i należyte zaadresowanych z podaniem przedmiotu dzierżawy, należy wnieść najpóźniej do godziny 1 po południu, dnia poprzedzającego ustną licytację, do rąk e. k. Dyrektora okręgu skarbowego.

Wadyum w wysokości 10 pre. ceny wywołania, ma być przy pisemnych ofertach dołączone, zaś przy licytacji ustnej do rąk komisarza licytacyjnego złożone.

Kwity kasowe, opiewające na kaucję dzierżawy jeszcze nie wygasłej, jako wadyum nie będą przyjmowane.

Table with 7 columns: Liczba porządk, Nazwa okręgu dzierżawnego, Przedmiot dzierżawy, Oznaczenie klasy względnie taryfy, Cena wywołania na jeden rok, Wadyum wynosi, Licytacja ustna odbędzie się. Rows include Grzymałów, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż.

U w a g a: Dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina, obowiązany jest w myśl §§. 2. i 10. ust. kraj. z 15. kwietnia 1894 (Dz. ust. kr. Nr. 33) pobierać dodatek kraj. w wysokości 30 pre. rządowego podatku tak długo, jak długo ten dodatek istnieje będzie i tytułem tego dodatku uiszczając 30 pre. od czynszu dzierżawnego podatku rządowego. Zmiana tego dodatku ma mieć ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Tarnopol, dnia 17. listopada 1901.

Do l. 49.254/01

[10 039 2-3]

OBWIESZCZENIE LICYTACYI.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Krakowie rozpisuje III. publiczną licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa oraz wina, moszczu winnego i owocowego w okręgach poborowych uwidoczonych w niżej zamieszczonym wykazie a to albo bezwarunkowo na trzy lata 1902, 1903 i 1904, alboważ na jeden rok 1902 z milczącym przedłużeniem na dalsze dwa lata 1903 i 1904.

Oferty pisemne, zaopatrzone w wadyum w wysokości 10% ceny wywołania mogą być wnoszone jedynie do rąk Naczelnika e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie i to tylko do godziny 12 w południe dnia 9. grudnia 1901.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykaz miejscowości, należących do niżej poszczególnionych okręgów poborowych można przeglądać w biurze e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie tudzież w e. k. Nadzorach straży skarbowej w Krakowie (miasto), w Krakowie (okręg), w Bochni, Trzebini, Wieliczce, Krzeszowicach i Chrzanowie.

Kwity kasowe opiewające na wadyum licytacyjne lub kaucję, dotyczące dzierżaw jeszcze niukończonych jakoteż książeczki wkładowe Kas Oszczędności bezwarunkowo jako wadya licytacyjne nie będą przyjmowane. Również nie będą uwzględnione oferty, w których oferent powołuje się na wadyum dołączone do poprzedniej oferty lub też przy ustnej licytacji złożone.

Zarazem nadmieniam się, że w myśl ustawy krajowej z dnia 4. lipca 1899 Nr. 93 Dz. u. kraj. i rozporządzenia e. k. Namiestnictwa z 26. września 1899 l. 10 006/pr. Nr. 104 Dz. u. kraj., obowiązany jest każdy dzierżawca prawa poboru podatku spożywczego od wina i owocowego w wysokości 30% jak długo ten dodatek istnieje będzie i ma tytułem tego dodatku uiszczając 30%, czynszu dzierżawnego, ugodzonego za dzierżawę prawa poboru samego podatku rządowego.

Zmiana zaś tego dodatku wywierać będzie ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku spożywczego.

Table with 6 columns: Liczba bieżąca, Nazwa okręgu poborowego, Przedmiot dzierżawy, Cena wywołania, Wadyum licytacyjne, Czas trwania dzierżawy, Ustna licytacja odbędzie się. Rows include Gdów, Liszki, Niepołomice.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Kraków, dnia 24. listopada 1901.

L. cz. E. 236/1 (9)

[10.070 2-3]

Na żądanie p. Ziwi Elster, przywaryzującej w Szczerowicach, odbędzie się dnia 5 grudnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III., w Łopatynie, licytacja realności lwh. 54 ks. gr. gm. kat. Szczerowice, zobowiązanych Sary Elster zam. Wilder i Jitty Schalet ur. Elster własnej, składającej się z domu mieszkalnego l. kons. 15, wystawionego na parceli budowlanej l. kat. 113/2, i ogrodu par. gr. ik. 223 wraz z przynależnościami, składającymi się z szopy i lochu, wystawionych na ogrodzie par. gr. ik. 223.

Nieruchomość powyższeokreślona, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2900 kor., przynależności zaś na 90 kor.

Najniższa cena wynosi 1660 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku. Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-

wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Łopatyn, dnia 22. października 1901.

L. cz. E. 370/1 (8)

[10 058 1-2]

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 20. grudnia 1901 o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 2, licytacja 5/8 części lwh. 1107 ks. gr. gm. Dynów.

Najniższa cena wynosi 1914 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Dynów, dnia 6. listopada 1901.

L. 31.019/901

[10.082 1-3]

OBWIESZCZENIE.

Celem wydzierżawienia prawa poboru myta na poniżej wyszczególnionej stacyi mytniczej na rok 1902 bezwarunkowo, względnie warunkowo także na dalsze dwa lata 1903 i 1904 gdyby wypowiedzenie w terminie wyznaczonym nie nastąpiło, rozpisuje się pod warunkami zawartymi w drukuwanym ogłoszeniu e. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 12. października 1901 l. 96 903 trzecią publiczną licytację, która odbędzie się w podpisanej Dyrekcji okręgu skarbowego w dniu 10. grudnia 1901 o godzinie 9-tej przed południem.

Table with 6 columns: Liczba porządkowa, Nazwa stacyi mytniczej i gościńca, Jakość stacyi mytniczej, Opłata myta wynosi od jednej sztuki, Cena wywołania, Wadyum licytacyjne. Rows include Stare Brody.

Blizsze warunki licytacyjne można przejrzeć w e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Brodach tudzież w nadzorach e. k. straży skarbowej w Brodach, Busku, Gołogórach, Kamionce, Radzichowie, Stojanowie, Szczerowicach, Toporowie, Założcach Zborowie i Złoczowie.

Pisemne oferty sporządzone ściśle według przepisane formularza i zaopatrzone w powyżej oznaczone wadyum należy wnieść na ręce e. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Brodach najpóźniej do dnia 10. grudnia do godziny 9 rano t. j. jeszcze bezpośrednio przed rozpoczęciem ustnej licytacji.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Brody, dnia 26. listopada 1901.

L. 26005/901.

[10.012 1-3]

OBWIESZCZENIE.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od rzezi bydła i wyrebu mięsa (ust. z 16. czerwca 1877 Dz. u. p. Nr. 60) w niżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na rok 1902, albo na rok 1903 z milczącym przedłużeniem na następny drugi lub trzeci rok t. j. 1903 lub 1904, albo wreszcie na bezwarunkowy przeciąg czasu trzech lat t. j. od 1. stycznia 1902 do końca grudnia 1904 r., rozpisuje się niniejszem na dzień 11. grudnia 1901 r. trzecią publiczną licytację pod następującymi warunkami:

- 1) Do dzierżawy przypuszczają się każdego, kto wedle ustaw nie jest wykluczony od zawarcia kontraktów. 2) Mający chęć licytowania winien złożyć przed komisją licytacyjną 10%-we wadyum w gotówce, lub efektach wartościowych. 3) Zastępcy mają się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem sądownie lub notaryalnie legalizowanem. 4) Pisemne oferty zaopatrzone w 10%-we wadyum należy wnieść do Naczelnika e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego we Lwowie plac Cłowy l. 1 najpóźniej do dnia 10. grudnia 1901 r. do godziny 1 po południu. 5) Blizszą wiadomość o warunkach dzierżawy i miejscowościach należących do poszczególnych okręgów dzierżawnych można zasięgnąć w podpisanej e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego jakoteż w e. k. Nadzorach straży skarbowej tego okręgu skarbowego.

Wykaz okręgów dzierżawić się mających z dniem 1. stycznia 1902 r.

Table with 7 columns: L. bieżąca, Nazwa okręgu dzierżawnego, Przedmiot dzierżawy, Klasy taryfowej, Cena wywołania, 10% wadyum, Licytacja odbędzie się. Rows include Strzeliska, Żurawco.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Lwów, dnia 21. listopada 1901.

L. cz. E. 4362/1 (5)

[10.052]

Na żądanie Indy Wiilnera, zastępcy przez adw. dr. Blaasena, odbędzie się dnia 23. grudnia 1901 o godz. 10 1/2 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Tarnopolu, licytacja ciała tab. lwh. 666 gm. kat. Berezowice lwh. objętego z par. gr. pod l. kat. 2209 się składającego.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 500 kor.

Najniższa cena wynosi 333 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem jako z ustawą zgodne zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zglo-

sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 14. listopada 1901.

L. cz. L. 26 230/901 [10.083 2—3]
Obwieszczenie.

Celem wydzierżawienia prawa poboru myta stacji rządowej w Klimcu na czas od 1. stycznia 1902 do 31. grudnia 1902 ewentualnie zaś i warunkowo na dalsze 2 lata t. j. do końca roku 1903 względnie 1904 odbędzie się dnia 9. grudnia 1901 o godzinie 10-tej rano publiczna licytacja w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze.

Cenę wywołania stanowi roczna kwota 856 kor. wadyum zaś wynosi 143 kor.

Oferty pisemne wnieść można do 9. grudnia 1901 godziny 10-tej na ręce Naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.
Sambor, dnia 22. listopada 1901.

Konkursa.

L. 6748/901 [10.004 3—3]
KONKURS.

Magistrat miasta Drohobycz rozpisuje konkurs na posadę koncepcysty z płacą roczną 1200 kor. i dodatkiem aktywnym 240 kor. rocznie.

Podania zaopatrzone w metrykę urodzenia, świadectwo przynależności i świadectwa z odbytych studiów, ewentualnie w świadectwo z egzaminu kwalifikacyjnego, przepisane go rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 28. lutego 1893 Dz. u. kr. Nr. 24 należy wnieść do Prezydium Magistratu najdalej do 1. stycznia 1902.

Z Magistratu.
Drohobycz, dnia 16. listopada 1901.

L. 4351 [10.037 2—3]
KONKURS.

Wydział powiatowy w Drohobyczu rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego w Podbużu z płacą roczną w kwocie (1150) tysiąc sto pięćdziesiąt koron i ryczałtem na podróże w kwocie (730) siedemset trzydzieści koron.

Do okręgu sanitarnego w Podbużu należy 15 gmin z ludnością 13.601 na obszarze 304 klm. kwadr.

Lekarz okręgowy w Podbużu obowiązany jest utrzymywać aptekę domową, przyczem stosować się ma do rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. grudnia 1882 Nr. 182 Dz. p. p.

Kandydaci wykazać się mają:

- 1) Obywatelstwem austriackim,
- 2) dyplomem doktora wszech nauk lekarskich.
- 3) świadectwem zdrowia,
- 4) świadectwem moralności,
- 5) znajomością języków krajowych,
- 6) najmniej dwuletnią praktyką w zawodzie lekarskim.

Otrzymujący posadę lekarza okręgowego w Podbużu stosować się winien do przepisów instrukcji służbowej dla lekarzy okręgowych, a o zamierzonej opuszczeniu posady tej winien zawiadomić Wydział powiatowy przynajmniej na dwa miesiące przed jej opuszczeniem.

Pierwszeństwo mają kandydaci, posiadający dwuletnią praktykę szpitalną lub egzamin fizykalni.

Termin do wnoszenia podań upływa z dniem 31. grudnia 1901 r.

Z Wydziału powiatowego.
Drohobycz, dnia 21. listopada 1901.

Upadłości.

L. cz. S. 4/1 (1) [10.048 1—3]
Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku spółki handlowej Chaskel Weinberger i Hersch Krammer handel żelaza w Dukli zarejstrowanej pod firmą Chaskel Weinberger i Hersch Krammer handel żelaza w Dukli jakoteż do prywatnego majątku osobiste odpowiedzialnych spółników Chaskela Weinbergera w Dukli i Herscha Krammera kupca w Sokołowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę S. kr. i Przełożonego c. k. sądu powiat. w Dukli P. Wiatra zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dra Paszyńskiego w Jasle.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 9. grudnia 1901, godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Dukli przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawiśł, stosownie do przepisów ord. konkursowej, zgłosili w tym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Dukli najdalej do dnia 15. stycznia 1902, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 10. lutego 1902 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniebają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwróca kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przernacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Od. IV.
Jasło, dnia 26. listopada 1901.

L. cz. V. 4/96 (54) [10.090]
W konkursie Wiktora Sedlaczka przedłożył zawiadowca masy projekt rozdziału masy.

Wszystkim wierzycielom konkursowym, którzy dotychczas zgłosili swe wierzycielności, wolno powyższy projekt u komisarza konkursowego lub zawiadowcy masy przeglądać i brać z niego odpisy i możliwe zarzuty wolno im wnieść ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego aż do dnia 6. grudnia 1901.

Do rozprawy nad tym projektem i ustaleniem rozdziału wyznacza się audyencyę na dzień 9. grudnia 1901 godz. 9 przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w biurze Nr. 73.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 23. listopada 1901.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 230/1 (2) [10.088]
Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa że zamieszczone w Nr. 326 czasopisma „Naprzód“ z dnia 27. listopada 1901 artykuł pod tytułem: „O zwierzęcym czynie“ w ustępie od „Na takie znieczacania“ do „w prywatnych usługach“ strona 6 lam 2 zawiera znamiona występku z art. IV. ust. z 17. grudnia 1862 Nr. 8/63 Dz. pp. że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 29. listopada 1901.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 3652 [10.003 3—3]
Obwieszczenie.

Wydział Rady powiatowej brodzkiej podaje do wiadomości opodatkowanych w powiecie, że budżet powiatowy na rok 1902, i budżeta funduszu powiatowego dróg gminnych, budowy dojazdu kolejowego, tudzież budowy dróg powiatowych Brody-Założce i Brody-Leszniów Szczurówice, zostały po myśli ust. o Reprezentacji powiatowej wyłożone w biurze Wydziału do przejrzania przez opodatkowanych.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Brody, dnia 26. listopada 1901.

L. cz. C. 257/1 (1) [10.036 2—3]
Przeciw Samuelowi Zahlerowi, poprzednio w Wojniłowie zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Wojniłowie przez Mojżesza i Scheindę Simę Weilerów pozew o ojcostwo i alimentację nieletnich Goldy Weiler i Marjem Weiler.

Na podstawie tego pozwu wyznaczono rozprawę na 24. grudnia br. o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Samuela Zahlera ustanawia się pana Wincentego Czechowicza, c. k. notaryusza w Wojniłowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Wojniłów, dnia 21. listopada 1901.

L. cz. A. 86/1 (9) [9775 3—3]
Wzywa się nieznanych spadkobierców b. p. Herscha Mozesa z Krościenka, zmarłego także dnia 22. lutego 1901, aby do dnia 8. października 1902 się zgłosili i deklarację spadkową wnieśli, inaczej spadek jako bezdziedziczny Skarbowi Państwa wydany zostanie. Kuratorem mianowany Jakób Mozes z Szczawnicy wyżnej.

C. k. Sąd powiatowy.
Krościenko, dnia 8. października 1901.

L. cz. 881. [10.046]
C. k. Izba notaryalna w Krakowie, wzywa niniejszem po myśli przepisu §. 29. ustawy notaryalnej wszystkich, którzy z tytułu urzędowania zmarłego w dniu 2. października 1898 r. c. k. notaryusza Konstantego Romuśta pierwotnie w Brzesku, a począwszy od dnia 1. stycznia 1875 roku w Bochni, lub też z tytułu urzędowania każdorazowych sądownie ustanowionych tegoż notaryusza — mogą sobie rościć jakie pretensje do odszkodowania z kaucyi urzędowej tegoż zmarłego notaryusza, ażeby pretensje te w przeciagu sześciu miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia w c. k. Izbie notaryalnej w Krakowie zgłosili, gdyż inaczej kaucya ta po upływie rzeczonożego terminu bez względu na możliwe pretensje stron właścicielowi wydana będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Radłów, dnia 11. listopada 1901.

L. cz. C. 270/1 (1) [10.075]
Przeciw nieobecny Janowi i Maryannie Kumom, przedtem w Przybysławicach, wniósł Jan Starsiak i spól. w Przybysławicach skargę o uznanie prawa zastawu dla sum 100 zł. i 100 zł. za zagaśle zpn.

Pierwsza audyencya odbędzie się dnia 12. grudnia 1901, o godz. 10 rano w biurze Nr. 2.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem Jan Gniewa w Przybysławicach, będzie ich zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Radłów, dnia 11. listopada 1901.

L. cz. Cg. I 222/1 (1) [10.093]
Przeciw Franciszkowi Konieczkowskiemu, Maryannie Perłowskiej, Tomaszowi Perłowskiemu i Janowi Konieczkowskiemu, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Tomasza Nogaję pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 227 gminy Godowa objętej, tudzież zwrot kosztów sporu.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin na 3. grudnia 1901.

Celem strzeżenia praw Franciszka Konieczkowskiego, Maryanny Perłowskiej, Tomaszowi Perłowskiemu i Jana Konieczkowskiemu, ustanawia się adwokata dra Dzierżyńskiego w Rzeszowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Franciszka Konieczkowskiego, Maryannę Perłowską, Tomasza Perłowskiego i Jana Konieczkowskiego w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Rzeszów, dnia 14. listopada 1901.

L. cz. C. II 289/1 [10.072]
Przeciw Jędrzejowi Puchalskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Wojciecha Puchalskiego pozew o 288 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 5. grudnia 1901 godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jędrzeja Puchalskiego ustanawia się kuratorem pana Zygmunta Szańskiego, kandydata notaryalnego w Nisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nisko, dnia 27. listopada 1901.

L. cz. C. II 297/1 (1) [10.106]
Przeciw Süsli Taub, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Lejzora Korna pozew, o zerwanie kontraktu kupna sprzedaży ewent. 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 6. grudnia 1901, godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Süsli Taub ustanawia się pana dra Wacława Dundaczka, adwokata w Nisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomą w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nisko, dnia 25. listopada 1901.

L. c. Cz. I 286/1 (1) [10.081]
Przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Feliksowi Doerfler, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Żabiu przez Iwana Rokiszczuka „Cebruk“, Fedora Rokiszczuka „Cebruk“, Jurija Rokiszczuka „Cebruk“ i Iłaka Sokół. syna Michała, włościanin w Jasienowie górnym, pozew o uznanie pretensyi w kwocie 150 złr zpn. za umorzoną i prawo zastawu dla tej pretensyi wraz z nadcieżarami w stawie ciężarów cała hipotecznych whl. 184, 762, 769, 799 i 800 ks. grt. gm. Jasińów górny objętych, zaintabulowanego za zagaśle zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 10. grudnia 1901, o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym.

Celem strzeżenia praw Feliksa Doerflera ustanawia się pana Karola Kolińskiego w Żabiu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żabie, dnia 10. listopada 1901.

L. cz. C. 272/1 (1) [10.076]
Przeciw nieobecny Jędrzejowi, Marcynowi i Franciszkowi Mikom przedtem w Niwce wniósł Jan Bartnik i spól. w Niwce skargę o zniesienie współwłasności realności lwh. 106 gm. Niwka zpn.

Pierwsza audyencya odbędzie się 17. grudnia 1901 o godz. 9 rano w biurze Nr. 2.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem Stanisław Kostrzewa w Niwce będzie ich zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radłów, 11. listopada 1901.

L. cz. C. VII 448/1 (1) [10.053]
Przeciw Markusowi Samuelowi Wallersteinowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tarnopolu przez Legę Safir urodzoną Monies i Scheindę z Rendelsteinów Monies pozew o uznanie, że zahipotekowana w stanie biernym części realności objętej lwh. 20 gm. Tarnopol, Chaima Monies własnych resztująca pretensya 500 zł. zpn. przez zapłatę wygasła.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 18. grudnia 1901 godz. 9 rano sala 21.

Celem strzeżenia praw Samuela Markus Wallersteina, ustanawia się pana dra Emila Schmidta adwokata w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Tarnopol, dnia 18. listopada 1901.

L. cz. IV 303/96 (2) [9904 1—3]
Podaje się do wiadomości, że w dniu 5. listopada 1896 zmarła w Frysztaku bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Raca z Falmanów recte z Fórmanów 1-o Eisenbachowa, 2-o N., 3-o Goldsteinowa.

Ponieważ niewiadomo czy i które osoby mają prawo do jej spadku, przeto wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegobądź tytułu prawnego rościli sobie prawo do spadku, by w przeciagu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się ze swoimi prawami do tut. sądu, a wykazując swe prawo dziedziczenia, wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego kuratorem Abraham Bösler ustanowionym został, przeprowadzonym będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się do niego i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta, a gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny zostanie Rządowi wydanym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Frysztak, dnia 28. grudnia 1898.

Kundmachung.

[9586]

Zufolge Verordnung des k. k. Ministerium des Innern, k. k. Justizministerium und k. k. Ministerium des Handels vom 2. März 1900 R. G. Bl. Nr. 62 wird hiemit gemäss §. 14 des Gesetzes vom 27. November 1896 R. G. Bl. Nr. 218 die Ersatzwahl der Beisitzer und Ersatzmänner des k. k. Gewerbegerichtes in Lemberg sowie der Beisitzer des Berufungsgerichtes für die gewerblichen Betriebe im Gebiete der Stadt Lemberg und des städtisch-delegierten S. II. k. k. Bezirksgerichtes in Lemberg für die ausgelosten beziehungsweise ausgeschiedenen Mitglieder des k. k. Gewerbegerichtes beziehungsweise des Berufungsgerichtes, ausgeschrieben.

Mit dem 1. Februar 1902 scheidend folgende Mitglieder des Gewerbegerichtes in Lemberg aus:

In der I. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

1. Peter Matjaszewski, in Folge Ablebens,
2. Emilian Wajdowski, in Folge überschrittenen 60 Lebensjahres,
3. Franz Schram krankheitshalber, dann
4. Markus Probst ein Ersatzmann,
5. Johann Wypasek Ersatzmann,
6. Sigismund Piotrowicz,
7. Simon Weich Ersatzmann und
8. Stanislaus Konopacki, durch Auslosung.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

1. Julian Heller als selbständiger Unternehmer;
2. Teodor Orzeł, Ersatzmann,
3. Franz Wązkiewicz,
4. Peter Danyluk Ersatzmann,
5. Josef Koloszyński,
6. Josef Żurowski,
7. Felix Friss und
8. Felix From Ersatzmann, durch Auslosung.

In der II. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

1. Andreas Gołab,
2. Franz Karl Szczudłowski Ersatzmann,
3. Jakob Balaban,
4. Emil Dłużeń,
5. Julian Góra,
6. Grzegorz Romański,
7. Maryan Szpondrowski, Ersatzmann,
8. Johann Gryglaszewski, durch Auslosung.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

1. Michael Deneka,
2. Ernest Koch,
3. Karl Łagocki Ersatzmann,
4. Andreas Namiestnik,
5. Johann Matusiewicz Ersatzmann,
6. Emil Froner,
7. Josef Garnarcz Ersatzmann,
8. Karl Szeliga Ersatzmann, durch Auslosung.

In der III. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

1. Stanislaus Wronski Krankheitshalber,
2. Ladislaus Czupiel in Folge Ablebens und
3. Eduard Jabłoński,
4. Nikolaus Borycki Ersatzmann,
5. Johann Cirok Ersatzmann,
6. Josef Flach,
7. Andreas Welker Ersatzmann und
8. Dawid Bart recte Granad Ersatzmann, durch Auslosung.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

1. Dymitr Grytko in Folge Übersiedlung nach Winniki,
2. Salamon Markus in Folge Übersiedlung ins Ausland,
3. Wladimir Pietrusiak Ersatzmann, als selbständiger Unternehmer;
4. Johann Górny Ersatzmann,
5. Josef Wysocki,
6. Josef Balb Ersatzmann,
7. Ignatz Peszko Ersatzmann,
8. Karl Schmidt, durch Auslosung.

In der IV. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

1. Ladislaus Johann Weber krankheitshalber,
2. Taddaus Sokulski,
3. Franz Starzecki,
4. Johann Assmann,
5. Franz Tenerowicz,
6. Eduard Friedrich,
7. Karl Roszkiewicz Ersatzmann und
8. Adalbert Frütauff, durch Auslosung.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

1. Ladislaus Lecujewicz in Folge Übersiedlung ins Ausland,
2. Franz Josef Lukies in Folge Übersiedlung nach Krakau, und
3. Michael Topolnicki,
4. Sigismund Żgodziński Ersatzmann
5. Anton Czepiel, Ersatzmann,
6. Szymon Nesteryak Ersatzmann,
7. Josef Szkowron und
8. Marcell Kwieciński, durch Auslosung.

In der V. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

1. Christof Janowicz,
2. Adolf Podłowski,
3. Robert Klein,
4. Tomas Najsarek Ersatzmann,
5. Taddaus Umański,
6. Wolf Rudy Ersatzmann,
7. Julian Zgórski und
8. Johann Szewczuk Ersatzmann, durch Auslosung.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

1. Michael Rappak und
2. Simon Teicher in Folge Ablebens,
3. Franz Żytny als selbständiger Unternehmer dann
4. Lipa Reischer,
5. Andreas Krzyształowicz,
6. Johann Manasterski Ersatzmann,
7. Wenzel Petzen und
8. Michael Pichler, durch Auslosung.

In der VI. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

1. Karl Bayer krankheitshalber,
2. Anton Gudiens und
3. Gustav Maks Ersatzmann, in Folge Ablebens, dann
4. Max Winkler Ersatzmann,
5. Nicolaus Ludwig Ersatzmann,
6. Leon Bodek Ersatzmann,
7. Johann Wallach Ersatzmann,
8. Ignatz Fried,
9. Artur Schellenberg und
10. Moritz Jonasz, durch Auslosung.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

1. Kasimir Mroczkowski in Folge Übersiedlung nach Tarnopol, dann
2. Ignatz Steer,
3. Oscar Heller,
4. Felix Ochs,
5. Stanislaus Bobelak Ersatzmann,
6. Josef Domb Ersatzmann,
7. Aron Pordes,
8. Kasimir Wojcikiewicz Ersatzmann,
9. Ignatz Hendrich und
10. Berl Hochdorf, durch Auslosung.

Für die Obengenannten ausgelosten beziehungsweise ausgeschiedenen Mitglieder des Gewerbegerichtes sind für die Dauer von 4 Jahren d. i. vom 1. Feber 1902 bis 1. Feber 1906 neue Mitglieder und zwar in den Gruppen I. bis V. zu je 10 Beisitzer und 6 Ersatzmänner und in der Gruppe VI. 12 Beisitzer und 8 Ersatzmänner und zwar in gleicher Anzahl aus den beiden Wahlkörpern zu wählen.

Aus dem Berufungsgerichte für die gewerblichen Betriebe im Gebiete der Stadt Lemberg und des k. k. Bezirksgerichtes S. II. in Lemberg sind folgende Beisitzer ausgelost beziehungsweise ausgeschieden worden:

Aus der I. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

Filip Bender.

Aus der II. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

Johann Krach.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

Josef Mikuś.

Aus der III. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

Boleslaus Mikuliński.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

Stanislaus Dudziak.

Aus der IV. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

Johann Ihnatowicz.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

Isidor Kaczor.

Aus der V. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

Josef Schirmer.

Aus der VI. Gruppe des Wahlkörpers der Arbeitgeber:

Dr. Osias Herman Diamand,

Dr. Adolf Lilien.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter:

Adam Mussil.

Für die genannten ausgelosten beziehungsweise ausgeschiedenen Beisitzer des Berufungsgerichtes sind neue Beisitzer für die Dauer von 4 Jahren d. i. vom 1. Feber 1902 bis 1. Feber 1906 zu wählen und zwar in den Gruppen I. und V. je einen Beisitzer aus dem Wahlkörper der Unternehmer, in den Gruppen II. III. und IV. je zwei Beisitzer und zwar eine gleiche Anzahl aus beiden Wahlkörpern und in der Gruppe VI. drei Beisitzer und zwar zwei aus dem Wahlkörper der Unternehmer und einer aus dem Wahlkörper der Arbeiter.

Die Wahlen werden in jedem Wahlkörper in mehreren, nach räumlichen Gebieten gesonderten Sectionen und in allen Sectionen desselben Wahlkörpers an einem und demselben Tage vorgenommen.

Die Bestimmungen über die Bildung der Wahlsectionen, über den Zeitpunkt des Beginnes und des Schlusses, sowie über den Ort der einzelnen Wahlhandlungen (Wahllokale) dann die Bestimmung der Wahlsection, bei welcher das Gesamtergebnis der für jeden Wahlkörper zu ermitteln ist, sind spätestens 8 Tage vor Beginn der Wahlen in allen zum Sprengel des k. k. Gewerbegerichtes gehörigen Gemeinden durch ortsübliche Verlautbarung den Beteiligten bekannt zu geben.

Die Inhaber (Stellvertreter, Geschäftsführer, Pächter, Betriebsleiter) der Gewerbeunternehmungen, auf welche sich die Zuständigkeit des Gewerbegerichtes erstreckt, somit aller Gewerbeunternehmungen, auf welche die Gewerbeordnung Anwendung findet, sowie jener, auf welche sich der Art. VIII des Kundmachungspatentes zur Gewerbeordnung vom 20. Dezember 1859 R. G. Bl. Nr. 227 bezieht, (Monopole und Regalien des Staates, Proportions- und Mühlenrecht) werden hiemit aufgefordert, binnen acht Tagen nach Verlautbarung dieser Wahlausschreibung in der Lemberger Zeitung der Gemeindevorstellung ihres Betriebsortes die zur Anlegung der Wählerlisten beider Wahlkörper erforderlichen Daten schriftlich bekannt zu geben.

Offene Handelsgesellschaften, Kommanditgesellschaften, Actiengesellschaften, Erwerbs- und Wirthschaftsgenossenschaften, Korporationen, Anstalten und Vereine haben gleichzeitig aus den zu ihrer Vertretung und zur Ausübung des Wahlrechtes berufenen Personen eine oder höchstens zwei zu benennen, welche in ihrem Namen die Stimmzettel abgeben werden.

Die Unternehmer (Gewerbeinhaber, Stellvertreter, Geschäftsführer, Pächter, Betriebsleiter) sind verpflichtet, innerhalb der Frist von 8 Tagen nach Verlautbarung dieser Wahlausschreibung in der Lemberger Zeitung ein vollständiges Verzeichniss der am Tage dieser Verlautbarung in ihrem Betriebe beschäftigten Arbeiter und Arbeiterinnen, welche das 20. Lebensjahr zurückgelegt haben, seit mindestens einem Jahre im Inlande in Arbeit stehen, und nicht dem Stande der Lehrlinge angehören, anzulegen und der Gemeindevorstellung ihres Betriebsortes mitzuthemen.

Diese Verzeichnisse haben sich insbesondere auch auf die ausserhalb der Betriebsstätte gegen Entlohnung für den Betrieb beschäftigten Arbeiter zu erstrecken.

Lemberg, am 25. October 1901.

Der k. k. Statthalter:

Piniński m. p.

Zur Zl. 111.704.

[10.007]

Kundmachung.

Im Nachtrage zu der hierämtlichen Kundmachung vom 25. October 1901 Zl. 111.704 wird kundgemacht, dass ausser den im Absatze betreffend Ersatzwahl der Beisitzer des gewerblichen Berufungsgerichtes für Lemberg angeführten, noch folgende Mitglieder ausgeschieden sind:

In der I. Gruppe aus dem Wahlkörper der Arbeiter Adolf Faulhammer wegen Ablebens,

In der V. Gruppe aus dem Wahlkörper der Arbeiter Tomas Cieslikowski wegen Ablebens,

In der VI. Gruppe aus dem Wahlkörper der Arbeiter Leon Flecker wegen Gründung eines selbständigen Gewerbes.

An Stelle der obencitirten ausgeschiedenen drei Mitglieder des Berufungsgerichtes für die gewerblichen Unternehmungen im Gebiete der Stadt Lemberg und des Bezirksgerichtes Sect. II. in Lemberg wird die Ersatzwahl ausgeschrieben und zwar wird in den Gruppen I. V. und VI. aus dem Wahlkörper der Arbeiter je ein Beisitzer zu wählen sein.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. November 1901.

L. 111.704.

Obwieszczenie.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 21. marca 1900 Dz. u. p. Nr. 62, rozpisuje się niniejszem w myśl §. 14. ustawy z dnia 27. listopada 1896 Dz. u. p. Nr. 218 uzupełniające wybory asesorów i ich zastępców do c. k. Sądu przemysłowego we Lwowie tudzież asesorów Sądu apelacyjnego dla przedsiębiorstw przemysłowych, położonych w obrębie miasta Lwowa i Sądu powiatowego S. II. we Lwowie w miejsce wylosowanych względnie ustępujących członków c. k. Sądu przemysłowego względnie c. k. Sądu apelacyjnego.

Z dniem 1. lutego 1902 ustępują względnie wylosowani zostali następujący członkowie c. k. Sądu przemysłowego we Lwowie:

W I. grupie z ciała wyborczego przedsiębiorców:

1. Piotr Matjaszewski z powodu śmierci,
2. Emilian Wajdowski z powodu przekroczenia 60 lat życia,
3. Franciszek Schram z powodu choroby, zaś
4. Markus Probst ein zastępca,
5. Jan Wypasek zastępca,
6. Zygmunt Piotrowicz,
7. Szymon Weich zastępca i
8. Stanislaus Konopacki, przez wylosowanie.

Z ciała wyborczego robotników:

1. Julian Heller z powodu otwarcia samoistnego przedsiębiorstwa,
2. Teodor Orzeł zastępca,
3. Franciszek Wązkiewicz,
4. Piotr Danyluk zastępca,
5. Józef Koloszyński,
6. Józef Żurowski,
7. Feliks Friss i
8. Feliks From zastępca, przez wylosowanie.

W II. grupie z ciała wyborczego przedsiębiorców:

1. Andrzej Gołab,
2. Franciszek Karol Szczudłowski zastępca,
3. Jakob Balaban,
4. Emil Dłużeń,
5. Julian Góra,
6. Grzegorz Romański,
7. Maryan Szpondrowski zastępca,
8. Jan Gryglaszewski, przez wylosowanie.

Z ciała wyborczego robotników:

1. Michał Deneka,
2. Ernest Koch,
3. Karol Łagocki zastępca,
4. Andrzej Namiestnik,
5. Jan Matusiewicz zastępca,
6. Emil Froner,
7. Józef Garnarcz zastępca,
8. Karol Szeliga zastępca, przez wylosowanie

W III. grupie z ciała wyborczego przedsiębiorców:

1. Stanislaus Wronski z powodu choroby,
2. Władysław Czupiel z powodu śmierci, a
3. Eduard Jabłoński i
4. Mikołaj Borycki zastępca,
5. Jan Cirok zastępca,
6. Józef Flach,
7. Jędrzej Welker zastępca i
8. Dawid Bart recte Granad zastępca przez wylosowanie.

Z ciała wyborczego robotników:

1. Dymitr Grytko z powodu przesiedlenia się do Winnik,
2. Salamon Markus z powodu przesiedlenia się za granicę państwa,
3. Włodzimierz Pietrusiak zastępca z powodu otwarcia samoistnego przedsiębiorstwa, zaś
4. Jan Górny zastępca,
5. Józef Wysocki,
6. Józef Balb zastępca,
7. Ignacy Peszko zastępca,
8. Karol Schmidt, przez wylosowanie.

W IV. grupie z ciała wyborczego przedsiębiorców:

1. Władysław Jan Weber z powodu choroby, zaś
2. Tadeusz Sokulski,
3. Franciszek Starzecki,
4. Jan Assmann,
5. Franciszek Tenerowicz.
6. Edward Friedrich,
7. Karol Roszkiewicz zastępca i
8. Wojciech Frtauff, przez wylosowanie.

Z ciała wyborczego robotników:

1. Władysław Lecujewicz z powodu przesiedlenia się za granice państwa,
2. Franciszek Józef Lukies z powodu przesiedlenia się do Krakowa, zaś
3. Michał Topolski,
4. Zygmunt Zgodziński zastępca,
5. Antoni Czepiel zastępca,
6. Szymon Nesteryak zastępca,
7. Józef Szkowron i
8. Marcei Kwieceński, przez wylosowanie.

W V. grupie z ciała wyborczego przedsiębiorców:

1. Krzysztof Janowicz,
2. Adolf Podłowski,
3. Robert Klein,
4. Tomasz Najsarek zastępca,
5. Tadeusz Umański,
6. Wolf Rudy zastępca,
7. Julian Zgórski i
8. Jan Szewczuk zastępca, przez wylosowanie.

Z ciała wyborczego robotników:

1. Michał Rappak i
2. Simon Teicher z powodu śmierci,
3. Franciszek Żytny z powodu otwarcia samoistnego przedsiębiorstwa, zaś
4. Lipa Reischer,
5. Andrzej Krzyształowicz,
6. Jan Manasterski zastępca,
7. Wacław Petzen i
8. Michał Pichler, przez wylosowanie.

W VI. grupie z ciała wyborczego przedsiębiorców:

1. Karol Bayer z powodu choroby, a
2. Antoni Gudienis i
3. Gustaw Maks zastępca z powodu śmierci, zaś
4. Maksymilian Winkler zastępca,
5. Mikołaj Ludwig zastępca,
6. Leon Bodek zastępca,
7. Jan Wallach zastępca,
8. Ignacy Fried,
9. Artur Schellenberg,
10. Maurycy Jonasz, przez wylosowanie.

Z ciała wyborczego robotników:

1. Kazimierz Mroczkowski z powodu przesiedlenia się do Tarnopola, zaś
2. Ignacy Steer,
3. Oskar Heller,
4. Feliks Ochs,
5. Stanisław Bobelak zastępca,
6. Józef Domb zastępca,
7. Aron Pordes,

Wybory będą przeprowadzone w każdym ciele wyborczym w kilku terytorjalnie według obszaru podzielonych sekcjach, a we wszystkich sekcjach tego samego ciała wyborczego w tym samym dniu.

Postanowienie o tworzeniu sekcji wyborczych, o czasie rozpoczęcia i zakończenia czynności wyborczej, jakoteż o lokalu wyborczym, następnie oznaczenie sekcji wyborczej, w której obliczony będzie ogólny wynik wyboru w każdym ciele wyborczym, będą podane do wiadomości interesowanych we wszystkich gminach należących do okręgu c. k. Sądu przemysłowego najpóźniej 8 dni przed rozpoczęciem wyborów w sposób w miejscu używany.

Właściciele (zastępców, zawiadowców, dzierżawców, kierowników ruchu) przedsiębiorstw, które obejmuje rzeczowa własność Sądu przemysłowego a więc wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych podlegających przepisom ustawy przemysłowej, tudzież przedsiębiorstw, do których się odnosi art. VIII. patentu z 20. grudnia 1859 Dz. p. Nr. 227 ogłaszającego ustawę przemysłową (monopole i regalia państwowe, prawo propinacji i młynarskie), wzywa się, ażeby w terminie dni ośmiu licząc od dnia ogłoszenia niniejszego rozpisanie wyborów w Gazecie Lwowskiej podali na piśmie zwierzchności gminnej miejsca wykonywania przemysłu szczegóły, potrzebne do ułożenia list wyborców obydwu ciał wyborczych.

Jawne spółki handlowe, spółki komandytowe, spółki akcyjne, stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, korporacje, zakłady i stowarzyszenia winny z osób powołanych do ich zastępstwa i do wykonywania w ich imieniu prawa wyboru wymienić jedną, a najwięcej dwie osoby, które w ich imieniu mają oddać kartki wyborcze.

Wszyscy przemysłowcy (przedsiębiorcy przemysłowi, zastępcy, zawiadowcy, dzierżawcy, kierownicy ruchu) są obowiązani wygotować w powyżej oznaczonym 8-dniowym terminie i przesać zwierzchności gminnej miejsca wykonywania przemysłu kompletny spis robotników i robotnic, którzy w dniu ogłoszenia rozpisanie wyborów w Gazecie Lwowskiej byli zatrudnieni w ich przedsiębiorstwie przemysłowym, rok dwudziesty życia ukończyli i najmniej od roku pracują w krajach reprezentowanych w Radzie państwa, a nie należą do stanu uczniów.

Spisy te obejmować mają także robotników zatrudnionych przez przedsiębiorców za zapłatą poza zakładem przemysłowym.

Lwów, dnia 25. października 1901.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Do L. 111.704.

Obwieszczenie.

Dodatkowo do tutejszego obwieszczenia z 25. października 1901 L. 111.704 ogłasza się niniejszem, że oprócz osób wymienionych w ustępie powyższego obwieszczenia, traktującym o wyborze uzupełniającym przemysłowego Sądu apelacyjnego we Lwowie, ubyli jeszcze:

Z I. grupy ciała wyborczego robotników Adolf Faulhammer z powodu śmierci,

8. Kazimierz Wojcikiewicz zastępca,
9. Ignacy Hendrich i
10. Berl Hochdorf przez wylosowanie.

W miejsce wyżej wymienionych wylosowanych, względnie ustępujących członków c. k. Sądu przemysłowego mają być wybrani nowi członkowie na przeciąg czterech lat t. j. od 1. lutego 1902 do 1. lutego 1906 a mianowicie w grupach I. do V. po 10 asesorów i 6 zastępców, w grupie zaś VI. 12 asesorów i 8 zastępców a to w równej ilości z obu ciał wyborczych.

Z c. k. Sądu apelacyjnego dla przedsiębiorstw przemysłowych, położonych w obrębie miasta Lwowa i Sądu powiatowego S. II. we Lwowie wystąpili względnie wylosowani zostali następujący asesorowie:

Z I. grupy ciała wyborczego pracodawców:

Filip Bender.

Z II. grupy ciała wyborczego pracodawców:

Jan Krach.

Z ciała wyborczego robotników:

Józef Mikuś.

Z III. grupy ciała wyborczego pracodawców:

Bolesław Mikuliński.

Z ciała wyborczego robotników:

Stanisław Dudziak.

Z IV. grupy ciała wyborczego pracodawców:

Jan Ihnatowicz.

Z ciała wyborczego robotników:

Izydor Kaczor.

Z V. grupy ciała wyborczego pracodawców:

Józef Schirmer.

Z VI. grupy ciała wyborczego pracodawców:

Dr. Osias Hermann Diamand,

Dr. Adolf Lilien.

Z ciała wyborczego robotników:

Adam Mussil.

W miejsce wyżej wymienionych wylosowanych względnie występujących asesorów c. k. Sądu apelacyjnego mają być wybrani nowi członkowie na przeciąg lat czterech t. j. od 1. lutego 1902 do 1. lutego 1906 a mianowicie w grupie I. i V. po jednym asesorze z ciała wyborczego pracodawców w grupach II, III. i IV. po dwóch asesorów, a to po jednym z ciała wyborczego pracodawców i jednym z ciała wyborczego robotników, wreszcie w grupie VI. trzech asesorów a to dwóch z ciała wyborczego pracodawców a jednego z ciała wyborczego robotników.

Z V. grupy ciała wyborczego robotników Tomasz Cieślowski z powodu śmierci,

Z VI. grupy ciała wyborczego robotników Leon Flecker z powodu otwarcia samoistnego przedsiębiorstwa.

W miejsce tych trzech członków Sądu apelacyjnego dla przedsiębiorstw przemysłowych położonych w obrębie miasta Lwowa i c. k. Sądu powiatowego Sek. II. we Lwowie, rozpisuje się dodatkowo wybór nowych członków wymienionego Sądu a mianowicie w grupach I, V. i VI. z ciała wyborczego dla robotników po jednym członku.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. listopada 1901.

Ч. 111.704.

Оповіщенє.

В наслідок розпорядження Міністерства справ внутрішніх, справедливости і гандлю з дня 21. марця 1900 В. в. д. Ч. 62, розписує ся сим по мысли §. 14. закона з дня 27. падолиста 1896 В. в. д. Ч. 218. доповнюючі вибори асесорів і їх заступників до ц. к. Суду промислового у Львові, як і асесорів Суду апеляційного для підприємств промислових положених в обрubi міста Львова і Суду повітового мійско-делегованого С. П. у Львові в місце вильосованих, взглядно уступаючих членів ц. к. Суду промислового, взглядно ц. к. Суду апеляційного.

З днем 1. лютого 1902 уступають, взглядно зістали вильосовані слідуочі члени ц. к. Суду промислового у Львові:

В I. групі з тіла виборчого підприємців:

1. Петро Матіяшевский з причини смерти,
2. Омелян Вайдовский з причини переступлення 60 літ життя,
3. Францішек Шрам з причини хвороби, а
4. Маркус Пробштайн заступник,
5. Іван Винасок заступник,
6. Зигмунт Петрович,
7. Шимон Вайх, заступник і
8. Станіслав Конопацкий, через вильосоване.

З тіла виборчого робітників:

1. Юліан Геллер з причини отвореня самостійного підприємства,
2. Теодор Оржел заступник,
3. Францішек Возжєвич,
4. Петро Данилюк заступник,
5. Йосиф Кольошинський,
6. Йосиф Журовский,
7. Фелікс Фріссі,
8. Фелікс Фром заступник, через вильосоване.

В II. групі з тіла виборчого підприємців:

1. Андрей Голуб,
2. Францішек Кароль Шудловский заступник,
3. Яков Балабан,
4. Омелян Длужень,
5. Юліан Гура,
6. Грегорій Романьский,
7. Марян Шпондровский заступник,
8. Іван Григлішевский, через вильосоване.

З тіла виборчого робітників:

1. Михайло Депенка,
2. Ернест Кох,
3. Кароль Лагонский заступник,
4. Андрей Намістник,
5. Іван Матусевич заступник,
6. Омелян Фронер,
7. Йосиф Гарндарж заступник,
8. Кароль Шеліга заступник, через вильосоване.

В III. групі з тіла виборчого підприємців:

1. Станіслав Вронський з причини тугого слуху,
2. Владислав Чупель з причини смерти а
3. Едвард Яблоньский,
4. Миколай Борицкий заступник з причини не осягнення 30 р. життя,
5. Іван Цірок заступник,
6. Йосиф Флях,
7. Андрей Велькер заступник і
8. Давид Барт гесте Гранат заступник, через вильосоване.

З тіла виборчого робітників:

1. Дмитро Грїтко з причини переселеня ся до Винник,
2. Салаяон Маркус з причини переселеня ся за границю держави,
3. Володимир Петрусяк заступник з причини отвореня самостійного підприємства, а
4. Іван Гурний заступник,
5. Йосиф Висоцкий,
6. Йосиф Бальб заступник,
7. Ігнатій Пешко заступник,
8. Кароль Шмід, через вильосоване.

В IV. групі з тіла виборчого підприємців:

1. Владислав Іван Вебер з причини хвороби, а
2. Тадей Сокульский,
3. Францішек Старжецкий,
4. Іван Ассман,
5. Францішек Tenerowicz,
6. Едвард Фридрих,
7. Кароль Рошкевич заступник і
8. Войцех Фріядуф, через вильосоване.

З тіла виборчого робітників:

1. Владислав Лецуевич з причини переселеня ся за границю держави,
2. Францішек Йосиф Люкєс з причини переселеня ся до Бракова, а
3. Михайло Топольский,
4. Зигмунт Згодзиński заступник,
5. Антоній Чепель заступник,
6. Шимон Нестерияк заступник,
7. Йосиф Шковрон і
8. Марцелій Квєдзиński, через вильосоване.

В V. групі з тіла виборчого підприємців:

1. Криштоф Янович,
2. Адольф Подловский,
3. Роберт Кляйн,
4. Тома Нajsarek заступник,
5. Тадей Уманьский,
6. Вольф Руди заступник,
7. Юліан Загурский і
8. Іван Шевчук заступник, через вильосоване.

З тіла виборчого робітників:

1. Михайло Рашак і
2. Сімон Тайхер з причини смерти.
3. Францішек Житни з причини отвореня самостійного підприємства, а
4. Лпа Райшер,
5. Андрей Кришталович,
6. Іван Манастерский заступник,
7. Вацлав Пецен і
8. Михайло Піхлер, через вильосоване.

В VI. групі з тіла виборчого підприємців:

1. Кароль Баєр з причини хвороби а
2. Антін Гудієс і
3. Густав Маєс заступник з причини смерти а
4. Максиміліян Вінклер заступник,
5. Миколай Людвик заступник,
6. Лев Бодек заступник,
7. Іван Валлях заступник,
8. Ігнатій Фрід,
9. Артур Шедленберг,
10. Маврикій Йонаш, через вильосоване.

З тіла виборчого робітників:

1. Казімір Мрочковский з причини переселеня ся до Тернополя а
2. Ігнатій Штер,
3. Оскар Геллер,
4. Фелікс Охс,
5. Станіслав Бобеляк заступник,
6. Йосиф Домб заступник,
7. Арон Пордєс,
8. Казімір Войцїкевич заступник,
9. Ігнатій Гендріх і
10. Берль Гождорф, через вильосоване.

В місце виспе вичислених, вильосованих взглядно уступаючих членів ц. к. Суду промислового мають бути вибрані нові члени на протяг чотирох літ, т. е. від 1. лютого 1902 до 1. лютого 1906, а іменно, в групах I—V. по десять асесорів і 6 заступників; в групі же VI. 12 асесорів і 8 заступників, а то в рівній кількості з обох тіл виборчих.

З ц. к. Суду апеляційного для підприємств промислових, положених в обрubi міста Львова і Суду повітового міського делегваного С. П. у Львові, виступили вглядно зістали вильсовані слідуєчі асесори :

З I. групи тіла виборчого працьодавців :

Филип Бендер.

З II. групи тіла виборчого працьодавців :

Іван Крах.

З тіла виборчого робітників :

Йосиф Мікусъ.

З III. групи тіла виборчого працьодавців :

Белеслав Мікулінський.

З тіла виборчого робітників :

Станислав Дудзяк.

З IV. групи тіла виборчого працьодавців :

Іван Ігнатович.

Вибори будуть переведені в кождім тілі виборчим в кількох територіяльно після обшару поділенних секціях, а у всіх секціях того самого тіла виборчого в тім самім дни.

Постановлене о твореню секцій виборчих, о часі розпочати і закінчення чинностей виборчих, як і о локалі виборчим, відтак означене секції виборчої, в котрій буде обчислений загальний вислід вибору в кождім тілі виборчим, будуть подані до відомости інтересованих у всіх громадах належачих до округу ц. к. Суду промислового найпізнійше 8 днів перед розпочатем виборів, в спосіб в місці уживаний.

Властителей (заступників, завідателів, посесорів, управителів руху) підприємств, котрі обіймає річова власність суду пр мислового, і підприємств, до котрих відноситься арт. VIII, патенту з 20. грудня 1859 В. в. д. Ч. 227, оголошующого закон промисловий (монополі і реалія державні, право пропанації і млинарские), визнає ся, аби в речинци вісьмох днів, числячи від дня оголошеня сего розписаня виборів в Газеті Львівській подали на письмі зверхности громадській місця виконувания промислу, подрібности, потрібні до уложєня виписів виборчих, обок тіла виборчих

Явні спілки торговельні, спілки командитові, спілки акційні, товариства заробкові і господарчі, корпорації, заклади і товариства мають з осіб, покликаних до їх заступства і до виконувания в їх імені права вибору, вказати одну, а найбільше дві особи, котрі в їх імені мають віддати картки виборчі.

Всі промисловці (підприємці промислові, заступники, завідателі, посесори, управителі руху) суть обовязані виготовити в висше означенім 8 днів речинци і прислати зверхности громадській місця виконувания промислу цілковитий спис робітників і робітниць, котрі в дню оголошеня розписаня виборів в Газеті Львівській були заняті в їх підприємстві промисловім, рів двайцятий житя укінчили, і найменше від року працюють в в краях Раді державній репрезентованих, а не належать до етапу учеників

Списи тії мають обіймати також робітників занятих через підприємців за заплатою по за закладом промисловім.

Львів, дня 25. жовтня 1901.

Ц. к. Намістник :

Пініньский в. р.

До Ч. 111.704.

Оповіщенє.

Додатково до тутешного оповіщеня з дня 25. жовтня 1901 Ч. 111.704 оголошує ся сим, що кромі осіб висказаних в устуні повизного оповіщеня, трактуєчим о доповняючім виборі промислового Суду апеляційного у Львові, віднали еше :

З I. групи тіла виборчого робітників Адольф Фаульгамер з причини смерти,

З V. групи тіла виборчого робітників Тома Тесликівській, з причини смерти,

З VI. групи тіла виборчого робітників Лев Флекер з причини отворєня самостійного підприємства.

В місце тих трех членів Суду апеляційного для підприємств промислових положених в обрubi міста Львова і ц. к. Суду повітового Сек. П. у Львові, розписує ся сим додатково вибір нових членів сказаного Суду, а іменно в групах I., V. і VI. з тіла виборчого для робітників по однім члені.

З ц. к. Намістництва.

Львів, дня 27. падолиста 1901.

Л. 111.704.

Kundmachung.

Zufolge Verordnung des k. k. Ministerium des Innern, k. k. Justizministerium und k. k. Ministerium des Handels vom 2. März 1900 R. G. Bl. Nr. 62 wird hiemit gemäss §. 14 des Gesetzes vom 27. November 1896 R. G. Bl. Nr. 218 die Ersatzwahl der Beisitzer und Ersatzmänner des k. k. Gewerbgerichtes in Krakau, sowie der Beisitzer des Berufungsgerichtes für die gewerblichen Betriebe im Gebiete der Stadt Krakau und der Bezirksgerichte Krakau und Podgórze für die ausgelosten, beziehungsweise ausgeschiedenen Mitglieder des k. k. Gewerbgerichtes, beziehungsweise des Berufungsgerichtes ausgeschrieben.

Mit dem 1. Februar 1902 scheiden folgende Mitglieder des Gewerbgerichtes in Krakau aus:

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter :

Gruppe I.

Beisitzer :

1. Kamiński Josef,
2. Lisowski Johann, befreit ;

3. Klimezyk Franz,
4. Kurach Stanislaus,
5. Tokarz Thomas, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Tyrała Anton, befreit ;
2. Miciński Leo,
3. Sejkota Stephan, ausgelost.

Gruppe II.

Beisitzer :

1. Kotusiński Franz,
2. Lipowski Ludwig,
3. Piętniewicz Thomas,
4. Papezyński Stanislaus,
5. Walewski Roman, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Kowalezyk Michael, befreit ;
2. Naglik Franz,
3. Nowiński Wenzel, ausgelost.

Gruppe III.

Beisitzer :

1. Eliasch Josef,
2. Ochmański Johann, befreit ;
3. Chmielowski Maximilian,
4. Kucharski Alois,
5. Skorupa Franz, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Steinberg Leon,
2. Wilkowicz Ludwig, befreit ;
3. Sternal Peter, ausgelost.

Gruppe IV.

Beisitzer :

1. Wojcik Kasimir,
2. Kądziolek Franz,
3. Tomaszewicz Kasimir,
4. Kowalski Stephan,
5. Gracz Johann, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Pyrzowski Marian,
2. Waligóra Franz,
3. Pernal Josef, ausgelost.

Gruppe V.

Beisitzer :

1. Biecz Franz,
2. Konturek Peter, befreit ;
3. Jelinek Josef,
4. Piszczekiewicz Peter,
5. Sieńkowski Andreas, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Doleczek Engelbert, befreit ;
2. Lichota Michael,
3. Grünwald Heinrich, ausgelost.

Gruppe VI.

Beisitzer :

1. Bromberger Arnold, gestorben am 15. Mai 1901 ;
2. Wajda Julian, befreit ;
3. Borecki Josef,
4. Schudmak Samuel.
5. Sonnenschen Daniel,
6. Massor Josef, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Lustgarten Dawid,
2. Sanak Johann,
3. Schatz Josef,
4. Reich Hermann, ausgelost.

Aus dem Wahlkörper der Arbeiter :

Gruppe I.

Beisitzer :

1. Zarachowicz Anton,
2. Makowiecki Peter,
3. Gramatyka Thomas,
4. Kummer August,
5. Pemper Michael, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Uznański Karl,
2. Górka Ludwig,
3. Knapinski Ludwig, ausgelost.

Gruppe II.

Beisitzer :

1. Lisowski Ludwig,
2. Müller Stephan,
3. Piwowarczyk Johann,
4. Biborski Aleksander,
5. Tomaszewski Anton, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Szczerbiński Thomas,
2. Czekajski Andreas,
3. Kerner Josef, ausgelost.

Gruppe III.

Beisitzer :

1. Werner Georg,
2. Wiliński Anton,
3. Rubinstein Rubin,
4. Kalezyński Aleksander,
5. Goniakowski Ignatz, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Hibiński Josef, gestorben am 20. März 1896 ;
2. Machowski Karl,
3. Skwarczyński Josef, ausgelost.

Gruppe IV.

Beisitzer :

1. Olejak Jakob,
2. Wendorff Alois,
3. Tarczyński Leopold,
4. Bajer Johann,
5. Karliński Franz, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Graff Winzenz,
2. Makawski Ludwig,
3. Bełdowski Ladislaus, ausgelost.

Gruppe V.

Beisitzer :

1. Orłowski Walenty,
2. Dobrzański Anton,
3. Bendzikiewicz Thomas,
4. Długoszewski Wilhelm,
5. Schleichkorn Leo, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Pollak Jakob,
2. John Alfred,
3. Dutkiewicz Adalbert, ausgelost.

Gruppe VI.

Beisitzer :

1. Schenkel Moritz, befreit ;
2. Izenberg Salamon,
3. Bazes Gustav,
4. Kuśnierczyk Josef,
5. Metzner Ignatz,
6. Pamm Mendel, ausgelost.

Ersatzmänner :

1. Rakower Löbl,
2. Molkner Samuel,
3. Abeles Heinrich,
4. Goldstoff Josef, ausgelost.

Für die obengenannten ausgelosten, beziehungsweise ausgeschiedenen Mitglieder des Gewerbgerichtes sind für die Dauer von 4 Jahren d. h. vom 1. Februar 1902 bis 1. Februar 1906 neue Mitglieder und zwar in der Gruppen I. bis V. zu je 10 Beisitzer und 6 Ersatzmänner und in der Gruppe VI. 12 Beisitzer und 8 Ersatzmänner und zwar in gleicher Anzahl aus beiden Wahlkörpern zu wählen.

Aus dem Berufungsgerichte für die gewerblichen Betriebe im Gebiete der Stadt Krakau und der k. k. Bezirksgerichte Krakau und Podgórze sind folgende Beisitzer ausgelost beziehungsweise ausgeschieden worden :

A. Aus dem Wahlkörper der Arbeiter :

Aus der I. Gruppe :

Julian Krajewski.

Aus der II. Gruppe :

Josef Molik.

Aus der III. Gruppe :

Franz Czechowski.

Aus der IV. Gruppe :

Josef Kusiba.

Aus der V. Gruppe :

Josef Złotnicki.

Aus der VI. Gruppe :

Josef Bramer,
Max Jufeld.

B. Aus dem Wahlkörper der Arbeitgeber :

Aus der I. Gruppe :

Adam Staszczyk.

Aus der II. Gruppe :

Stanislaus Drozdowski.

Aus der III. Gruppe :

Ludwig Szufa.

Aus der IV. Gruppe :

Josef Wiśniewski.

Aus der V. Gruppe :

Wladislaus Mikulewski.

Aus der VI. Gruppe :

Jakob Süsser,
Johann Fiszser.

Für die Genannten ausgelosten beziehungsweise ausgeschiedenen Beisitzer des Berufungsgerichtes sind neue Beisitzer für die Dauer von 4 Jahren d. h. vom 1. Februar 1902 bis 1. Februar 1906 zu wählen und zwar in den Gruppen I. bis V. je zwei Beisitzer und in der Gruppe IV. 4 Beisitzer in gleicher Anzahl aus beiden Wahlkörpern.

Die Wahlen werden in jedem Wahlkörper in mehreren, nach räumlichen Gebieten gesonderten Sectionen und in allen Sectionen desselben Wahlkörpers an einem und demselben Tage vorgenommen.

Die Bestimmungen über die Bildung der Wahlsectionen, über den Zeitpunkt des Beginnes und des Schlusses, sowie über den Ort der einzelnen Wahlhandlungen (Wahllocale) dann die Bestimmung der Wahlsection, bei welcher das Gesamtergebnis der für jeden Wahlkörper zu ermitteln ist, sind spätestens 8 Tage vor Beginn der Wahlen in allen zum Sprengel des k. k. Gewerbgerichtes gehörigen Gemeinden durch ortsbliche Verlautbarung den Beteiligten bekannt zu geben.

Die Inhaber (Stellvertreter, Geschäftsführer, Pächter, Betriebsleiter) der Gewerbeunternehmungen, auf welche sich die Zuständigkeit des Gewerbgerichtes erstreckt, somit aller Gewerbeunternehmungen, auf welche die Gewerbeordnung Anwendung findet, sowie jener, auf welche sich der Art. VIII des Kundmachungspatentes zur Gewerbeordnung vom December 1859 R. G. Bl. 287 bezieht (Monopole und Regalien des Staates, Propinations- und Mühlenrecht) werden hiemit aufgefordert, binnen acht Tagen nach Verlautbarung dieser Wahlausschreibung in der Lemberger Zeitung der Gemeindevorstellung ihres Betriebsortes die zur Anlegung der Wählerlisten bei der Wahlkörper erforderlichen Daten schriftlich bekannt zu geben.

Offene Handelsgesellschaften, Kommanditgesellschaften, Actiengesellschaften, Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften, Korporationen, Anstalten und Vereine haben gleichzeitig aus den zu ihrer Vertretung und zur Ausübung des Wahlrechtes berufenen Personen eine oder höchstens zwei zu benennen, welche in ihrem Namen die Stimmzettel abgeben werden.

Die Unternehmer (Gewerbeinhaber, Stellvertreter, Geschäftsführer, Pächter, Betriebsleiter) sind verpflichtet, innerhalb der Frist von 8 Tagen, nach Verlautbarung dieser Wahlausschreibung in der Lemberger Zeitung ein vollständiges Verzeichniss der am Tage dieser Verlautbarung in ihrem Betriebe beschäftigten Arbeiter und Arbeiterinnen, welche das 20 Lebensjahr zurückgelegt haben, seit mindestens einem Jahre im Inlande in Arbeit stehen, und nicht dem Stande der Lehrlinge angehören, anzulegen und der Gemeindevorstellung ihres Betriebsortes mitzuthemen.

Diese Verzeichnisse haben sich insbesondere auch auf die ausserhalb der Betriebsstätte gegen Entlohnung für den Betrieb beschäftigten Arbeiter zu erstrecken.

Lemberg, am 25. October 1901.

Der k. k. Statthalter:

Piniński m. p.

L. 111.704.

Obwieszczenie.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 21. marca 1900 Dz. u. p. Nr. 62 rozpisuje się niniejszem w myśl §. 14. ustawy z dnia 27. listopada 1896 Dz. u. p. Nr. 218 uzupełniające wybory asesorów i ich zastępców do c. k. Sądu przemysłowego w Krakowie tudzież asesorów Sądu apelacyjnego dla przedsiębiorstw przemysłowych położonych w obrębie miasta Krakowa i Sądów powiatowych w Krakowie i Podgórzu w miejsce wylosowanych względnie ustępujących członków c. k. Sądu przemysłowego względnie c. k. Sądu apelacyjnego.

Z dniem 1. lutego 1902 ustępują względnie wylosowani zostali następujący członkowie c. k. Sądu przemysłowego w Krakowie.

Z grona robotników:

Grupa I.

Asesorowie:

1. Kamiński Józef,
2. Lisowski Jan, uwolnieni;
3. Klimczyk Franciszek,
4. Kurach Stanisław,
5. Tokarz Tomasz, wylosowani.

Zastępcy:

1. Tyrała Antoni, uwolniony;
2. Miciński Leon,
3. Sejkota Stefan, wylosowani.

Grupa II.

Asesorowie:

1. Kotusiński Franciszek,
2. Lipowski Ludwik,
3. Pietniewicz Tomasz,
4. Papczyński Stanisław,
5. Walewski Roman, wylosowani.

Zastępcy:

1. Kowalczyk Michał, uwolniony;
2. Naglik Franciszek,
3. Nowiński Wacław, wylosowani.

Grupa III.

Asesorowie:

1. Elias Józef,
2. Ochmański Jan, uwolnieni;
3. Chmielowski Maksymilian,
4. Kucharski Alojzy,
5. Skorupa Franciszek, wylosowani.

Zastępcy:

1. Steinberg Leon,
2. Wilkowiec Ludwik, uwolnieni;
3. Sternal Piotr, wylosowany.

Grupa IV.

Asesorowie:

1. Wójcik Kazimierz,
2. Kądziołek Franciszek,
3. Tomasiwicz Kazimierz,
4. Kowalski Stefan,
5. Grac Jan, wylosowani.

Zastępcy:

1. Pyrzowski Maryan,
2. Waligóra Franciszek,
3. Pernal Józef, wylosowani.

Grupa V.

Asesorowie:

1. Biecz Franciszek,
2. Konturek Piotr, uwolnieni;
3. Jelinek Józef,
4. Piszczkiewicz Piotr,
5. Sienkowski Andrzej, wylosowani.

Zastępcy:

1. Paleczek Engelbert, uwolniony;
2. Lichota Michał,
3. Grünwald Henryk, wylosowani.

Grupa VI.

Asesorowie:

1. Bromberger Arnold, z powodu śmierci;
2. Wajda Julian, uwolniony;
3. Barecki Józef,
4. Schudmak Samuel,
5. Sonnenschein Daniel,
6. Massor Józef, wylosowani.

Zastępcy:

1. Lustgarten Dawid,
2. Sanak Jan,
3. Schatz Józef,
4. Reich Hermann, wylosowani.

Z grona pracodawców:

Grupa I.

Asesorowie:

1. Zarachowicz Antoni,
2. Makowiecki Piotr,
3. Gramatyka Tomasz,
4. Kummer August,
5. Pemper Michał, wylosowani.

Zastępcy:

1. Uznański Karol,
2. Górka Ludwik,
3. Knapieński Ludwik, wylosowani.

Grupa II.

Asesorowie:

1. Lisowski Ludwik,
2. Müller Stefan,
3. Piwowarczyk Jan,
4. Biborski Aleksander,
5. Tomaszewski Antoni, wylosowani.

Zastępcy:

1. Szczerbiński Tomasz,
2. Czekański Andrzej,
3. Kerner Józef młodszy, wylosowani.

Grupa III.

Asesorowie:

1. Werner Jerzy,
2. Wiliński Antoni,
3. Rubinstein Rubin,
4. Kalczyński Aleksander,
5. Goniakowski Ignacy, wylosowani.

Zastępcy:

1. Hibiński Józef z powodu śmierci;
2. Machowski Karol,
3. Skwarczyński Józef, wylosowani.

Grupa IV.

Asesorowie:

1. Olejak Jakób,
2. Wendorf Alojzy,
3. Tarczyński Leopold,
4. Bajer Jan,
5. Karliński Franciszek, wylosowani.

Zastępcy:

1. Graff Wincenty,
2. Makowski Ludwik,
3. Bełdowski Władysław, wylosowani.

Grupa V.

Asesorowie:

1. Orłowski Walenty, uwolniony;
2. Dobrzański Antoni,
3. Bondzikiewicz Tomasz,
4. Długoszewski Wilhelm,
5. Schleichkorn Leon, wylosowani.

Zastępcy:

1. Pollak Jakób,
2. John Alfred,
3. Dutkiewicz Wojciech, wylosowani.

Grupa VI.

Asesorowie:

1. Schenkel Maurycy, uwolniony;
2. Isenberg Salomon,
3. Bazes Gustaw,
4. Kuczmierezyk Józef,
5. Matzner Ignacy,
6. Pamm Mendel, wylosowani.

Zastępcy:

1. Rakower Löbl,
2. Molkner Samuel,
3. Abeles Henryk,
4. Godstoft Józef, wylosowani.

W miejsce wyżej wymienionych wylosowanych względnie ustępujących członków c. k. Sądu przemysłowego mają być wybrani nowi członkowie na przeciąg czterech lat t. j. od 1. lutego 1902 do 1. lutego 1906 a mianowicie w grupach I. do V. po 10 asesorów i 6 zastępców, w grupie zaś VI. 12 asesorów i 8 zastępców a to w równej ilości z obu ciał wyborczych.

Wybory będą przeprowadzone w każdym cielem wyborczym w kilku terytoryalnie według obszaru podzielonych sekcjach, a we wszystkich sekcjach tego samego ciała wyborczego w tym samym dniu.

Postanowienie o tworzeniu sekcji wyborczych, o czasie rozpoczęcia i zakończenia czynności wyborczej, jakoteż o lokalu wyborczym, następnie oznaczenie sekcji wyborczej, w której obliczony będzie ogólny wynik wyboru w każdym cielem wyborczym, będą podane do wiadomości interesowanych we wszystkich gminach należących do okręgu c. k. Sądu przemysłowego najpóźniej 8 dni przed rozpoczęciem wyborów w sposób w miejscu używany.

Właściciele (zastępców, zawiadowców, dzierżawców, kierowników ruchu) przedsiębiorstw, które obejmuje rzeczowa własność Sądu przemysłowego a więc wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych podlegających przepisom ustawy przemysłowej, tudzież przedsiębiorstw do których się odnosi art. VIII. patentu z 20. grudnia 1859 Dz. p. p. Nr. 227 ogłaszającego ustawę przemysłową (monopole i regalia państwowe, prawo propinacji i młynarskie), wzywa się, ażeby w terminie dni ośmiu licząc od dnia ogłoszenia rozpisania niniejszych wyborów w Gazecie Lwowskiej podali na piśmie zwierzchności gminnej miejsca wykonywania przemysłu dzwuzgóły, potrzebne do ułożenia list wyborców obydwu ciał wyborczych.

Jawne spółki handlowe, spółki komandytowe, spółki akcyjne, stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, korporacje, zakłady i stowarzyszenia winny z osób powołanych do ich zastępstwa i do wykonywania w ich imieniu prawa wyboru wymienić jedną, a najwięcej dwie osoby, które w ich imieniu mają oddać kartki wyborcze.

Wszyscy przemysłowcy (przedsiębiorcy przemysłowi, zastępcy, zawiadowcy, dzierżawcy, kierownicy ruchu) są obowiązani wygotować w powyżej oznaczonym 8-dniowym terminie i przesłać zwierzchności gminnej miejsca wykonywania przemysłu kompletny spis robotników i robotnic, którzy w dniu ogłoszenia rozpisania wyborów w Gazecie Lwowskiej, byli zatrudnieni w ich przedsiębiorstwie przemysłowym, rok dwudziesty życia ukończyli i najmniej od roku pracują w krajach reprezentowanych w Radzie państwa, a nie należą do stanu uczniów.

Spisy te obejmować mają także robotników zatrudnionych przez przedsiębiorców za zapłatą, poza zakładem przemysłowym.

Lwów, dnia 25. października 1901.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Ч. 111.704.

Оповіденє.

В наслідок розпорядження Міністерства справ внутрішніх, справедливости і гандлю з дня 21. марца 1900 В. з. д. Ч. 62 розписує ся сим по мысли §. 14. закона з дня 27. падолиста 1896 В. з. д. Ч. 218 доповняючі вибори ассесорів і їх заступників до ц. к. Суду промислового в Кракові як і ассесорів Суду апеляційного для підприємств промислових, положених в обрубі міста Кракова і Судів повітових в Кракові і Підгуржу в місце вильосованих зглядно уступаючих членів ц. к. Суду промислового зглядно ц. к. Суду апеляційного.

З днем 1. лютого 1902 уступають, зглядно вильосовані зістали слідуєчі члени ц. к. Суду промислового в Кракові:

З числа робітників:

Група I.

Ассесори:

1. Каміньський Йосиф,
2. Лісовський Іван, увільнені;
3. Клімчик Франц,
4. Курах Станіслав,
5. Токар Тома, вильосовані.

Заступники:

1. Тираля Антін, увільнений;
2. Міциньський Лев,
3. Сейкота Стефан, вильосовані.

Група II.

Ассесори:

1. Котусіньський Франц,
2. Ліповський Людвік,
3. Петевич Тома,
4. Палчинський Станіслав,
5. Вадевський Роман, вильосовані.

Заступники :

1. Ковальчик Михайл, увільнений;
2. Наглік Франц,
3. Новинський Вацлав, вильосовані.

Група III.

Ассесори:

1. Едіаш Йосиф,
2. Охманський Іван, увільнені;
3. Хмельовський Максимілан,
4. Кухарський Альфойзі,
5. Скорупа Франц, вильосовані.

Заступники :

1. Штайнберг Лев,
2. Вількович Людвік, увільнені;
3. Стерналь Петро, вильосований.

Група IV.

Ассесори:

1. Вуйцік Казімір,
2. Кондзьолек Франц,
3. Томасевич Казімір,
4. Ковальський Стефан,
5. Грач Іван, вильосовані.

Заступники :

1. Піровський Іван,
2. Валігура Франц,
3. Пермаль Йосиф, вильосовані.

Група V.

Ассесори:

1. Беч Франц,
2. Контурек Петро, увільнені;
3. Елінек Йосиф,
4. Піцкевич Петро,
5. Сенковський Андрій, вильосовані.

Заступники :

1. Палечек Енгельберт, увільнений;
2. Ліхота Михайл,
3. Грінвальд Генрик, вильосовані.

Група VI.

Ассесори:

1. Бромберг Арнольд, умер 15. мая 1901 р.;
2. Вайда Юліан, увільнений;
3. Барецкий Йосиф,
4. Шудмак Самуїл,
5. Зонненшайн Данило,
6. Массор Йосиф, вильосовані.

Заступники :

1. Люстгартен Давид,
2. Санак Іван,
3. Шац Йосиф,
4. Райх Герман, вильосовані.

З числа працодавців :

Група I.

Ассесори:

1. Зарахович Антін,
2. Маковецкий Петро,
3. Грамагика Тома,
4. Куммер Август,
5. Пемпер Михайл, увільнені.

Заступники :

1. Узнанський Кароль,
2. Гурка Людвік,
3. Кляпинський Людвік, вильосовані.

Група II.

Ассесори:

1. Лисовский Людвік,
2. Міллер Стефан,
3. Пивоварчик Іван,
4. Біборский Олександр,
5. Томашевский Антін, вильосовані.

Заступники :

1. Щербінський Тома,
2. Чекайський Андрій,
3. Кернер Йосиф, вильосовані.

Група III.

Ассесори:

1. Вернер Юрій,
2. Вілнський Антін,
3. Рубінштейн Рубін,
4. Кальчинський Олександр,
5. Гоняковський Ігнатій, вильосовані.

Заступники :

1. Тібінський Йосиф, умер 20. марта 1896,
2. Маховський Кароль,
3. Скварчинський Йосиф, вильосовані.

Вибори будуть переведені в кождім тілі виборчим в кількох територіяльно після обшару поділення секцій, а у всіх секціях того самого тіла виборчого в тім самім дню.

Постановлена о твореню секцій виборчих, о часі розпочаття і закінчення чинности виборчої, як і о локалі виборчим, відтак означене секція виборчої, в котрій обчислений буде загальний вислід вибору в кождім тілі виборчим, будуть подані до відомости інтересованих у всіх громадах, належачих до округа ц. к. Суду промислового, найшпівніше 8 днів перед розпочаттям виборів в спосіб в місці уживаний.

Властителей (заступників завідателів, посесорів, управителів руху) підприємств, котрі обіймають річеву властивість Суду промислового, а затім всіх підприємств промислових, підлягаючих приписам закона промислового, як і підприємств, до котрих відносить ся артикул VIII патенту з 20. грудня 1859 В. з. д. Ч. 227 оголошаючого закон промисловий (монополі і регалія державні, право пропінації і млинарские), звиває ся, аби в речинци 8. день числячи від дня

„Gazeta Lwowska“ Nr. 277 z dnia 1. grudnia 1901.

Група IV.

Ассесори:

1. Оліяк Яков,
2. Вендорфф Альфойзі,
3. Тарчинський Леопольд,
4. Баер Іван,
5. Карлінський Франц, вильосовані.

Заступники:

1. Графф Вікентій,
2. Маковский Людвік,
3. Белдовский Володислав, вильосовані.

Група V.

Ассесори:

1. Орловский Валентій, увільнений;
2. Дубжанський Антін,
3. Бондаїкевич Тома,
4. Длугошевський Вільгельм,
5. Шлійжорн Лев, вильосовані.

Заступники:

1. Подляк Яков,
2. Йон Альфред,
3. Дуткевич Войтх, вильосовані.

Група VI.

Ассесори:

1. Шенкель Маврикій, увільнений;
2. Ізенберг Саломон,
3. Базес Іустав,
4. Кучмерчик Йосиф,
5. Мацнер Ігнатій,
6. Памм Мендель, вильосовані.

Заступники:

1. Раковер Лебль,
2. Молькнер Самуїл,
3. Абелес Генрик,
4. Годштоф Йосиф, вильосовані.

В місце висше вичислених, вильосованих взглядно уступаючих членів ц. к. Суду промислового, мають бути вибрані нові члени на протяг чотирох літ т. е. від 1. лютого 1902 до 1. лютого 1906, а іменно в групах I—V по 10 ассесорів і 6 заступників, в групі же VI, 12 ассесорів і 8 заступників, а то в рівній кількості з обох тіл виборчих.

З ц. к. Суду апеляційного для підприємств промислових, положених в обрubi міста Кракова і Судів повітових в Кракові і Підбуржу виступили взглядно вильосовані вістали слідуєчі ассесори:

А. З тіла виборчого робітників:

З I групи.

Юліан Краевський.

З II групи.

Йосиф Молік.

З III групи.

Франц Чеховський.

З IV групи.

Йосиф Кусіба.

З V групи.

Йосиф Злотніцкий.

З VI групи.

Йосиф Брамер,

Макс Інфельд.

Б. З тіла виборчого працодавців:

З I групи.

Адам Стацки,

З II групи.

Станіслав Дроздовський.

З III групи.

Людвік Шуфа.

З IV групи.

Йосиф Вісневський.

З V групи.

Володислав Мікулевський.

З VI групи.

Яков Зіссер,

Іван Фішер.

В місце висше вичислених, вильосованих взглядно виступаючих ассесорів ц. к. Суду апеляційного мають бути вибрані нові члени, на протяг 4 літ т. е. від 1. лютого 1902 до 1. лютого 1906, а іменно в групах від I до V по двох ассесорів, в групі VI чотирох ассесорів а то в рівній кількості з обох тіл виборчих.

оголошеня розписаня сих виборів в Газеті львівській, подали на письмі зверхности громадській місця виконуваня промислу, подрібности, потрібні до уложеня списів виборців обох тіл виборчих.

Івні спілки торговельні, спілки комадитові, спілки акційні, товариства заробкові і господарчі, корпорації, заклади і товариства повинні з осіб покликаних до їх заступства і до виконуваня в їх імени права вибору, вказати одну а найбільше дві особи, котрі в їх імени мають віддати картки виборчі.

Всі промисловці (предприємці промислові, заступники, завідателі, посесори, управителі руху) суть обовязані виготовити в повисше означенім 8 днівним речинци і прислати зверхности громадській місця виконуваня промислу цілковитий спис робітників і робітниць, котрі в дню оголошеня розписаня виборів в Газеті львівській, були заняті в їх підприємстві промисловім, двайдцятий рік життя укінчили і найменше від року ирацюють в краях в Раді державній репрезентованих а не належать до стану учеників.

Списи ті обіймати мають також робітників, занятих через предприємців за платою поза закладом промисловим.

Ц. к. Намістництво.

Львів, дня 25. жовтня 1901.

Ц. к. Намістник

Пінінський, в. р.

Doniesienia prywatne.

Walne zgromadzenie

Banku dla kredytu hipotecznego i budowlanego

(Stowarzyszenia z ograniczoną poręką) w likwidacyi

we Lwowie

odbędzie się dnia 9. grudnia 1901 godzina 12 w południe w biurze l. 15 ul. Kościuszki.

Dr. H. Gottlieb

KANTOR WYMIANY

Lwowskiej Filii

Banku galic. dla handlu i przemysłu

został przeniesiony do nowo urządzonego lokalu w parterze (ul. Jagiellońska l. 3) gdzie również przeniesiono

Oddział wekslowy.

Pierwotnie w parterze znajdujący się

Oddział wkładkowy

został napowrót do tego samego lokalu przeniesiony.

Pługi stalowe 1-, 2-, 3-

i 4-rotowe,

Brony lakowe, mcho-

wie, przekątne i rzędowe,

Walce polne i gładkie,

stalowo-blaszane,

Maszyny do siana „Agricola“

Maszyny do koszenia

trawy, koniczyn i zboża,

Grabie do żniwa i siana, obra-

calnia siana,

Aparaty patentowane do pra-

rzywa,

Prasy do wina i owoców jakoteż

do wszelkich innych celów,

Młyny do owoców i winogron,

Maszyny do ścięcia winogron,

Sikawki patentowane samo-

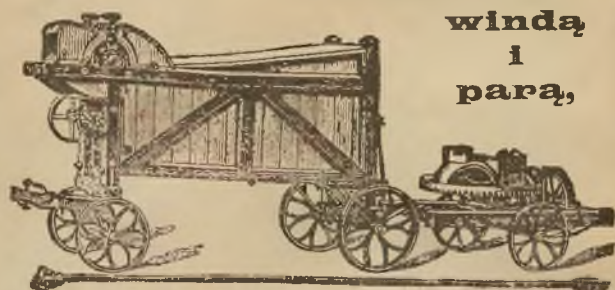
działne, niszczące PACHONIA.

Piecze kotłowe oszczędne, prze-

nośne,

Maszyny do młócenia

ze składem patentowanych wałków i pierścionkami smarowanymi do ruchu ręcznego

windą i parą,

Windy do zaprzęgnięcia 1 do 6

zwierząt pociagowych,

Młyny najnowsze czyszczące

zboże,

Triery, scinacze kukurudzy,

Scinacze paszy siewkowe,

Scinacze rzepy,

Młyny do skupionego

zboża,

Prasy do siana i słomy ręczne

i pociagowe jakoteż wszelkie inne

maszyny rolnicze

fabrykują i dostarczają w najnowszej konstrukcyi

P. H. MAYFARTH & Co.

c. k. uprz. fabryki maszyn rolniczych, specjalna fabryka pras do winogron i maszyn do przerabiania owoców.

Założona 1872.

Wien II, Taberstrasse Nr. 71. 750 robotników.

Nagrodzona więcej jak 400 medalami złotymi, srebrnymi i brązowymi. — Dokładne katalogi i liczne pisma z uznaniem bezpłatnie.

Poszukuje się zastępców i odprowadzających.

Vysiewki z najlepszych herbat 1/2 kl. zł. 1.30 i 1.60 poleca handel herbaty i kawy Riedla we Lwowie.

Ł y ż w y

salifax dobre para	zł. 1 20
salifax bardzo dobre stalowe noże	1 70
salifax polerowane	3 —
salifax niklowane, wąskie noże	3 —
salifax ditto szerokie noże	5 —
salifax damskie nie niklowane	1 30
salifax damskie niklowane	2 50
salifax systemu »Jason Heines«	5 50
Merkur albo »Helvetia«	2 60
Merkur damskie niklowane	5 —
Merkur niklowane szerokie noże	6 —
Jason Heines niklowane	5 50
Jason Heines nadzwyczaj lekkie wkłesłe noże para	6 75
nożyki do łyżew para	0 30
towarzystw żywiarskich i gimnastycznych od- powiedni opuszc poleca	

Piotr Chrzastowski

Żelazny we Lwowie, plac Kapitulny 1. 1,
naprzeciw katedry.

Marka ochronna: Kotwica. LINIMENT. CAPSICI COMP.

z Richtera Apteki w Pradze,

uznane powszechnie jako najdoskonalsze bóle
uśmierdzające nacieranie, jest w wszystkich apte-
kach po cenie 80 szel., Kr. 1.40 i po 2 Kr. do nabycia.

Przy kupnie tego wszędzie ulubionego środka
domowego należy przyjmować tylko oryginalne
butelki w pudełkach z naszą marką ochronną
„kotwica“ z apteki Richtera, wtenczas można
być pewnym, że się otrzymało preparat
prawdziwy.

Apteka
Richtera pod „Złotym lwem“
w Pradze, I. ulica Elżbiety 5.

Dobry środek domowy. Wśród środków do-
mowych, które zwykliśmy używać jako bóle uśmie-
dzające i odcinające nacieranie w zaziębieniach
t. d., zajmuje Liniment. Capsici comp., przyrządza-
ne w laboratorium Richtera apteki w Pradze,
pierwsze miejsce. Cena jest niska 80 szel., Kr. 1.40
i 2. — za butelkę, a każdą butelkę rozpoznąć można
po złotej kotwicy.

Celem położenia tamy nadużyciom niekto-
rych restauratorów, mam zaszczyt podać
do publicznej wiadomości, że

piwo okocimskie

sprzedają na szklanki tylko następujące firmy

Toeffer Naftala, ulica Trybunalska 1. 12.
Adler M., pl. Akademicki.
Agid Jakób Krakowska 25.
Baranicki, Hotel Pański, Grodecka.
Bukalska Julia, ul. Szeptyckich 50.
Beigel A., pl. Chorążczyzny 1.
Druker E., ul. Grodecka.
Herold Antoni, ul. Sykstuska 14.
Hellwig Edward, Kopernika.
Hków Michał, ul. Halicka.
Kostkiewicz August, ul. Wałowa 1. 13.
A. Kanarienvogel, ul. Jagiellońska 16.
Kraus A., ul. Skarbkowska.
Kessler D., ul. Pańska.
Kreindler Jakób, Plac Bernardyński.
Kawiernia Edisonsa, ul. Karola Ludwika 33.
Kawiernia teatralna.
Kawiernia europejska, ul. Jagiellońska.
Lemmel S. H., ul. Grodecka 54.
Ludwig Jan, ulica Krakowska 1. 7.
Löwenheek Jakób ul. Trybunalska 4.
Łopaciński Wejtech, ul. Grodecka.
Makowski K., ulica Krasiwickich.
K. Netuschil, ul. Żółkiewska.
Nowoczeńnik J., ul. Kopernika 4.
Nussenblatt H., ul. Leona Sapiehy.
Pomeranz N., Rynek 7.
Proksz J., ulica Łyczakowska.
Przybylski K., ul. Teatralna.
Potuczek Ant., ul. Batorego 26.
Reich Samuel, Rynek.
Rothberg A., ul. Kazimierzowska.
Rothberg Max, róg ul. Bema.
Budziński Antoni, restauracja kolejowa,
Rossignol, Pasaż Mikolascha.
Restauracja hotelu warszawskiego.
Sebenschein A., ul. Grodecka.
Salzberg H., ulica Kazimierzowska.
Schleicher L., ul. Jagiellońska 4.
Schwarzer O., ul. Grodecka.
Stelmachów J., ul. Chorążczyzna 6.
Schall S., ul. Kazimierzowska.
Skulski M., ul. Teatralna.
Thune E., ul. Szeptyckich.
Ważay Jan, ul. Czarnieckiego.
Wollsch H., ul. Grodecka.
Zimmet H., ul. Kazimierzowska 43.
Zuckermann Jakób, ul. Zimorowicza 18.
Zuckermann Szymon, ul. Leona Sapiehy.

Bok okocimski

(porter krajowy).

Z. Baczewski, plac Halicki.
Bukalska Julia, ul. Szeptyckich 50.
Garfunkel O., Sykstuska 2.
Restauracja hotelu warszawskiego.
Potuczek Ant., Batorego 26.
Schapira S., Rynek.

Główne zastępowo i skład piwa beczkowego
u p. Ozyasza Wixia i Syna, ul. Bogasińskiego
1. 13, telefonu nr. 3.
Skład piwa fiaskowego
u p. S. Wiosers, Sykstuska 14, telefon 149.

Na przyszłość ogłoszono, że każdej nie-
dzieli w piśmie lwowskich nazwiska restau-
ratorów, którzy piwo okocimskie sprzedają,
a nadto zastrzegam sobie wystąpić w drodze
sądowej przeciwko sprzedawcy obcego piwa
pod marką okocimskiego.

Jan Götz,
browar w Okocimie.

L. 2329

[10.087]

W wykonaniu postanowienia §. 30
ust. o Reprezentacji powiatowej podaje
się niniejszem do wiadomości opoda-
tkowanych, że preliminarze funduszków
powiatowych na r. 1902 zostały z dniem
27. listopada b. r. do przeglądu w biurze
Wydziału powiatowego wyłożone.

Z Wydziału powiatowego.

Husiatyn, dnia 27. listopada 1901.

Do litościwych serc. Ubodzy
rodzice oddadzą uczennicę IV.
kl. za swoją. Zgłoszenia pod
E. B. 10^{1/2} w biurze dzienników
pasaż Hausmana Lwów.

ROWERY

z najlepszych fa-
bryk o oryginal-
nych markach,
z gwar. 3letnią.
Sprzedaż także
na raty z 10 pr.

podwyżką. Wymiana używanych rowerów na nowe.
Części składowe na składzie. Warsztat mechaniczny.
Na żądanie cenniki. Ceny umiarkowane. Rzetelne
wykonanie naprawy tak rowerów jak i maszyn do
szycia. — Poleca się łaskawym względem P. T.
Publiczności S. WAGNER, mechanik, Lwów,
ul. Wałowa 5 (róg Podwala).

Odezwa.

Eugeniusz Lesny były e. k. strażnik skarbu
w Palezyńcach o. p. Toki katolik, wolny, nieuleczal-
nie chory nie mogący zupełnie chodzić i bez eme-
rytury z braku lat służby a wniesioną prośbę o drogę
łaski Wys. e. k. Ministerstwo skarbu nie raczyło
uwzględnić, bez rodziny już przeto nieporadny i
wszechstronnie opuszczony, bez środków do życia,
prosi szlachetne i litościwe serca o łaskawą zapo-
mogi za które Bóg zapłać.

Meble gięte.

Bracia Tercyjarze św. Franciszka posłu-
gujący ubogim, Lwów, ulica Klepa-
rowska 15 — wózek zabiera meble do
naprawy i rozwozi naprawione i nowo
zakupione.

Buchalter

zdolny, biegły w języku polskim i nie-
mieckim, z ładnym piśmem, obznajo-
miony z czynnościami księgarskimi,
mający chlubne polecenia znajduje po-
sadę stałą. Zatrudnienie całodzienne.
Zgłoszenia pod „Buchalter“ Agencja
dzienników Pasaż Hausmana 9, Lwów.

Szereg doskonałych dzieł

zawiera

NOWA SERJA

12 centowej

Biblioteki powszechnej

Nr. 353/373.

Nr. 353 Ibsen, W dniu zmartwychwstania.
Nr. 354/359. Dr. Opatowski-Barański,
Rok złoty (1848).
Nr. 360/363. Dr. M. M., Czy mówisz po angielsku?
Nr. 364/365. Tysiąc Nocy i jedna. Tom IV
Nr. 366. Słowacki, Jan Bielski, Hugo. Mnich.
Arab.
Nr. 367/368. Heine, Atta Troll.
Nr. 369/370. Tysiąc Nocy i jedna. Tom V.
Nr. 371/373. Hofmanowa, Pamiątka po dobrej
matece.

Dalsze tomiki w druku.

Na składzie w każdej księgarni.

Katalogi darmo i oplatnie przesyła na żądanie

Księgarnia wydawnicza

W. ZUKERKANDLA

w Złoczowie (Galicya).

Ważny od 1 listopada

Kuryer kolejowy

zawiera

najdokładniejszy rozkład jazdy pociągów
osobowych i pociągów dla Galicyi i Bukowiny. — Ceny biletów do
wszystkich stacji. — Odległość kilometrów.

Geograficzny rozkład stacji
z mapą sytuacyjną

kolei żelaznych Galicyi i Bukowiny.

Najlepsze połączenie z zagranicą
i do miejsc kąpielowych.

Dział informacyjny.

Do nabycia we wszystkich księgarniach,
biurach dzienników i trafikach.

„KURYER KOLEJOWY“

Cena 24 hal.

Nakład biura dzienników Sokołowskiego
Lwów, pasaż Hausmana 9.

Przy gruźlicach, angielskiej chorobie, niedokrewności, wysypkach na ciele, chorobach
gardła i płuc, starym kaszlu dla słabowitych, bladych, wyglądających dzieci, polecam kurację
moim ulubionym, znanym, przez lekarzy polskim

Lahusena jodowo-żelazistym tranem wątrobianym.

Przez jego jodowo-żelazistą zawartość, najczystszy i najskuteczniejszy tran wątrobiany. Prze-
wyższa w sile leczniczej wszystkie inne podobne medykamenty. Smak nadzwyczaj delikatny i łag-
odny. Dlatego dla każdego bez względu na wiek i lekko do strawienia. Użycie w ostatnim
roku 80.000 flaszek, jest najlepszym dowodem o dobroci jego. Wiele atestów i pism dziękczyn-
nych. Cena 3 korony. — Tylko prawdziwy z firmą fabrykanta aptekarza Lahusena w Bremie.
Otrzymać można we wszystkich aptekach. Skład główny we Lwowie: apteka pod „Złotą Gwia-
zdą“ dr. K. Mikolascha, ul. Kopernika, apt. pod „Srebrnym Orłem“ Zygmunta Ruckera i apt. pod
„Aniołem Stróżem“ ul. Pańska 21.

Vinavigo Hiszpańskie Tow. WIN HAMBURG.

Import najlepszych starych win, za których czystość się ręczy:

Malaga, Madeira, Marsala, Sherry, Lacr.-Christi, wino portowe, czerwone
i białe, Vermouth, Muscat-Lunnelle, Cognac grand fine Champagne, Rum,
Wina reńskie, Bordeaux, znanej firmy H. Nauen & Co. dostawcy nadworni Mainz.
Sprzedaż w całych i pół flaszkach po cenach oryginalnych, jakoteż na szklanki

w PASAŻU MIKOLASCHA.

Medal złoty.

Magazyn Futer

Medal złoty.

pod Tygrysem

Stanisława Wronskiego

we Lwowie, ul. Teatralna 1. 5

(naprzeciw kościoła katedralnego)

poleca po cenach najprzystępniejszych swój obficie zaopatrzone magazyn
futer tak gotowych, jakoteż skóry pojedyncze, oraz i materye na pokrycia
futer w wielkim wyborze. — Cenniki na żądanie franco.

Otwarte cały rok.

SANATORIUM

Dra Eugeniusza WEIGLA

Lwów, ul. Hausnera 1. 11,

pod adm. kierownictwem Kazimierza Soleckiego.

Nowo urządzone i przebudowane.

Przyjmuje chorych na stały pobyt, celem leczenia
wszelkich chorób, z wyjątkiem zakaźnych i umysłowych. Prospekta
na żądanie wysyła

Zarząd.

Otwarte cały rok.

Ogłoszenie licytacji.

Lwowska Filia

Banku galic. dla handlu i przemysłu

Oddział zastawniczy

ulica Jagiellońska 1. 3,

podaje do powszechnej wiadomości, iż zapadłe z dniem
ostatnim września 1901 zastawy t. j. od Nr. 3148 do 8798
dnia 4. i 5. grudnia 1901, w godz. od 9 do 3 przez pu-
bliczną licytację (w myśl §. 19. i nast. regul. oddz. zast.)
najwięcej dającym za gotówkę sprzedane zostaną.

UWAGA. W dniu licytacji prologat nie przyjmujemy.

Lwów, dnia 6. listopada 1901.

(Przedruku nie płacimy.)

Modne i rentujące się urządzenia maszynowe

Cegielń

Fabryk dachówek

Fabryk rur

Fabryk ogniotrwałych kamieni

Płytkowe prasy do cementu

Zużłowe prasy do kamieni

Maszyny do rozrabiania żywicy

dostarcza w znakomitem i trwałym wykonaniu

Zeitler Eisengiesserei und Maschinenbau A. - G.

Filia Köln - Ehrenfeld

(przedtem Louis Jäger)

Bezpłatne używanie naszych stacji doświadczalnych.

Dokładne cenniki na żądanie bezpłatnie.

Dla chorych na płuca. Na kongresie medycznym skonstatał profesor Leyden, że w samych Niemczech 1,200,000 ludzi choruje na suchoty, i z tych 100,000 tej strasznej chorobie ulegają. Bezpośrednim powodem choroby płucnej są bakcyle tuberkulozy, bakcylami tymi jednak oddech każdy człowiek, gdyż zamknięte ich nie można. Jeśli więc większa część tych, którzy bakcyle te wdychają, szczęśliwie unikają tuberkulozy, wynika więc z tego najlepiej, że ciało ludzkie w sobie ma tę zdolność, wciągnięte w siebie bakcyle zrobić nieszkodliwymi. Tam, gdzie rurka powietrzna dzieli się na wiele delikatnych gałązek — bronchie — które prowadzą do płuc, leżą dwa gruczoły, tak zwane gruczoły oskrzelowe lub płucne, o których celu wiedza dawno była w niepewności. Obecnie jednak wiemy z badań dr. Hoffmanna, że takowe wytwarzają zupełnie odrębny sok, który niszczy zarodki chorób, nim takowe mają w płucach rozpocząć swoje dzieło niszczenia. Tam więc, gdzie gruczoły te wskutek dziedzicznego błędu lub osłabienia, lub innych organicznych dolegliwości, nie mogą dostatecznej ilości soku tego wytwarzać, lub gdzie płuca wskutek prochu przeziębienia lub innych wpływów zostały nadzwyczaj czułe, tam mogą bakcyle tuberkuliczne usadowić się stale i wcześniej lub później choroba wybuchnąć musi.

Dlatego przyszła myśl w wzmocnieniu i zasilaniu tych gruczołów oskrzelowych, położyć kres, celem zwalczania bakcyli tuberkulicznych.

Najbliższą tą drogą szedł dr. Hoffmann i stworzył z wzmocniającej siły gruczołów płucnych lekarstwo przeciw chorobom płucnym (katarom chronicznym i suchotom), które to nazwał Glandulen. Glandulen nie jest nic trującego i nie chemicznie sztuczne, lecz wytworzony zostaje ze świeżych gruczołów oskrzelowych, zupełnie zdrowych i pod dozorem weterynarzy świeżo zabitych skopów — natura sama daje lekarstwo przeciw wszelkim chorobom — trzeba je tylko umieć odnaleźć. Gruczoły oskrzelowe moczone zostają w opróżnionym z powietrza miejscu przy niskiej temperaturze i na tabliczki prasowane; każda tabliczka o wadze 0.25 gr., zawiera 0.05 gr. proszkowanego gruczołu i 0.20 gr. cukru mlecznego jako dodatek do smaku.

Jeśli Glandulen używany zostaje według przepisów, podnosi się apetyt, usposobienie się rozwesela, siła i waga ciała się podnoszą, febra, poty nocne i kaszel zmniejszają się — płucie rozpłaszcza się i rozpoczyna się odzyskanie zdrowia.

Przez wielu lekarzy i osoby prywatne została uznana wartość tego lekarstwa na suchoty. — Glandulen skutkowało zadziwiająco tam, gdzie inne zupełnie nie skutkowało. Glandulen wyrabiany zostaje w fabryce chemicznej Dr. Hoffmanna nast. w Meerane (Saksonia) i otrzymać można w aptekach, jakoteż w składzie głównym B. Fragnera Apteka, c. k. nadw. dostawcy, Praga 203/III., we flaszczkach po 100 tabliczek po K 5.50, 50 tabliczek po K 3. — Dokładna broszura o sposobie leczenia z wszystkimi wiadomościami o tych chorobach wysyła fabryka na żądanie bezpłatnie.

Po cenach redakcyjnych

ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc. czasopism fachowych, miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych. Zamówienia na kłisze i rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma przyjmuje **Ajencya dzienników i ogłoszeń Sokołowskiego** we Lwowie, pasaż Hausmana 9. Kosztorysy gratis.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu piętym 1/2 centa, dwudziestym piętym 2 centy.

Choroby weneryczne

i zast. rzale, obojga płci choroby skórne i kobiece, osłabienie na tle neurasthenii leczy radykalnie **Dr. FRISCH**, Pasaż Hausmana 1. 8. Zabiegi lecznicze odbywają się pod osobistym dozorem. Badania mikroskopijne i endoskopijne w godz. od 8-10 i 2-5. Wyłącznie dla Pań od 5-6.

H. GÜNTHER
St. Andreasberg in Harz.

Niech nikt

nie opuszcza, celem objęcia agencji jednego z najstarszych domów bankowych dla sprzedawania prawnie dozwolonych papierów państwowych i losów na spłaty ratałne się zgłosić Najwyższe prowizye i zaliczki, ewent. stałe pensye. Oferty pod V. Z. 8497. przyjmują Haasen-tein & Vogler, Wien.

Lwowska Izba załatwień

dla rolnictwa handlu i przem.; słu. plac Dąbrowskiego 1. 5. (gmach Towarzystwa wzajem. pomocy Urzędników prywatnych) ułatwia kupno i sprzedaż majątków ziemskich osób iście zbadanych przez nas samych lub naszych fachowych mężów zaufania. Poleca dzierżawy większych i mniejszych folwarków. Przeprowadza zamiany majątków ziemskich na realności w mieście i na prowincyi.

Ojczyzna

w pieśniach poetów polskich
Głosy poetów o sztuce
zebrał **Wład. BELZA**
Cena 4 K. 80 h.
Lwów.
Nakład księgarni H. Altenberga.

Najprzyjemniejsza podarki
na św. Mikołaja

Perfamy

Mydła: Wenus wschodnich
piękności, liliowe i t. d.

Pudry

Wody: kolońskie, lwowska,
krakowska, warszawska i t. d.
i wszelkie

Przybory toaletowe

dla Pań i Panów
poleca

JAN IHNATOWICZ

Lwów ul. Sykstuska 25 — ul. Halicka
11 — Kraków Sukienice 20 — Prze-
myśl Franciszkańska 24.

Zapasy pozostałe

od związkowych fabryk derek, mam polecenie sprzedać za połowę ceny.
Zimowe derki na **KONIE** nadzwyczaj trwałe w znakomitym gatunku ciepłe z kolorowymi szlakami także jako kołdry do użycia i przytem bajecznie tanie. Gatunek A. 130-180, 4 K. Gatunek B. 5 K. 240-300, 6 K. Gatunek C. 150-200, 8 K.

KTO CHCE PIĆ DOBRĄ HERBATĘ NIECH ŻADA:

HERBATY Z RĄCZKA

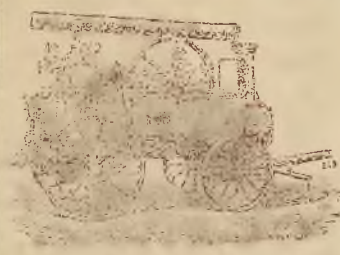
Monopol herbata
z „Rączką“

zawsze świeża i doskonała.

Przez bezpośrednie stosunki z rynkami w Londynie i w Odrze nabywa się tanio. Transport w całych wagonach i zbyt w kraju największy. Po cenach oryginalnych prawie wszędzie do nabycia, proszę tylko żądać „Herbatę z Rączką“, a gdzie nie ma proszę pisać wprost do **Magazynu Juliusza Groszego** w Krakowie, Rynek, pałac Spiski.

Paryż 1900 Grand-Prix.

R. WOLF MAGDEBURG-SUCKAU

Oszczędzający materiał palny
LOKOMOBILE

z rozciągającym się kotłem rurowym o sile 400-300 koni
— najtrwalsze i najdogodniejsze —
maszyny robotnicze

do przemysłu
i rolnictwa.

Rozciągające się kotły rurowe, pompy centryfugalne, młocarnie, najlepszego systemu.

Zastępca: Paul Thusius, München, Herzog-Heinrichs-Strasse 22.

Wielka fabryka maszyn w Poincie

Pasaż Hausmana 9, pod „Egipt“.

Każdej gospodynie
i matce

należy powinszować, która ze względu na zdrowie, oszczędność i przyjemny smak używa Kathreiner Kneippowskiej kawy słodowej (która jest prawdziwą tylko w znanych oryginalnych paczkach).

PRODUKT SPOŻYWCZY
ALIMENT COMPLET
PA
MAXIME GROULT FILS AINÉ
W PARYŻU

DLA DZIECI
DLA STAROŻY
DLA CHORYCH

W wysokim stopniu pożywny, łatwy do strawienia, wzmocniający dla osób osłabionych po ciężkich i delikatnych. Analiza chemiczna dokonana w szkole medycznej w Paryżu wykazała że ten produkt wyłącznie złożony z roślin przy równej wadze jest 7 razy bogatszy w substancje białkowe niż najpożywniejsze (albuminoides) jak mleko, 3 razy jak chleb, 2 razy jak świeże mięso. Zalecany przez pierwszorzędnych lekarzy w Paryżu.

FABRYKA I MŁYNY JAK RÓWNIŻ SPRZEDAŻ HURTOWA:
2, Impasse Leblanc, PARIS

Wyłączna sprzedaż we Lwowie w aptece pp. P. Mikolascha i Sp.